

## **PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MEDIJIH**

### **UVOD**

#### **1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA**

##### **Medijski pluralizem**

Splošni pojem medijskega pluralizma zajema dva osnovna pomena. To sta pluralnost medijev in pluralnost v medijih. Pluralnost medijev pomeni predvsem pestrost oziroma raznolikost medijske krajine, torej številčnost in raznovrstnost medijev v določenem okolju, pluralnost v medijih pa se nanaša predvsem na pestrost programskih vsebin vsakega posamičnega medija, pri čemer sta še posebnega pomena vidik spoštovanja človekove pravice do izražanja in do pravočasne in nepristranske informacije. Se pravi, da pojem »medijski pluralizem«, kakor ga obravnavajo tudi v evropskih institucijah, zajema široko polje družbenih, kulturnih in političnih vrednot, mnenj, informacij in interesov, ki morajo imeti možnost svoje predstavitve v medijskem prostoru. Takšno razumevanje izhaja iz 10. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah, natančneje, iz pravice do svobodnega izražanja v medijih, natančneje pa sta pluralnost medijev in pluralnost v medijih opredeljena v Priporočilu št. R(99) 1 odbora ministrov Sveta Evrope državam članicam v zvezi z ukrepi za podporo medijskega pluralizma.<sup>1</sup> Politična in kulturna raznolikost medijev in medijskih vsebin je bistvena za medijski pluralizem.<sup>2</sup>

Koncept pluralizma je sestavljen iz dveh prvin. Politični pluralizem pomeni nujnost, da se ima možnost predstaviti v medijih v interesu demokracije širok razpon političnih mnenj in vidikov. Nobeno posamezno politično stališče ne sme postati v medijih preveč dominantno, sicer bi bila demokracija ogrožena. Kulturni pluralizem pa predstavlja potrebo po tem, da se ima vrsta različnih kultur, ki so zastopane v družbi, možnost predstaviti v medijih.<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> Sprejeto dne 19 januarja 1999.

<sup>2</sup> Priporočilo št. R(99) 1 odbora ministrov Sveta Evrope državam članicam v zvezi z ukrepi za podporo medijskega pluralizma, stran 1.

<sup>3</sup> Pojasnjevalni memorandum k Priporočilu št. R(99) 1 odbora ministrov Sveta Evrope državam članicam v zvezi z ukrepi za podporo medijskega pluralizma, točka 4.

V ožjem smislu se vprašanje medijskega pluralizma nanaša predvsem na preprečevanje monopolizacije medijskega prostora. Osnovna podmena tovrstnega razumevanja medijskega pluralizma je, da prevlada ekonomskih interesov na področju medijev vodi v monopolizacijo na področju javnega mnenja. Zato se ukrepi, ki izhajajo iz tovrstnega razumevanja medijskega pluralizma osredotočajo na preprečevanje prevlade ekonomskih interesov nad svobodo govora in zagotavljanje čim bolj enakih možnosti dostopa različnih mnenj in stališč na (medijskem) trgu. Posameznik ima pravico do dostopa do pluralističnih medijskih vsebin, še posebej informacij.<sup>4</sup>

### **Pluralnost medijskega prostora v Sloveniji**

Zakon o medijih (Uradni list RS, št. 35/01, 54/02 – sklep US, 62/03,73/03 –odločba US, 113/03 – odločba US, 16/04 – odločba US, 123/04 – odločba US; v nadaljevanju ZMed) in na njegovi podlagi sprejeti podzakonski akti so postavili zgolj osnovni pravni okvir, ki pa določa le minimalno zaščito na medijskem področju glede strukture lastništva, regionalne in lokalne razdelitve, financiranja, programskih vsebin in postopkov odločanja, ne glede na trenutno razmerje tržnih ali političnih sil v državi<sup>5</sup>. Medijski pluralizem v Sloveniji je trenutno zaščiten z določbami o svobodi izražanja in prepovedjo spodbujanja k neenakopravnosti in nestrpnosti, o obveznem objavljanju nekaterih podatkov in sporočil, s šestim oddelkom prvega poglavja, ki govori o pravici do popravka ali odgovora, z določili, ki se nanašajo na pravico do kratkega poročanja in spremljanja pomembnejših dogodkov ter nenazadnje z določili, ki urejajo status novinarjev ter njihov odnos do uprave. V sedmem oddelku prvega poglavja ZMed je urejena pravica dostopa do javnih informacij, v devetem oddelku prvega poglavja pa je pluralnost medijev v RS zaščiten z omejitvami glede lastništva, z omejevanjem koncentracije, z opredelitvijo, da je opravljanje radijske in televizijske dejavnosti in opravljanje oglaševalske ter radijske in televizijske dejavnosti nezdržljivo z določili o varstvu konkurence in podobno.

#### **• Obstoječi sistemi finančnih pomoči**

Zakon o medijih je uvedel tudi tri mehanizme finančne podpore in sicer:

- 1) za ustvarjanja programskih vsebin in razvoja tehnične infrastrukture,
- 2) za produkcijo slovenskih avdiovizualnih del (ki so pomemben segment programske raznovrstnosti v avdiovizualnih medijih) ter
- 3) za lokalne radijske in televizijske programe, regionalne radijske in televizijske programe, študentske radijske in televizijske programe ter nepridobitne radijske in televizijske programe.

---

<sup>4</sup> Priporočilo št. R(99) 1 odbora ministrov Sveta Evrope državam članicam v zvezi z ukrepi za podporo medijskega pluralizma, stran 1.

<sup>5</sup> To so osnovni parametri, ki jih v svoji knjigi Mediji in demokracija navaja John Keane (Keane, 1991, str. 141)

Tako lahko danes, štiri leta po sprejetju ZMed, iz razvida medijev (pomembnega inštrumenta, ki ga je prav tako uvedel ZMed in omogoča pregled nad pestrostjo medijske krajine v Sloveniji) razberemo naslednje podatke:

V razvid medijev je trenutno vpisanih 1009 medijev, od tega 776 tiskanih medijev, 97 radijskih medijev, 62 televizijskih medijev in 91 elektronskih publikacij (spletnih strani)<sup>6</sup>. Tudi če pri tem upoštevamo dejstvo, da je večina teh medijev tiskanih in da izhajajo zgolj periodično, še vedno velja ocena, da je stopnja pluralizacije v Sloveniji, če jo merimo z najbolj splošnim kriterijem, velika. Govorimo lahko celo o razdrobljenosti medijskega prostora, zaradi česar pričakujemo, da bo že v bližnji prihodnosti prišlo do organizacijskega in programskega združevanja. Ta proces pravzaprav že poteka.

Zakon o medijih loči radijske in televizijske programe ter radijske in televizijske programe posebnega pomena. Posebni pogoji so, da je program namenjen prebivalcem ene ali več lokalnih skupnosti oziroma določenega območja, da v oddajnem času med 6. in 20. uro program obsega najmanj 30% lokalnih oziroma regionalnih vsebin lastne produkcije (to je na primer 18 minut govornega programa oziroma informativnih, vzgojnih, izobraževalnih, kulturnih športnih, verskih, otroških in mladinskih vsebin na uro), izdajatelji morajo imeti tudi programski odbor, ki spremlja uresničevanje programske zasnove, program morajo sooblikovati tudi prebivalci lokalne skupnosti. Podrobnejše pogoje določajo podzakonski predpisi. Na tej podlagi je v Sloveniji 26 programov s statusom programa posebnega pomena, med njimi je 19 radijskih programov (med njimi en nepridobitni radijski program) in 7 televizijskih.

- **Relevantni trgi**

Če želimo dobiti boljši vpogled in na njegovi podlagi relevantnejšo oceno stanja, je potrebno posebej obravnavati televizijski, radijski, časopisni in trg elektronskih medijev. Tu pa se kot relevantno merilo že pojavi vprašanje lastništva in koncentracije.

Na televizijskem trgu se, v skladu z evropskimi merili<sup>7</sup>, smatra, da je minimalna raven raznolikosti in pluralnosti dosežena, če na ravni posamezne države obstajajo vsaj trije izdajatelji, ki s svojim signalom dosežejo večino prebivalstva. V postopku sprejemanja Seznama najpomembnejših dogodkov, ki morajo biti dostopni večini prebivalstva, je bilo ugotovljeno, da v Sloveniji tem pogojem ustrezajo RTV Slovenija z dvema programoma, POP TV, Kanal A in Prva TV. Ob tem je treba dodati, da je v skladu s priporočili za

---

<sup>6</sup> Šeštevek medijev po zvrsti medija je večji od števila vpisanih medijev zato, ker nekaterim mediji izhajajo v tiskani in elektronski obliki. Ti so šteti v eni in v drugi kategoriji

<sup>7</sup> Media diversity in Europe, Advisory Panel to the CDMM on media concentrations, pluralism and diversity questions) Directorate General of Human Rights, Council of Europe, December 2002, str. 11

manjše države, kjer je oglaševalski trg omejen, sprejemljivo, če je zasebni izdajatelj samo en, saj k pluralizmu prispevajo tudi tuji dostopni kanali. Na podlagi teh meril, bi razmere na televizijskem trgu v Sloveniji lahko ocenili kot zadovoljive.

Merila oziroma konkretni ukrepi, s katerimi se štiti pluralnost na radijskem trgu so v posameznih evropskih državah zelo različni, vendar na splošno velja, da je na tem trgu potrebno zagotoviti večje število izdajateljev kot na televizijskem, če se želi zagotoviti primerno stopnjo pluralizma. Gre za različne kombinacije pravil glede navzkrižnega lastništva, prebivalstva, ki ga posamezni program pokriva ter upoštevanje regionalnih in lokalnih specifik. Slovenska zakonodaja je, kot rečeno, zagotovila pogoje za nastanek izredno široke palete »nacionalnih«, komercialnih in programov posebnega pomena. Prva faza po sprejemu ZMed, v kateri je Ministrstvo za kulturo dobilo vpogled v stanje in programsko raznolikost na področju radijskih medijev v Sloveniji, je pri koncu. Za natančnejši monitoring programskega, organizacijskega in lastniškega povezovanja na tem področju, ki smo ga prav tako že omenili, bi bilo potrebno izboljšati celoten sistem za spremljanje in regulacijo razvoja na področju radiodifuznih medijev (nadgradnja zakonodaje in kadrovskega potenciala). Kljub temu lahko na podlagi podatkov iz razvida medijev in podatkov Agencije za pošto in elektronske komunikacije (APEK) ugotovimo, da je stopnja programske raznolikosti in dostopnosti različnih vsebin primerna.

Za predstavitev razmer na trgu tiskanih medijev se običajno uporablja podatek, ki ga dobimo, če naklado dnevnikov predstavimo v razmerju s številom prebivalstva. To pomeni, da so izdajatelji tiskanih medijev na svojem področju obravnavani na enak način kot izdajatelji televizijskih programov na svojem: kot relevanten podatek je predstavljen tisti, ki se nanaša na izdajatelje, ki imajo največji vpliv. Če sprejmemo evropsko normo, da za dnevni časopis šteje vsak, ki izhaja najmanj tri do štirikrat tedensko, imamo v Sloveniji šest splošno-informativno tiskanih dnevnikov z naslednjo naklado: Delo - 83.090 izvodov, Dnevnik - 59.239 izvodov, Večer - 56.447 izvodov, Primorske novice - 27.000 izvodov, Slovenske novice - 104.888 izvodov in Finance - 13.645 izvodov. Skupaj torej 347.309 izvodov na 2.000.856 prebivalcev, kar pomeni približno en izvod na 5,7 prebivalca oziroma 175 izvodov na 1.000 prebivalcev. Ob vseh omenjenih v Sloveniji izhaja tudi športni dnevnik Ekipa z naklado 15.475 izvodov, ki pa bi ga zaradi tega ker gre za izrazito športni časopis brez splošnih informativnih vsebin težko šteli med klasične informativne dnevnike. Zaradi neenakomerne (dnevne) naklade ta številka sicer rahlo niha, a je metodološko kljub temu instrument, s pomočjo katerega lahko delamo mednarodne primerjave. Iz nje sledi, da je stopnja tovrstne ponudbe v Sloveniji primerljiva (glej Tabela 1).

Ob tem je potrebno opozoriti tudi na naš izraz »regionalni časopis«, ki ni primerljiv s tistim, ki se uporablja v državah EU, saj imajo tam »regionalni časopisi«, še posebno, če upoštevamo tudi njihove »lokalne« edicije, pogosto višjo naklado kot nekateri »nacionalni« (npr. Nord Ovest v Franciji ali Corriere della sera v Italiji). Kljub temu, da je ob upoštevanju tržišča termin neprimerljiv, bi bilo tudi v Sloveniji potrebno poskrbeti za dostopnost lokalnih časnikov.

- **Raznolikost medijskih vsebin**

Pomemben vidik pluralnosti, ki ga dosedanja analiza ne zajema, ker ga je težko v celoti ujeti v številke, je raznolikost medijskih vsebin. Ocena vsebinske raznolikosti ne more izhajati zgolj iz statističnih analiz. Čeprav so zanjo potrebne tudi meritve, ki so povezane z zahtevno informacijsko tehnologijo (s kakršno bo pri nas kmalu razpolagala APEK), ostaja brez umestitve teh podatkov v teoretski okvir, ki zajema tudi vsebinske dimenzije programskih zasnov in njihovega ovrednotenja, takšna ocena zgolj na ravni prepoznavanja določenih indikatorjev. Na tej ravni in na podlagi nekaterih meritev, ki jih že izvaja APEK, lahko ugotovimo, da imajo radiodifuzni mediji v Sloveniji na splošno težave s pripravljanjem dovolj raznovrstne medijske ponudbe. Če se pomudimo zgolj pri določenih programskih zahtevah za izdajatelje televizijskih programov, lahko na podlagi analize, ki jo je ministrstvo za kulturo naredilo, ugotovimo, da mnogo izdajateljev ne dosega zakonsko predvidenih deležev. Iz nekaterih meritev APEK na področju radijskih programov pa izhaja, da imajo s pripravljanjem programskih zasnov, kakršne so prijavi ob vpisu v razvid medijev in ob podelitvi frekvenc, velike težave. Iz tega sledi, da sta oba mehanizma finančne pomoči, ki sta predvidena v ZMed in jih izvaja ministrstvo za kulturo – sofinanciranje avdiovizualnih projektov in sofinanciranje ustvarjanja programskih vsebin ter razvoja tehnične infrastrukture – upravičena, vendar nezadostna.

Regionalni in lokalni radijski in televizijski programi posebnega pomena pomembno prispevajo k uresničevanju ustavno zagotovljene pravice državljanom do svobode izražanja vsakomur in pravice do obveščeniosti (39. člen Ustave) in pomembno bogatijo slovenski medijski prostor. Po vstopu Slovenije v Evropsko unijo je še kako pomembna priprava programskih vsebin oziroma oddaj v slovenskem jeziku ter informativnih, izobraževalnih in kulturnih oddaj v radijskih in televizijskih programih, katerih izdajatelji imajo sedež izven glavnega mesta. Tovrstne vsebine so nepogrešljive za obveščeniost prebivalstva na lokalni in regionalni ravni in so pomemben del procesa uveljavljanja specifičnih interesov ljudi v različnih delih Slovenije. Tovrstni programi so pomembna dopolnitev nacionalnih RTV programov, zagotavljajo medijsko pluralnost in siceršnji enakomernejši razvoj vseh območij v državi ter predstavljajo identiteto skupnosti, ki ji je program namenjen.

Njihovo poslanstvo ostaja aktualno tudi v prihodnje, zato je v javnem interesu države Slovenije, da je v vsaki od statističnih regij najmanj en izdajatelj, ki oddaja regionalni televizijski oziroma radijski program ter več lokalnih radijskih in tv programov, ki vsebinsko dopolnjujejo specifične informativne in druge programske potrebe določenega okolja. Z odločbo Ustavnega sodišča, ki je razveljavila določbo 82. člena ZMed o financiranju radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega oz. študentskega radijskega ali televizijskega programa iz 3% RTV prispevka, so ti programi ostali brez rednega in pomembnega vira prihodka, ki jim ga je potrebno nadomestiti.

**Tabela 1: Izvleček iz podatkov Svetovne banke o informacijski razvitosti posameznih držav iz leta 2005**

Država	DNEVNIKI - št. izvodov na 1000 prebivalcev	RADIO - št. Navadnih sprejemnikov na 1000 prebivalcev	TV – št. aparatorov na 1000 prebivalcev	TV – št. kabelskih naročnikov na 1000 prebivalcev
Avstrija	309	763	637	156.9
Belorusija	154	199	362	77.2
Belgija	153	793	541	377.7
Bosna in hercegovina	152	243	..	19.4
Bolgarija	173	543	..	133.5
Hrvaška	134	330	..	8.1
Češka	254	803	538	94.4
Danska	283	1.400	859	236.7
Estonija	192	1.136	507	117.0
Finska	445	1.624	679	210.6
Francija	143	950	632	57.5
Nemčija	291	570	675	250.8
Grčija	153	466	519	0.0
Madžarska	162	690	475	190.7
Irska	148	695	694	134.0
Italija	109	878	..	1.4
Latvija	138	700	859	176.8
Makedonija	54	205	..	..
Moldavija	153	758	296	24.6
Nizozemska	279	980	648	401.4
Norveška	569	3.324	884	184.5
Poljska	102	523	229	94.0
Romunija	300	358	697	172.5
Ruska federacija	105	418	..	43.6
Slovaška	14	965	409	127.3
<b>Slovenija</b>	<b>168</b>	<b>405</b>	<b>366</b>	<b>160.3</b>
Španija	98	330	564	24.3
Švedska	410	2.811	965	246.0
Švica	372	1.002	552	376.2
Velika Britanija	326	1.445	950	57.2

Srbija in Črna gora	107	297	..	..
---------------------	-----	-----	----	----

Vir: World Development Indicators, [www.worldbank.com](http://www.worldbank.com), 16.01.2006

### Najpomembnejši dejavniki, ki lahko ogrozijo medijski pluralizem v Sloveniji

Prva zagata izdajateljev medijev v Sloveniji je majhnost oglaševalskega trga. Prihodki komercialnih medijev namreč izvirajo prvenstveno iz oglaševanja, kar pomeni, da je za financiranje medijev na razpolago zelo omejena količina sredstev. Organizacijsko in programsko povezovanje medijev, ki je posledica omenjenega dejstva, pa pomeni vsebinsko siromašenje na področju medijske raznolikosti.

V okviru javnega interesa na področju medijev bi torej morali zagotoviti predvsem naslednje:

- ohranitev 30 % deleža programskih vsebin pomembnih za regionalno skupnost v dnevnem oddajnem času (od 6.00 do 20.00) z zagotovitvijo stabilnega vira sofinanciranja iz javnih sredstev<sup>8</sup>,
- kakovostna rast programov in vsebinska raznolikost, ki bo vključevala vse specifične interese, prisotne na določenem območju in med drugim tudi narodne skupnosti, zamejske Slovence, romske skupnosti, različne verske skupnosti, druge interesne skupine, dobrodnele organizacije...

S tem v zvezi je tudi lastniško povezovanje medijev. Po raziskavah neodvisnih strokovnjakov v Sloveniji že prihaja do vertikalne, horizontalne in diagonalne koncentracije, ki jo je težko nadzirati, saj je »navidezno veliko število nepovezanih lastnikov v resnici majhno število kapitalsko in upravljavsko povezanih oseb. Lastniki enega časopisa sedijo v nadzornih svetih drugih časopisov. Medije tako nadzirajo lastniki in upravljalci velikih podjetij, ki so hkrati njihovi največji oglaševalci, lastniki oglaševalskih organizacij, ki kupujejo in prodajajo oglaševalski prostor v medijih, predsedniki uprav največjih slovenskih podjetij (večinoma v državni lasti) ter »skriti« zastopniki političnih interesov« (B. Hrvatin, J. Kučić, december 2002, str. 9)<sup>9</sup>. Zaradi tega bi bilo potrebno izboljšati sistem nadzora nad medijsko koncentracijo.

Potencialna grožnja prihaja tudi s strani monopolizacije posameznih segmentov medijskega trga. Konkretno: monopol na področju distribucije tiskanih medijev, ali monopol na področju distribucije radijskih in televizijskih signalov prek kableskega omrežja, bi lahko ogrozila medijski pluralizem. V Sloveniji sicer imamo institucijo, ki bi

<sup>8 8</sup> Priporočilo št. R(99) 1 odbora ministrov Sveta Evrope državam članicam v zvezi z ukrepi za podporo medijskega pluralizma, točka III/2.

<sup>9</sup> B. Hrvatin, J. Kučić; Monopoly – družabna igra trgovanja z mediji, Medijska preža št. 15, Mirovni inštitut, december 2002

lahko preprečevala tovrstno monopolizacijo, vendar je, kakor smo že omenili, zaradi posebne funkcije in vpliva na stopnjo demokracije neke družbe, medijski trg povsod v Evropi predmet strožjih omejitev, kot so tiste, ki jih določajo običajne omejitve konkurence.

## Splošna ocena

Splošno stanje na področju **pluralnosti v medijih** v Sloveniji ni najboljše – predvsem je potrebno zagotoviti nove mehanizme podpore za pluralnost medijev. Zgolj določila o prepovedi in omejevanju koncentracije na področju lastništva medijev sama po sebi ne zagotavljajo raznolikosti in pluralnosti medijskih vsebin, kar izhaja tudi iz sedmih poročil Zavoda za oživitev civilne družbe, slovenske nevladne organizacije, ki je od leta 2000 do leta 2002 opravljala raziskovalno delo, podprto s strani Urada za informiranje pri Vladi RS in Ministrstva za šolstvo, znanost in šport.<sup>10</sup>

Nesporno je takoj potrebno vzpostaviti boljši nadzor na področju medijske koncentracije, kar se da doseči z vključitvijo za to pristojnih institucij v postopek podeljevanja soglasij in izboljšanje sistema oz. pogojev za dodelitev dovoljenj za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti v Republiki Sloveniji. Pri tem je ključnega pomena, da Agencija za pošto in elektronske komunikacije čim prej pripravi strategijo razvoja radijskih in televizijskih programov, k čemer ga zavezuje 100. člen ZMed. Brez tega dokumenta namreč ni mogoče voditi konsistentne medijske politike in odločati o konkretnih zadevah s področja medijske koncentracije.

Deleži slovenske glasbe na komercialnih radijskih postajah pogosto komaj dosegajo ali pa le malenkostno presegajo sedanjo zakonsko obvezno mejo desetih odstotkov oddajnega časa, ki so namenjeni slovenski glasbi. Namesto programske raznolikosti in široke predstavitve vseh glasbenih zvrsti domače glasbe v okviru teh odstotkov poslušamo ponavljanje istih glasbenih uspešnic, namenjenih najširšemu krogu poslušalcev. Po zatrjevanju Sindikata glasbenikov Slovenije se je tudi zaradi tega slovenska glasbena ustvarjalnost in diskografija znašla v resni krizi, tako vsebinski kot materialni. Mednarodne primerjave kažejo, da je Slovenija s predpisanimi desetimi odstotki v primerjavi z drugimi evropskimi državami najslabše poskrbela za lastno glasbeno ustvarjalnost. Nekatere evropske države z najmočnejšimi evropskimi diskografskimi industrijami zakonskih kvot ne potrebujejo, na drugi strani pa tudi nekatere države z večjimi glasbenimi trgi, kot je slovenski, predpisujejo precej večje zakonsko zahtevane minimalne deleže nacionalne glasbe (Francija in Portugalska npr. 40 odstotkov).

---

<sup>10</sup> Zbornik s povzetki raziskav je objavljen s strani izdajatelja Fakultete za podiplomske državne in evropske študije, v založbi časopisnega in založniškega podjetja Nova revija, publikacija Dignitas št. 13-14, Ljubljana 2002.



## 2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE ZAKONA

Predlagane spremembe in dopolnitve imajo naslednje temeljne cilje:

- zagotavljanje pogojev za pluralnost v medijih z vzpostavitvijo financiranja programskih vsebin medijev;
- zaščita otrok in mladoletnikov;
- varstvo slovenskega jezika in slovenske glasbene ustvarjalnosti;
- usklajevanje s pravnim redom Evropske unije;
- usklajevanje s spremembami zakonodaje s področja telekomunikacij (Zakon o elektronskih komunikacijah);
- natančnejša opredelitev nalog Agencije za pošto in elektronske komunikacije;
- natančnejša opredelitev nalog Sveta za radiodifuzijo;
- uskladitev z zakonodajo, ki ureja dostop do informacij javnega značaja;
- uskladitev z zakonodajo, ki ureja avtorske in sorodne pravice;
- uskladitev kazenskih določb z Zakonom o prekrških (ZP-1, Ur.l. RS, št. [7/2003](#), [45/2004](#), [86/2004](#), [7/2005](#) Skl.US: U-I-19/05-5, [34/2005](#) Odl.US: U-I-19/05-11, [44/2005](#));
- Sprememba in dopolnitev kazenskih določb zaradi predlaganih sprememb materialnopravnih določb ZMed;

Za doseg prvega cilja sta predvidena dva mehanizma<sup>11</sup>: financiranja programskih vsebin medijev, katerega naloge bodo usmerjene predvsem v zagotavljanje pluralizacije in demokratizacije v medijih ter izboljšava za sistem podeljevanja soglasij za pridobitev več kot 20 odstotnega deleža v izdajateljih medijev in sicer na način, da so v proces pritegnjene tudi vladne institucije s področja varstva konkurence in nadzora nad trgom vrednostnih papirjev. Predlog za izdajo soglasij izhaja iz Zelene knjige o zaščiti medijskega pluralizma, ki jo je 21. maja 2003 pripravila Evropska komisija in iz načela Sodišča EU, na podlagi katerega je sprejelo vrsto odločitev<sup>12</sup>, da so zaradi ohranjanja medijskega pluralizma upravičene omejitve nekaterih temeljnih pravic (predvsem glede prostega trgovanja). S sprejemom predlaganih rešitev bo omogočen boljši nadzor nad koncentracijo v medijskem prostoru v Republiki Sloveniji ter vzpostavljeni mehanizmi za zagotavljanje večje pluralnosti v medijih.

Predlagani vrsti instrumentov spadata v okvir ukrepov za zagotavljanje medijskega pluralizma, ki ga državam članicam priporoča Svet Evrope v Priporočilu št. R(99) 1 odbora ministrov Sveta Evrope državam članicam v zvezi z ukrepi za podporo medijskega pluralizma. Pri financiranju programskih vsebin medijev gre za optimizacijo trenutno uveljavljene sheme, kakor jo pozna sedanji Zakon o medijih, torej podporo programskih

<sup>11</sup> Priporočilo št. R(99) 1 odbora ministrov Sveta Evrope državam članicam v zvezi z ukrepi za podporo medijskega pluralizma, točka III/1, točka VI.

<sup>12</sup> European Court Reports (ECR) 1991, I-4007, par.22 – Gouda; ECR 1991, I-4069, par.29 – Commission v. the Netherlands; ECR 1993, I-487, par.9ff – Veronica Omroep, ECR 1994, I-4795, par.18 – TV 10; ECR 1997, I-3689, par.18 and 26 - Familiapress

vsebin medijev in razvoja njihove tehnične infrastrukture preko javnih razpisov na podlagi javnega interesa ki se trenutno izvajajo v okviru Ministrstva za kulturo. Doseganje namena, torej zagotovitve pluralnosti vsebin v medijih, ki je v javnem interesu, bo preko enotno urejenega financiranja programskih vsebin medijev precej lažje in preglednejše. V okviru strokovne komisije, ki bo ministru predlagala razdelitev sredstev v okviru letnih razpisov ne bodo več mogli sodelovati ljudje, ki so interesno povezani z odločitvami te komisije. V okviru financiranja programskih vsebin medijev bo poskrbljeno tudi za financiranje radijskih in televizijskih programov posebnega pomena, ki so z odločbo Ustavnega sodišča, ki je delno razveljavila 82. člen Zakona o medijih, ostali brez stabilnega vira prihodkov. Zakon o medijih je v 82. členu določal, da se programi s statusom lokalnega, regionalnega in študentskega radijskega oz. televizijskega programa, ki sodijo med programe posebnega pomena v Republiki Sloveniji, financirajo iz 3% RTV prispevka. Po sproženi oceni za presojo ustavnosti je Ustavno sodišče presodilo, da je omenjena določba sporna, saj posega v pravni položaj javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija (glej odločba US U-I-106/01.27 z dne 05. 02. 2004). Drugi razlog, iz katerega je razvidno, da se programi posebnega pomena ne morejo financirati iz prispevka za programe RTV Slovenija, izhaja iz pravnega statusa RTV Slovenija in programov posebnega pomena. Javni zavod RTV Slovenija je organizacija, ki ji je dano pooblastilo za izvajanje javne službe na področju radijske in televizijske dejavnosti. Javna služba na tem področju je po definiciji tista dejavnost, ki je v svojem delovanju odgovorna javnosti. Torej je pripravljena za javnost, financirana s strani javnosti in nadzorovana s strani javnosti. Z izrazom javnost je zajeta vsa populacija države, za katero je organizacija, ki izvaja javno službo na področju radijske in televizijske dejavnosti, dolžna pripravljati svoj program.

Glede na povedano torej sledi, da dejavnost, predvsem pa organiziranost programov s statusom lokalnega, regionalnega ali študentskega radijskega oz. televizijskega programa ne more soditi v okvir javne službe. Kot je namreč znano, so vsi programi, ki so pridobili status lokalnega, regionalnega ali študentskega programa zasebna podjetja, kjer torej niso vzpostavljeni zgoraj naštetih mehanizmi upravljanja in nadzora s strani javnosti. Torej tudi financiranje iz RTV prispevka zaradi navedenih razlogov ne bi bilo upravičeno. Financiranje radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega ali študentskega programa je mogoče urediti le v okviru financiranja javnega interesa na področju medijev, saj ti programi, ob nepridobitnih programih in programih RTV Slovenija, sodijo med programe posebnega pomena za uresničevanje javnega interesa na področju medijev. Javni interes na področju medijev je določen z Zakonom o medijih. 4. člen tega zakona določa, da v javni interes na področju medijev sodi uresničevanje pravice državljanov oziroma državljanek Republike Slovenije, Slovencev po svetu, pripadnikov oziroma pripadnic slovenskih narodnih manjšin v Italiji, Avstriji in Madžarski, italijanske in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji ter romske skupnosti, ki živi v Sloveniji, do javnega obveščanja in do obveščenosti, ohranjanje slovenske nacionalne in kulturne identitete, vzpodbujanje kulturne ustvarjalnosti na področju medijev, kultura javnega dialoga, utrjevanje pravne in socialne države in razvoj izobraževanja in znanosti. Zakon v istem členu določa, da Republika Slovenija podpira medije pri razširjanju programskih vsebin, ki pripomorejo k uresničevanju javnega interesa. Te podpore bodo enakopravno preko javnih razpisov deležni vsi mediji, ne glede na status ali način razširjanja (tisk, radio, televizija, elektronska publikacija). Glede na odločbo Ustavnega

sodišča in na zgoraj omenjena dejstva je edina možnost, da se financiranje programskih vsebin lokalnih, regionalnih in študentskih programov uredi v Zakonu o medijih. Ministrstvo predlaga ureditev financiranja v okviru financiranja programskih vsebin medijev, pri čemer pa zaradi precejšnjih proračunskih sredstev, ki so temu namenjena, postavlja nosilec statusa programa posebnega pomena tudi nekatere dodatne obveznosti, ki bodo pripomogle k namenski in kvalitetni porabi javnih sredstev, ki bodo za to namenjena.

Na področju podeljevanja soglasij za pridobitev več kot 20 odstotnega lastniškega deleža v izdajateljih medijev prihaja z novelo do bistvene izboljšave določil trenutno veljavnega Zakona o medijih, saj novela določa pravne posle, ki so sklenjeni brez predhodnega soglasja ministrstva za nične, v Zakonu o medijih namreč učinkovita sankcija za nedovoljene lastniške koncentracije trenutno ni natančno določena.

Na področju zaščite otrok in varstva mladoletnikov prihaja z novelo poleg zaščite otrok in mladoletnikov tudi do urejanja okvirnih pravil za javno predvajanje, ponujanje in trženje pornografskih žanrov. Izdajatelji televizijskih programov bi bili na podlagi zakona zavezani sprejeti lastna interna pravila (etične kodekse), s katerimi bi vnaprej opredelili estetske in etične kriterije in pogoje za prikazovanje oddaj in prizorov, ki vključujejo nasilje in seksualnost. V teh pravilih bi morali predvideti tudi notranje pritožbene poti, ki bi jih lahko uporabili nezadovoljni gledalci, ki bi menili, da izdajatelj ni spoštoval zakonskih in notranjih pravil glede objavljanja takšnih prizorov. Gre za samoregulacijske mehanizme, ki pa se s tem, da so obvezni, približujejo seregulacijskim mehanizmom.

V drugih televizijskih oddajah bi bili prizori, ki vključujejo nasilje ali seksualnost, dovoljeni z ustrezno vizualno označbo. Predpisano je, da mora biti pred začetkom predvajanja objavljeno ustrezno sporočilo o neprimernosti oddaje za otroke in mladoletnike, med predvajanjem pa bi morale biti označene z ustreznim vizualnim simbolom. Predpisovanje simbolov v veljavnem zakonu ni podrobneje predpisano, zato je izvajanje prepuščeno dogovoru izdajateljev televizijskih programov, ki so se dogovorili na pobudo Sveta za radiodifuzijo. V noveli je predviden, da nadzor nad izvajanjem teh določb izvajata Ministrstvo za kulturo in Svet za radiodifuzijo. Slednji naj bi v svojem letnem poročilu Državnemu zboru posebej ocenil izvajanje določb tega člena o zaščiti otrok in mladoletnikov.

Predlog skuša urejati dostop do pornografskih vsebin tako v tiskanih kot v elektronskih publikacijah za otroke in mladoletnike. Pri elektronskih medijih gre predvsem zato, da je treba pred dostopom do pornografskih vsebin na nek način zahtevati izrecno soglasje za vstop v takšne vsebine oziroma potrdilo, da je uporabnik polnoleten. Pri tiskanih medijih in oglasih pa skuša regulirati dostopnost takšnih vsebin na javnih prostorih, to je v izložbah prodajaln tiska in v samih prodajalnah. Pornografske vsebine naj bi bile torej na zunaj prikrite oziroma razstavljene na takšen način, da niso dostopne otrokom in mladoletnikom. Nadzor nad izvajanjem te določbe naj bi izvajali pristojni inšpekcijski organi, gre predvsem za tržni in medijski inšpektorat, ki bosta lahko predlagala sankcioniranje kršitev teh določb.

Novela vpeljuje v Zakon o medijih določilo, da so lahko novi mediji, njihove rubrike oziroma oddaje poimenovani zgolj v slovenskem jeziku, razen slovenske licenčne različice tujega medija, imen v mrtvem jeziku ali v slovenskem narečju.

S predlogom zakona se bo na posreden način vzpodbudila ustvarjalnost slovenskih glasbenikov. Zaradi večjega deleža oddajnega časa, ki bo na voljo za glasbo slovenskega izvora, bo dana možnost predstavitve večjemu številu slovenskih glasbenikov in večjemu številu glasbenih zvrsti slovenskega izvora, kar bo posledično pripeljalo do večje raznolikosti tovrstnih programskih vsebin in tudi do večje kvalitete domačih ustvarjalcev.

Poleg tega spremembe in dopolnitve Zakona o medijih z ustrežnejšo dikcijo v slovensko zakonodajo prevajajo določbe Direktive o televiziji brez meja (TVWF Direktiva 89/552/EGS in 97/36/ES) o oprostitvi izpolnjevanja programskih kvot evropske in neodvisne produkcije za izdajatelje programov, katerih program je namenjen za lokalno občinstvo. Hkrati vzpostavljajo enakopraven položaj med neodvisnimi producenti iz Slovenije in EU.

Predlog sprememb zakona upošteva spremembo zakonodaje s področja telekomunikacij. Ker se s tem poruši "most" pri izdajanju dovoljenj za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti, se ustrezno spreminja tudi medijska zakonodaja. Novela vsebuje tudi določila, ki so nujno potrebna za začetek digitalizacije radiodifuznega oddajanja v Sloveniji, pri čemer nas druge članice EU že preHITEVajo.

Delno se spreminja 109. člen ZMed, ki določa pristojnosti Agencije v zvezi s strokovno tehničnim nadzorom nad izvajanjem Zakona o medijih, spremembe so bile sicer predlagane s strani Agencije in vnesene v predlog novele, ker temeljijo na praktičnih izkušnjah Agencije pri izvajanju pooblastil, ki naj bi bilo ob popravljeni obliki lažje in bolj operativno. Novi zakon o elektronskih komunikacijah ne pozna več preklica in začasnega preklica, temveč uvaja termin razveljavitve odločb oz. dovoljenj, zato se v tem delu odpravlja pravna praznina na tem področju, ki je nastala po objavi novega Zakona o elektronskih komunikacijah.

Svet za radiodifuzijo je natančneje opredeljen kot neodvisni strokovni posvetovalni organ. Gre za neodvisno posvetovalno telo Agencije za pošto in elektronske komunikacije, katera na strokovnem nivoju nadzira izvajanje Zakona o medijih. Dosedanja praksa je pokazala, da gre pri delu Sveta za radiodifuzijo za telo, ki je predvsem posvetovalno telo, ki torej predvsem daje Agenciji pobude, soglasja in mnenja in ne sprejema dokončnih odločitev v upravnem postopku, za kar njegova zasnova in sredstva niso primerna.

Predlog upošteva, da je bil v času od sprejema Zakona o medijih sprejet Zakon o dostopu do informacij javnega značaja, ki pa področja ni uredil tudi za novinarje. Predlog sprememb zato predlaga nove določbe o dostopu do informacij javnega značaja in dajanje informacij za medije. Predvsem novela vpeljuje v Zakon o medijih krajše roke (7 delovnih dni) za odgovore na novinarska vprašanja, roki v Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja so namreč z novinarskega stališča tako dolgi (20, v nekaterih primerih tudi 50

delovnih dni), da objava tako pozno pridobljenih javnih informacij pogosto ne pride več v poštev.

Četrti odstavek 82. člena se črta, ker je v nasprotju z načelom sprememb in dopolnitev Zakona o avtorski in sorodnih pravicah. Spremembe avtorske zakonodaje določajo obvezno sporazumevanje med avtorji in uporabniki, kar pomeni, da so popusti dogovorjeni neposredno v pogajanjih med avtorji in uporabniki (RTV programi) predvsem glede na konkretno delo, ki ga avtor daje v uporabo. Splošno določanje tarif po novi zakonodaji ne obstaja, torej tudi splošna znižanja niso možna. V zvezi z določbo četrtega odstavka 82. člena, ki jo z novelo razveljavljamo, je pri ustavnem sodišču sprožen tudi ustavni spor.

ZP-1 v prvem odstavku 223. člena določa, da je treba predpise, s katerimi so določeni prekrški, v treh letih po uveljavitvi zakona z njim uskladiti. V kazenskih določbah ZMed je višina denarnih kazni določena samo s spodnjo mejo zneskov – 1. odstavek 17. člena ZP-1 pa določa, da se globa lahko predpiše v razponu ali v določenem znesku.

Predlagane spremembe ZMed nalagajo zavezancem nekatere drugačne in nekatere nove obveznosti, zaradi česar je treba nekatere kazenske določbe spremeniti ali dopolniti.

### **3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA**

Predlog zakona uvaja financiranje programskih vsebin medijev, za katerega delovanje bodo zagotovljena sredstva iz državnega proračuna in sicer na postavki 2489 Izvajanje zakona o medijih.

Predlog nalaga nove naloge Pooblaščenca za dajanje informacij javnega značaja v delu, ki se nanaša na dostop do javnih informacij za medije.

### **4. PRIKAZ UREDITVE V NEKATERIH EVROPSKIH DRŽAVAH IN USKLAJENOSTI S PRAVOM EU**

V tem poglavju je podan pregled predpisov o lastništvu medijev v šestih evropskih državah (Franciji, Združenem kraljestvu, Nemčiji, Italiji, Španiji in na Norveškem). Merila, ki se v teh sedmih državah uporabljajo za določitev prevladujočega položaja in nesprejemljive tržne koncentracije, se med seboj precej razlikujejo: delež gledalcev/poslušalcev, omejitve lastniškega deleža, glasovalne pravice, prihodki itd., in se lahko štejejo za reprezentančne ureditvene pristope za celotno Evropo.

#### **Francija**

V Franciji je osnovna omejitev, da pravna oseba ne more imeti neposredno ali posredno več kot 49 % *delniškega kapitala* ali *glasovalnih pravic* v nacionalni prizemeljski televizijski postaji. Za lastnike časopisov velja omejitev naklade, ki ne sme presegati 30 %

trga za isto vrsto dnevnikov. V Franciji se za nadzor koncentracije kot merilo uporabljajo tudi omejitve glede *deleža gledalcev/poslušalcev*. Za delež gledalcev/poslušalcev se uporabljajo naslednji pragi:

- radio: 150 milijonov prebivalcev;
- lokalna in regionalna zemeljska televizija: 6 milijonov prebivalcev;
- kabelska TV: 8 milijonov prebivalcev.

Poleg tega obstajajo *numerične omejitve* glede števila dovoljenj za predvajanje, ki jih ima lahko ista fizična ali pravna oseba, in ki jih je treba upoštevati v kombinaciji z deležem gledalcev/poslušalcev in/ali omejitvijo deleža kapitala. Do zdaj so operaterji lahko imeli eno dovoljenje za predvajanje na nacionalni ravni in dve dovoljenji za satelitsko televizijo, za digitalno zemeljsko televizijo (DTTV) pa je bila uvedena določena stopnja prožnosti, saj ima lahko ista pravna oseba do 5 dovoljenj in se omejitve lastniškega deleža na 49 % ne uporablja. Ni numeričnih omejitev za dovoljenja za radio in kabelsko televizijo, vendar se za kabelsko televizijo kljub temu uporabljajo omejitve glede na delež gledalcev. Režim navzkrižnega lastništva temelji na pravilu »*dva od štirih*«: operaterji ne smejo imeti deležev v več kot dveh od naslednjih štirih sektorjev: zemeljska TV, kabelska TV, radio ali tiskani mediji in če je operater aktiven v dveh od teh sektorjev, mora upoštevati določene omejitve. V Franciji se prihodki ne uporabljajo kot merilo za nadzor koncentracij.

### **Združeno kraljestvo**

Za koncentracije tiskanih medijev veljajo posebne določbe v okviru predpisov o konkurenci.

- Zgornja meja v sektorju tiskanih medijev je *povprečna naklada* nad 500.000 izvodov. Ko lastnik časopisa doseže to mejo in se namerava še naprej širiti, se predlagana združitve/prevzem dovoli/zavrne po preveritvi ali je v skladu z javnim interesom. Preverjanje javnega interesa zajema zaželenost spodbujanja pluralnosti lastništva, raznovrstnosti virov informacij, ki so dostopni javnosti, in mnenj, ki so izražena v medijih.
- Osnovni prag za sektor radiodifuzije je 15 % *skupnega tržnega deleža*, ki se meri s časom gledanja/poslušanja (in glede na gledanost/poslušanost javne storitve). Kadar izdajatelj doseže ta prag, se za dodatna dovoljenja uporabijo številne numerične in kapitalske omejitve, da se prepreči akumulacija deležev v televizijskem sektorju. Isti 15 % prag se uporablja za sektor radia v povezavi s sistemom točkovanja, na podlagi katerega se uteži število poslušalcev na območju, ki ga pokriva dovoljenje.
- *Režim navzkrižnega lastništva* preprečuje, da bi bil lastnik tiskanega medija s tržnim deležem 20 % lastnik dovoljenj za nacionalno zemeljsko televizijo (dovoljenja za kanal 3 ali 5), ni pa omejitve, da ima tak lastnik tiskanega medija dovoljenja za lokalne dostavne službe, za satelitsko televizijo ali za digitalne multipleksne službe. Kadar ima lastnik tiskanega medija tržni delež manj kot 20 %, se vsako nameravano navzkrižno lastništvo z dovoljenji za regionalni ali nacionalni kanal 3 ali 5 pregleda v smislu preverjanja javnega interesa.

Osnutek zakona o komunikacijah vsebuje predloge za radikalno reformo obstoječih pravil o lastništvu medijev ter za njihovo zmanjšanje na neizogibni minimum. Glavne spremembe zakona so: i) odprava obstoječih omejitev neevropskega lastništva dovoljenj za predvajanje, ii) odprava omejitve 15 % skupnega deleža TV gledalcev, iii) omilitev pravil o lastništvu radijskih postaj, in iv) manj omejevalen režim za združevanje časopisnih družb

## Nemčija

Primeri koncentracije v sektorjih tiskanih medijev, radia in televizije spadajo v okvir splošne zakonodaje o konkurenci (subsidiarna uporaba za televizijski sektor). Za nacionalni televizijski sektor velja tudi posebna sektorska zakonodaja za zaščito pluralnosti medijev. Ni numeričnih omejitev glede števila kanalov, ki jih lahko izkoriščajo operaterji, prepovedano pa je, da operater s svojimi programi doseže prevladujoči položaj za oblikovanje mnenja. Šteje se, da tak prevladujoči položaj za oblikovanje mnenja obstaja, kadar ima operater s programi, ki mu jih je mogoče pripisati, več kot 30 % delež celotnih televizijskih gledalcev (letno povprečje ob upoštevanju vseh kanalov danega operaterja). Vendar pa je meja 30 % praviloma samo predpostavka, ki jo je mogoče v vsakem posameznem primeru izpodbijati. Poleg tega se prevladujoči položaj za oblikovanje mnenja lahko odobri, tudi če je delež gledalcev višji od 30 %. Pogodba med zveznimi državami (Länder) o radiodifuziji z dne 1. julija 2002 je v večji meri omogočila upoštevanje še drugih dejavnikov pri preverjanju, ali obstaja prevladujoči položaj za oblikovanje mnenja, na primer, položaja operaterja na podobnih trgih, ki so povezani z mediji. Poleg tega kot sredstvo za zagotavljanje pluralnosti mnenja obstaja predpis po katerem morajo programi z več kot 10 % deležem televizijskih gledalcev ali operaterji, ki imajo skupno več kot 20 % delež gledalcev, v določenem obsegu predvajati programe neodvisnih tretjih operaterjev, tako imenovane »okenske programe«. Ni posebnega predpisa o navzkrižnem lastništvu, obstajajo pa nekatere omejitve na ravni zveznih držav (Länder), ki preprečujejo, da bi lastniki večjih lokalnih ali regionalnih časopisov vodili lokalne ali regionalne televizijske ali radijske postaje. Prihodki se ne uporabljajo kot merilo za določanje ali ima operater prevladujoči položaj za oblikovanje mnenja ali ne.

## Španija

- Za nacionalne zemeljske izdajatelje televizijskega/radijskega programa kot tudi za digitalno zemeljsko televizijo (DTT) je bila odpravljena omejitev lastništva, po kateri pravne ali fizične osebe ne smejo imeti neposredno ali posredno v lasti več kot 49 % *lastniški delež* v družbi, ki je imetnik dovoljenja. Za lokalno televizijo je prepovedano imeti več kot dve dovoljenji za opravljanje takšnih storitev ali za izvajanje omreževanja, razen če ne pridobi dovoljenja države ali avtonomne skupnosti zaradi teritorialnih, socialnih ali kulturnih značilnosti občin.
- Glavna omejitev v sektorju kableske televizije je, da nobena pravna ali fizična oseba ne sme imeti neposredno ali posredno delež v dveh ali več družbah, ki so pridobile dovoljenje, če imajo skupno več kot 1,5 milijona *naročnikov* v državi.

- Za analogne satelitske operaterje omejitev lastništva ni.

V Španiji *ni omejitev glede navzkrižnega lastništva*. Če družbe spoštujejo splošno zakonodajo o konkurenci in posebne omejitve lastništva, ki so opisane zgoraj, imajo lahko hkrati v lasti ali nadzorujejo neomejeno število nacionalnih in regionalnih časopisov, radijskih mrež, satelitskih ali regionalnih DTTV storitev.

## Italija

- Poleg splošne zakonodaje o konkurenci, ki se uporablja tudi za medijski sektor, za nacionalni trg tiskanih medijev veljajo omejitve na podlagi višine *naklade*: lastnik ne sme imeti več kot 20 % skupne naklade dnevnikov na tem trgu, medtem ko nadzor koncentracije na regionalnem trgu tiskanih medijev temelji na številu različnih časopisov, ki jih ima v lasti en sam lastnik: ta ne sme nadzorovati več kot 50 % skupnega števila dnevnikov v regiji.
- Za brezplačno nacionalno zemeljsko televizijo obstaja *numerična omejitev* števila dovoljenj, ki jih ima lahko ena sama oseba: 20 % zmogljivosti mreže, t.j. trenutno največ dva kanala, ker obstaja 11 frekvenc za kanale (ta omejitev je zato spremenljiva in je odvisna od števila razpoložljivih frekvenc). Oseba ima lahko samo eno dovoljenje za nacionalno plačljivo zemeljsko televizijo. Poleg te numerične omejitve se za plačljivo in brezplačno zemeljsko televizijo uporablja tudi omejitev na podlagi *prihodka*: skupaj ne smejo akumulirati več kot 30 % sredstev v televizijskem sektorju.
- Tudi za kabelske in satelitske televizijske družbe velja omejitev 30 % sredstev na njihovih trgih. Režim *navzkrižnega lastništva* prav tako temelji na najvišjem znesku finančnih sredstev, ki jih lahko operater akumulira: lastniki z deležem v sektorju radiodifuzije (radijskem ali televizijskem sektorju) in časopisih ali revijah ne smejo imeti več kot 20 % skupnih sredstev, pridobljenih iz oglaševanja, teleprodaje, sponzorstva, prihodkov iz TV naročnine, financiranja javnega (brezplačnega) radijskega/televizijskega programa in prihodkov iz prodaje in naročnine časopisov ter iz elektronskega založništva.

Predlog zakona predvideva odpravo prejšnjih omejitev navzkrižnega lastništva tiskanih medijev in televizije. Sedanja omejitev, ki temelji na prihodkih/sredstvih, bo za vse operaterje zmanjšana od 30 % na 20 %, vendar se bo izračunavala z upoštevanjem skupnih prihodkov z vseh medijskih trgov.

## Norveška

Medijsko koncentracijo ureja zakon o lastništvu medijev iz leta 1997. Namen zakona je spodbujati svobodo izražanja, resnične možnosti za izražanje mnenja in širok razpon medijev. Organ za lastništvo medijev ima pristojnost, da ukrepa proti prevzemom lastništva v časopisih ali radiodifuznih (radijskih/televizijskih) družbah, če prevzemnik sam ali v sodelovanju z drugimi ima ali pridobi pomemben lastniški delež na nacionalnem, regionalnem ali lokalnem medijskem trgu in je to v nasprotju z namenom zakona. Šteje se,



da ima pomemben lastniški delež oseba, ki nadzira 1/3 nacionalnega trga. Na regionalnem in lokalnem medijskem trgu ni predpisane meje in se vsak prevzem ocenjuje glede na prevladujoči položaj na trgu in glede na namen zakona. Ne obstajajo posebna pravila glede navzkrižnega lastništva. Prejšnja vlada je objavila Belo knjigo o medijskih politikih, v kateri je povabila parlament, da obravnava višino omejitev in možno uporabo zakona za (»nove«) elektronske medije, sporazume o sodelovanju in za vertikalno povezovanje. Pri teh razpravah je parlament tudi upošteval liberalizacijo pravil o lastništvu medijev.

Predlog sprememb in dopolnitev Zakon o medijih se usklajuje z Evropsko direktivo o televiziji brez meja (89/552/EGS in 97/36/ES) v delu, ki določa, da so neodvisni producenti tisti, ki so neodvisni od izdajatelja. Iz prakse izhaja, da za ustrezen prenos tega določila v našo zakonodajo zadostuje že določba brez zadnjih dveh odstavkov 73. člena. ZMed. Zaradi prevelike regulacije na tem področju bi utegnilo priti do nedopustnih omejevanj neodvisnih producentov iz držav članic EU, hkrati pa bi bilo iz istega razloga ogroženo tudi razdeljevanje javnih sredstev slovenskim neodvisnim producentom. Oboje bi se negativno odrazilo na izpolnjevanje zahteve po programskih deležih del neodvisnih producentov, ki jih prav tako predpisuje omenjena direktiva.

Z Evropsko direktivo o čezmejni televiziji se usklajujejo tudi 17., 18. in 19. člen predloga sprememb, ki določajo ustreznejše določbe o izvzetosti od pravila o izpolnjevanju deležev avdiovizualnih del za izdajatelje televizijskih programov, ki pripravljajo vsebine, namenjene lokalnemu občinstvu, ki so predpisane z direktivo EU (Direktiva o televiziji brez meja, 89/552/EGS in 97/36/ES). Predlagano besedilo na ustreznejši način uveljavlja določbe direktive v slovenskem pravnem redu.

## **5. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA**

Potrebno bo spremeniti oz. pripraviti nov Pravilnik o dovoljenjih za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (Ur. list RS, št. 67/2002), sprejeti Strategijo razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji ter sprejete nove akte iz 22., 23. in 24. člena tega zakona.

## II. BESEDILO ČLENOV

### 1. člen

V Zakonu o medijih (Uradni list RS, št. 35/01, 62/03, 113/03 – odločba US, 16/04 – odločba US, 123/04 – odločba US in 96/05 – ZRTVS-1) se v 1. členu doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2)S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov 89/552/EGS (UL L št. 298 z dne 17.10.1989, str. 23), kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/36/ES z dne 30. junija 1997 o spremembi Direktive 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L št. 202, z dne 30.07.1997, str. 60).«.

### 2. člen

Črta se četrti odstavek 4. člena.

### 3. člen

Za 4. členom se doda nov 4. a člen, ki se glasi:

## **Financiranje programskih vsebin medijev**

### 4. a člen

- (1) Republika Slovenija za zagotavljanje pluralnosti in demokratičnosti medijev zaradi svobode izražanja v Republiki Sloveniji pri pristojnem ministrstvu zagotavlja proračunska sredstva za medije z namenom izvajanja državne podpore pri uresničevanju javnega interesa v medijih.
  
- (2) Republika Slovenija v okviru proračunskih sredstev za medije zagotavlja sredstva za:
  - zagotavljanje pluralnosti in demokratičnosti splošnoinformativnih tiskanih medijev;
  
  - pluralnost in demokratičnost programskih vsebin radijskih in televizijskih programov ter elektronskih publikacij;

- razvijanje in sofinanciranje programskih vsebin radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega, študentskega oziroma nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa.

(3) Za razvoj programskih vsebin radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega, študentskega oziroma nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa se nameni najmanj 40 odstotkov vseh proračunskih sredstev, namenjenih za medije. Sredstva, ki jih pridobi izdajatelj na razpisih Ministrstva za kulturo na podlagi statusa posebnega pomena, lahko porabi samo za namene iz 3. točke prejšnjega odstavka.

(4) Za uresničevanje ciljev iz drugega odstavka tega člena se iz proračunskih sredstev sofinancirajo programske vsebine medijev, pri čemer je pri radijskih in televizijskih medijih izvzeta Radiotelevizija Slovenija.

(5) Vlada Republike Slovenije z uredbo podrobneje določi način, postopek, pogoje in merila za izvedbo rednih javnih razpisov za sofinanciranje projektov iz proračunskih sredstev za medije, v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo.

(6) Izdajatelj, ki je dobil sredstva na javnem razpisu za sofinanciranje projektov iz proračunskih sredstev za medije in ni izpolnil pogojev, opredeljenih v razpisu, mora vrniti pridobljena sredstva.

(7) Člane strokovne komisije za presojo in ocenjevanje projektov v skladu z zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo, imenuje minister. Člani strokovne komisije ne morejo biti osebe, ki jih navaja 101. člen tega zakona.

(8) Pri odločanju o projektih sofinanciranja programskih vsebin za uresničevanje ciljev iz drugega odstavka tega člena strokovna komisija upošteva pomen projekta za uresničevanje javnega interesa v medijih. Pri presoji meril, določenih v tem zakonu in podzakonskih aktih, strokovna komisija izhaja iz izsledkov rednih letnih raziskav stanja medijskega pluralizma v Republiki Sloveniji. Strokovna komisija enkrat letno pripravi poročilo o svojem delu, ki se predstavi javnosti.

(9) Pri odločanju o sofinanciranju splošnoinformativnih tiskanih medijev strokovna komisija upošteva naslednja merila:

- ali projekt zagotavlja redno in objektivno ter uravnoteženo predstavljanje političnega delovanja in stališč raznih organizacij in posameznikov, zlasti politične pozicije in opozicije;

- kakovost, izvirnost, komunikativnost in aktualnost avtorske obravnave;
- povprečno število prodanih izvodov tiskanih medijev;
- povprečno število objavljenih izvirnih člankov v posamezni številki;
- obseg splošnoinformativnih, kulturnih, znanstvenostrokovnih, raziskovalnih in izobraževalnih programskih vsebin;
- pomen za uresničevanje pravice do javnega obveščanja in objektivne obveščenosti;
- ali projekt zagotavlja večje zaposlovanje ali sklepanje pogodbenih razmerij zaposlovanja novinarjev oziroma programskih sodelavcev, ki medij ustvarjajo;
- pomen za posamezno regijo oziroma lokalno skupnost.

(10) Pri odločanju o sofinanciranju programskih vsebin radijskih in televizijskih programov ter elektronskih publikacij strokovna komisija upošteva naslednja merila:

- ali projekt zagotavlja redno in objektivno ter uravnoteženo predstavljanje političnega delovanja in stališč raznih organizacij in posameznikov, zlasti politične pozicije in opozicije;
- kakovost, izvirnost, komunikativnost in aktualnost avtorske obravnave;
- pomen projekta za razvoj slovenske kulture in jezika;
- pomen izvedbe v projektu predlaganih programskih vsebin za raznolik razvoj slovenske medijske krajine;
- pomen za ohranjanje slovenske nacionalne in kulturne identitete;
- pomen za uresničevanje pravice do javnega obveščanja in objektivne obveščenosti;
- ali projekt zagotavlja večje zaposlovanje ali sklepanje pogodbenih razmerij zaposlovanja novinarjev oziroma programskih sodelavcev, ki medij ustvarjajo.

(11) Pri odločanju o sofinanciranju radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega, študentskega oziroma nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa strokovna komisija upošteva naslednja merila:

- ali projekt zagotavlja redno in objektivno ter uravnoteženo predstavljanje političnega delovanja in stališč raznih organizacij in posameznikov, zlasti politične pozicije in opozicije;
- kakovost, izvirnost, komunikativnost in aktualnost avtorske obravnave;
- pomen projekta za razvoj posameznih regij, lokalnih skupnosti ali posebnih vsebin;
- pomen izvedbe v projektu predlaganih programskih vsebin za raznolik razvoj slovenske medijske krajine;
- pomen za uresničevanje pravice do javnega obveščanja in objektivne obveščenosti;
- nepridobitnost programa kot prednostno merilo;
- ali projekt zagotavlja večje zaposlovanje ali sklepanje pogodbenih razmerij zaposlovanja novinarjev oziroma programskih sodelavcev, ki medij ustvarjajo;
- v kolikšni meri projekt omogoča uresničevanje pravice do javnega obveščanja in obveščenosti lokalnim in manjšinskim skupnostim in ali se razširja v manjšinskih jezikih;
- v kolikšni meri projekt zagotavlja upoštevanje načela kulturne raznolikosti, načela enakih možnosti spolov ter uveljavljanje strpnosti.

(12) Strokovnoupravne ter tehnično-administrativne naloge za strokovno komisijo za presojo in ocenjevanje projektov opravlja pristojno ministrstvo.«

#### **4. člen**

5. člen se spremeni, tako da se mu na začetku dodajo trije novi odstavki, ki se glasijo:

»(1) Ime medija in njegovih rubrik oziroma oddaj mora biti v slovenskem jeziku, razen kadar gre za medije ali njegove rubrike oziroma oddaje, ki so slovenske licenčne različice tujega medija ali rubrik oziroma oddaj z blagovnimi ali storitvenimi znamkami tega medija.

(2) Da je ime medija ali rubrike oziroma oddaje skladno z določbami tega zakona, se šteje tudi, ko gre za ime v mrtvem jeziku, esperantu ali v enem od slovenskih pokrajinskih narečij.

(3) Mnenje o skladnosti imena iz prvega odstavka tega člena s slovenskim jezikom v spornem primeru na podlagi predpisa, ki določa merila o skladnosti imena s slovenskim jezikom, izda minister, pristojen za kulturo.«.

Sedanji prvi, drugi, tretji, četrti, peti in šesti odstavek pa postanejo četrti, peti, šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek.

#### **5. člen**

V tretjem odstavku 14. člena se besedilo »Agencija za telekomunikacije in radiodifuzijo« nadomesti z besedilom »Agencija za pošto in elektronske komunikacije«.

#### **6. člen**

Doda se nov šesti odstavek 18. člena, ki se glasi:

»(6) Določba tretjega in četrtega odstavka tega člena ne velja za odgovornega urednika oziroma odgovorne urednike posebnega nacionalnega televizijskega programa, za tisti del programa, ki je namenjen neposrednim prenosom sej Državnega zbora Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu Državni zbor) in njegovih delovnih teles.«.

#### **7. člen**

Tretji in četrti odstavek 26. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(3) Z izrazom obvestilo je mišljena vsaka objava vsebine, s katero sta lahko prizadeta pravica ali interes posameznika, organizacije ali organa, ne glede na to, ali je bila vsebina objavljena v obliki vesti, komentarja oziroma v kakršni koli drugi obliki.

(4) Z izrazom popravek ni mišljen samo popravek v ožjem smislu, to je zanikanje oziroma popravljanje zatrjevanih napačnih ali neresničnih navedb v objavljenem obvestilu, ampak tudi navajanje oziroma prikaz drugih ali nasprotnih dejstev in okoliščin, s katerimi prizadeti spodbija ali z namenom spodbijanja bistveno dopolnjuje navedbe v objavljenem besedilu.« .

#### **8. člen**

27. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Popravek se mora objaviti brez sprememb in dopolnitev. Dopustni so samo pravopisni popravki pod pogojem, da je o njih prizadeti obveščen in se z njimi strinja.

(2) Popravek mora biti objavljen:

- če medij izhaja mesečno ali v večjih časovnih presledkih in zahteva po objavi prispe vsaj 14 dni pred izidom, v prvi izdaji oziroma oddaji medija po prejemu popravka;
- v vseh drugih primerih najkasneje v drugi izdaji oziroma enakovredni oddaji medija po prejemu popravka;
- pri elektronskih publikacijah v roku 48 ur po prejemu popravka.

(3) Vsaka objava mora biti jasno označena kot popravek, lahko pa tudi z oznako »prikaz nasprotnih dejstev«. Objava mora vsebovati ime prizadetega in navedbo, na kateri članek oziroma oddajo se nanaša.

(4) Popravek mora biti objavljen v taki obliki in na takem mestu, da ima njegova objava enako vrednost kot članek ali prispevek, na katerega se nanaša. Če izhaja medij v več izdajah ali ima več programov, se mora popravek objaviti v tistih izdajah oziroma programih, v katerih je bil objavljen članek ali prispevek, na katerega se popravek ali prikaz nasprotnih dejstev nanaša. Kadar se popravek nanaša na dva ali več obvestil, ki so obravnavala isti dogodek oziroma isto osebo in so bila objavljena v različnih medijih istega izdajatelja, se popravek objavi v vseh teh medijih.

(5) Pri tiskanih medijih se šteje, da je popravek objavljen na enakovrednem mestu, če je popravek objavljen na isti strani znotraj iste rubrike in v enaki ter enako veliki pisavi kot članek, na katerega se nanaša. Če je bil izvirni članek objavljen na naslovnici časopisa zadostuje opozorilo na naslovnici, da je popravek objavljen znotraj tiskanega medija. Iz opozorila na naslovnici mora biti razvidno, da gre za popravek, opozorilo na naslovnici pa mora vsebovati najmanj predmet zanikanja oziroma prikaza nasprotnih dejstev, in če je bilo v izvirnem članku objavljeno ime prizadetega, tudi ime. Če je bila trditev, na katero se popravek nanaša, postavljena v naslovu, se šteje, da je izpolnjen pogoj objave na enakem mestu ali enakovrednem mestu, če zajema naslov popravka isti prostor kot naslov članka, na katerega se nanaša. V primeru, ko gre za objavo opozorila na naslovnici, pa mora opozorilo na naslovnici obsegati najmanj isti prostor, kot ga je obsegal naslov članka, na katerega se popravek nanaša.

(6) Objava v radijskih ali televizijskih programih in drugih v tehničnem pogledu enakih programih mora biti prebrana. Če se je izvirno obvestilo v teh programih ponavljalo, zadostuje enkratna objava popravka v tistem časovnem pasu, ki ima največjo poslušanost oziroma gledanost.

(7) Če je bil izvirni prispevek prikazan v sliki, mora biti tudi popravek objavljen s sliko.

(8) Odgovorni urednik medija mora prizadetega v roku 24 ur po prejemu popravka obvestiti, v kateri številki oziroma oddaji bo objavljen zahtevani popravek, oziroma, da zavrta objavo.

(9) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi za elektronske publikacije.

(10) V primeru, da odgovorni urednik zavrne objavo popravka, mora svojo odločitev pisno obrazložiti. V svoji obrazložitvi mora jasno in nedvoumno navesti, katere navedbe v popravku so razlog za zavrnitev objave.«.

## **9. člen**

Prvi odstavek 28. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Kdor zahteva objavo popravka ali prikaz nasprotnih dejstev, mora navesti obvestilo, na katero se popravek nanaša, in datum njegove objave. Navesti mora tudi naslov popravka. V primeru, da naslova popravka ne navede oziroma iz besedila popravka naslov ni razviden, ga določi odgovorni urednik skladno s tem zakonom.«.

Črta se drugi odstavek 28. člena.

## **10. člen**

31. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Odgovorni urednik mora objaviti popravek, razen v naslednjih primerih:

- če se zahtevani popravek ne nanaša na obvestilo, na katero se sklicuje zainteresirana oseba;
- če zahtevani popravek v ničemer ne zanika navedb v obvestilu in se v njem tudi ne navaja oziroma prikazuje drugih ali nasprotnih dejstev in okoliščin, s katerimi bi prizadeti spodbijal ali z namenom spodbijanja bistveno dopolnjeval navedbe v objavljenem besedilu;
- če bi bila objava popravka v nasprotju z zakonom;
- če zahteve za objavo popravka s strani državnega organa oziroma pravne osebe ni podpisala pooblaščenca oseba ali oseba, ki bi bila s strani tega organa oziroma pravne osebe pooblaščenca za odnose z javnostmi;
- če je popravek napisan žaljivo;
- če je zahtevani popravek nesorazmerno daljši od obvestila, v katerem so navedbe, zaradi katerih se daje, oziroma od dela obvestila, na katerega se neposredno nanaša, razen v primerih, ko gre za navajanje oziroma prikaz drugih ali nasprotnih dejstev in okoliščin, s katerimi prizadeti spodbija ali z namenom spodbijanja bistveno dopolnjuje navedbe v objavljenem besedilu;
- če je bila zahteva za objavo popravka dana po preteku roka iz tega zakona;
- če je bila zahtevana objava popravka z isto vsebino, kot jo ima zahtevani popravek, o katerem teče spor pred sodiščem zaradi zavrnitve ali neustreznosti načina njegove objave.



(2) Odgovorni urednik mora o zavrnitvi popravka odločiti znotraj roka iz osmega odstavka prejšnjega člena tega zakona in v tem roku svojo odločitev o zavrnitvi objave oziroma popravka posredovati pisno po priporočeni pošti osebi, ki je zahtevala objavo popravka.«

## **11. člen**

Drugi odstavek 34. člena spremeni tako, da se glasi:

»Toženec mora odgovoriti na tožbo v roku 15 dni od prejema tožbe. Prvi narok za glavno obravnavo mora biti opravljen najkasneje v dveh mesecih po vložitvi tožbe na sodišču. Postopek pred sodiščem prve stopnje je prednosten. Sodba mora biti vročena strankam najkasneje v roku štirih mesecev po vložitvi tožbe.«

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3)Sodišče o uvedenem postopku iz prejšnjega odstavka tega člena v roku 48 ur po njegovi uvedbi obvesti inšpektorja, pristojnega za izvajanje nadzora po tem zakonu, v enakem roku pa ga za namen izvrševanja tega zakona obvesti tudi o vročeni in pravnomočni sodbi.«

Sedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

## **12. člen**

Naslov sedmega oddelka se spremeni tako, da se glasi:

»INFORMACIJE ZA MEDIJE  
Dostop do informacij za medije«

## **13. člen**

45. člen se spremeni, tako da se glasi:

»(1) Informacije za medije po tem zakonu so informacije, ki jih organ na lastno pobudo posreduje medijem, in informacije organa, ki jih organ posreduje mediju kot odgovor na vprašanje in so vezane na delovno področje organa. Informacije morajo biti resnične in celovite.

(2) Posredovanje informacij za medije lahko mediji zahtevajo od vseh organov, ki jih kot zavezance določa zakon, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

- (3) Organi za omogočanje posredovanja informacij za medije določijo odgovorno osebo zaradi izvajanja določb tega člena in javno objavijo njeno osebno ime, službeno telefonsko številko in naslov službene elektronske pošte. Organi posredujejo podatke o odgovorni osebi pristojnemu ministrstvu.
- (4) Organ mora po prejemu vprašanja, če je vprašanje pisno in če bo organ odgovor zavrnil ali delno zavrnil, o tem pisno obvestiti medij do konca naslednjega delovnega dne od prejema zahteve.
- (5) Organ lahko mediju zavrne odgovor na vprašanje, če so zahtevane informacije izvzete iz prostega dostopa po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.
- (6) Organi morajo medijem poslati odgovor na vprašanje najpozneje v sedmih delovnih dneh od prejema vprašanja v pisni obliki.
- (7) Odgovor iz četrtega in šestega odstavka tega člena vsebuje ime medija, ki je vprašanje postavil, navedbo vprašanja ter odločitev ali odgovor na vprašanje. Medij lahko zahteva dodatna pojasnila v roku treh dni od prejema odgovora. Organ mu jih mora posredovati nemudoma, vendar najkasneje v treh dneh od prejema zahteve za dodatna pojasnila.
- (8) Zavrnilni ali delno zavrnilni odgovor iz četrtega in petega odstavka tega člena se šteje kot zavrnilna odločba.
- (9) Pritožba zoper zavrnilno odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena le, če zavrnilni ali delno zavrnilni odgovor izhaja iz dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva.
- (10) O pritožbi zoper odločbo iz prejšnjega odstavka, ki mora biti v pisni obliki, odloča organ, pristojen za odločanje o pritožbi po določbah zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Organ mora odločbo izdano na podlagi pritožbe, izvršiti nemudoma, najpozneje pa v petih delovnih dneh od vročitve odločbe.
- (11) Če je bila informacija za medije v mediju objavljena v celoti in dobesedno, avtor programskega prispevka in odgovorni urednik nista odškodninsko in kazensko odgovorna za vsebinsko točno objavo javne informacije. Za resničnost in točnost take informacije je odgovoren organ, ki jo je dal.
- (12) Za nadzor nad izvajanjem tega člena je pristojen organ, pooblaščen za odločanje o pritožbi po določbah zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.«

## 14. člen

58. člen se spremeni, tako da se glasi:

»(1) Vsakdo, ki želi pridobiti več kot 20 odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa ali izdajatelja splošoinformativnega tiskanega dnevnika, mora za veljavno sklenitev pravnega posla ali veljavno sprejetje sklepa skupščine ali drugega pristojnega organa družbe dobiti predhodno soglasje pristojnega ministrstva.

(2) Vsi pravni posli ali sklepi skupščine ali drugega pristojnega organa družbe, ki se sklenejo v nasprotju s prejšnjim odstavkom, so nični.

(3) Pristojno ministrstvo lahko izdajo soglasja zavrne tisti osebi iz prvega odstavka tega člena, ki bi s pridobitvijo lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic:

- sama ali skupno po povezanih osebah imela prevladujoč položaj na oglaševalskem trgu;
- ustvarila prevladujoč položaj v medijskem prostoru, tako da bi sama ali skupno po povezanih osebah dosegla več kot 15 odstotkov pokritosti prebivalstva na območju Republike Slovenije z analognimi prizemeljskimi radijskimi programi glede na celotno pokritost prebivalstva tega območja z vsemi radijskimi programi, ki se razširjajo s prizemeljsko analogno radijsko tehniko, ki se razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiodifuzijo;
- ustvarila prevladujoč položaj v medijskem prostoru, tako da bi sama ali skupno po povezanih osebah dosegla več kot 30 odstotkov pokritosti prebivalstva na območju Republike Slovenije z analognimi prizemeljskimi televizijskimi programi glede na celotno pokritost prebivalstva tega območja z vsemi televizijskimi programi, ki se razširjajo s prizemeljsko analogno radijsko tehniko, ki se razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiodifuzijo;
- sama ali skupno po povezanih osebah imela prevladujoč položaj na trgu, tako da bi število izvodov njenih dnevnikov preseгло 40 odstotkov vseh prodanih izvodov splošoinformativnih tiskanih dnevnikov v Republiki Sloveniji, ki izhajajo najmanj trikrat tedensko.

(4) V delež iz prvega odstavka tega člena se všttevajo deleži oziroma delnice z glasovalno pravico:

- obvladujočih in odvisnih podjetij osebe iz prvega odstavka tega člena;
- ki jih je pridobila tretja oseba v svojem imenu in za račun osebe iz prvega odstavka tega člena;
- ki jih je pridobila oseba iz prvega odstavka tega člena po povezanih osebah iz 57. člena tega zakona.

(5) Pred izdajo soglasja za pridobitev deleža iz prvega odstavka tega člena si pristojno ministrstvo pridobi podatke od Agencije za trg vrednostnih papirjev ter mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

(6) Pred izdajo soglasja za pridobitev več kot 20 odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa si pristojno ministrstvo od agencije priskrbi podatke o pokritosti prebivalstva z radijskimi in televizijskimi programi iz druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena.

(7) Za izdajo soglasja za pridobitev več kot 20 odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa ter po pridobitvi podatkov in mnenja iz petega in šestega odstavka tega člena si pristojno ministrstvo pridobi mnenje Sveta za radiodifuzijo.

(8) Agencija na podlagi predhodnega soglasja pristojnega ministrstva izda predpis, s katerim predpiše način ugotavljanja pokritosti območja iz druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena.« .

## **15. člen**

(1) V četrtem odstavku 67. člena se besedna zveza »v slovenskem izrazu« nadomesti z besedno zvezo »slovenskega izvora«.

## **16. člen**

Črtata se tretji in četrti odstavek 73. člena.

## **17. člen**

Prvi, drugi in četrti odstavek 77. člena se spremenijo, tako da se glasijo:

»(1) Lokalni radijski program je program, ki pokriva območje prebivalcev ene ali več lokalnih skupnosti oziroma pokriva območje, ki s prizemeljskim radiodifuznim oddajanjem pokriva območja, na katerih živi največ 20 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije in ima v oddajnem času med 6. in 20. uro dnevno najmanj 20 odstotkov lokalnih vsebin lastne produkcije.

(2) Lokalni televizijski program je program, ki pokriva območje prebivalcev ene ali več lokalnih skupnosti oziroma pokriva območje, ki s prizemeljskim radiodifuznim oddajanjem pokriva območja, na katerih živi največ 20 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije in ima v oddajnem času med 8. in 24. uro dnevno najmanj 20 odstotkov lokalnih vsebin lastne produkcije.

(4) Izjemoma lahko pridobi status lokalnega radijskega ali televizijskega programa tudi program, ki ne dosega predpisanega deleža lokalnih vsebin lastne produkcije iz tega člena, če se tak program razširja na demografsko ogroženem ali gospodarsko nerazvitem območju, in če na tem območju ni drugega lokalnega radijskega oziroma televizijskega programa, pod pogojem da izdajatelj izpolnjuje tudi pogoje iz drugega in tretjega odstavka 81. člena.«.

## **18. člen**

V prvem odstavku 78. člena se dodata alineji:

- »– izdajatelj, ki zaprosi, da se njegovemu programu dodeli status posebnega pomena, v okviru svoje dejavnosti ne sme izdajati drugih programov. Če izdaja druge programe, morajo za pridobitev statusa izpolnjevati pogoje vsi programi;
- za status posebnega pomena lahko zaprosi izdajatelj, pri katerem imata sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas s polnim delovnim časom vsaj dva delavca.«.

## **19. člen**

Dodajo se nov četrti, peti in šesti odstavek 81. člena, ki se glasijo

»(4) Programi, ki s prizemeljskim radiodifuznim oddajanjem ne dosežejo več kot 30 odstotkov prebivalstva RS, lahko dobijo nepridobiten status, če izpolnjujejo programske zahteve iz 77. člena ter dodatne zahteve iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

(5) Programi, ki že imajo dodeljen status posebnega lokalnega ali regionalnega pomena, lahko dobijo nepridobiten status po uskladitvi z drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(6) Izdajatelj, ki zaprosi, da se njegovemu programu dodeli status nepridobitnega programa, ne sme v okviru svoje dejavnosti izdajati pridobitnih programov.«.

Sedanji četrti odstavek postane sedmi odstavek.

## **20. člen**

Črtata se četrti in peti odstavek 82. člena.

## **21. člen**

84. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Televizijski programi ne smejo predvajati pornografije in pretiranega nasilja, ki bi lahko resno škodovale duševnemu, moralnemu ali telesnemu razvoju otrok in mladoletnikov.

(2) Televizijski programi lahko predvajajo informativne, izobraževalne, umetniške oddaje, ki vključujejo prizore nasilja ali seksualnosti v skladu z načelom svobode izražanja in ob upoštevanju estetskih in etičnih kriterijev, ki jih sami vnaprej določijo. Izdajatelji televizijskih programov so dolžni sprejeti in javno objaviti pravila (etične kodekse), s katerimi določijo kriterije ter pogoje za prikazovanje takšnih oddaj in prizorov ter notranje pritožbene poti, ki jih lahko uporabijo gledalci, ki imajo pripombe glede izvajanja teh pravil.

(3) Televizijske prizori, ki vključujejo nasilje ali seksualnost, se lahko predvajajo tudi v drugih oddajah, vendar mora biti pred začetkom njihovega predvajanja objavljeno sporočilo, da niso primerne za otroke in mladoletnike do 15. leta starosti, med njihovim predvajanjem pa morajo biti označeni z ustreznim vizualnim simbolom.

(4) Pristojni minister s podzakonskim predpisom določi vizualne simbole iz prejšnjega odstavka in način njihovega objavljanja.

(5) Ob upoštevanju prvega odstavka in pogojev iz drugega in tretjega odstavka lahko televizijski programi poleg informativnih, izobraževalnih in umetniških predvajajo tudi druge programske vsebine, ki vsebujejo prizore nasilja in seksualnosti, v terminu med 24. in 5. uro.

(6) Pornografske vsebine v tiskanih in elektronskih publikacijah ter oglasih morajo biti ponujene tako, da niso na enostaven način ali na javnih prostorih in površinah dostopne otrokom in mladoletnikom.

(7) Izvajanje prvega, drugega, tretjega in petega odstavka ter podzakonskega predpisa iz četrtega odstavka tega člena spremljata pristojno ministrstvo in Svet za radiodifuzijo. Letno poročilo Sveta za radiodifuzijo Državnemu zboru mora vsebovati tudi oceno izvajanja določb prvega do petega odstavka tega člena.

(8) Inšpekcijski nadzor nad spoštovanjem določb šestega odstavka tega člena v tiskanih in elektronskih publikacijah, ki so mediji v skladu s prvim odstavkom 2. člena tega zakona, izvaja inšpektorat pristojnega ministrstva, Tržni inšpektorat Republike Slovenije pa v tiskanih in elektronskih publikacijah, ki niso mediji v skladu s tretjim odstavkom 2. člena tega zakona.«.

## **22. člen**

86. člen se spremeni, tako da se glasi:

»(1) Najmanj 20 odstotkov vse dnevno predvajane glasbe vsakega radijskega programa mora biti slovenska glasba oziroma glasbena produkcija slovenskih ustvarjalcev in poustvarjalcev.

(2) Odstotek iz prejšnjega odstavka znaša najmanj 40 odstotkov, ko gre za programe RTV Slovenija.

(3) Določbe tega člena ne veljajo za radijske programe, ki so namenjeni madžarski in italijanski narodni skupnosti.«.

## **23. člen**

Četrty odstavek 89. člena se spremeni, tako da se glasi:

»(4) Določbe tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov iz 77. člena tega zakona oziroma katerih program je namenjen lokalnemu občinstvu in ni vključen v nacionalno programsko mrežo.«.

## **24. člen**

Šesti odstavek 90. člena se spremeni, tako da se glasi:

»(6) Določbe tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov iz 77. člena tega zakona oziroma katerih program je namenjen lokalnemu občinstvu in ni vključen v nacionalno programsko mrežo.«.

## **25. člen**

Tretji odstavek 91. člena se spremeni, tako da se glasi:

»(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov iz 77. člena tega zakona oziroma katerih program je namenjen lokalnemu občinstvu in ni vključen v nacionalno programsko mrežo.«.

## **26. člen**

Drugi, tretji in peti odstavek 92. člena se spremenijo, tako da se glasijo:

»(2) Slovenska avdiovizualna dela morajo na 1. in 2. televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija skupaj obsegati najmanj 25 odstotkov letnega oddajnega časa, pri čemer morajo eno četrtno tega deleža ustvariti neodvisni producenti.

(3) Avdiovizualna dela neodvisnih producentov morajo obsegati najmanj deset odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija, k čemur se všteva tudi tisti delež slovenskih avdiovizualnih del iz prejšnjega odstavka, ki ga ustvarijo neodvisni producenti.

(5) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo za posebni nacionalni televizijski program, določbi drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo za televizijske programe, ki so namenjeni italijanski in madžarski narodni skupnosti.«.

## **27. člen**

Prvi in drugi odstavek 100. člena se spremenita, tako da se glasita:

»(1) Svet za radiodifuzijo je neodvisno strokovno telo, ki:

- daje agenciji pobude za izvajanje strokovnega nadzorstva nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev iz tega zakona;



- daje agenciji obrazložen predlog izbire ponudnikov na javnih razpisih za dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije;
- daje agenciji predhodno mnenje o izdaji, prenosu in razveljavitvi odločbe o dovoljenju za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti;
- daje agenciji predhodno mnenje o dodelitvi oziroma odvzemu statusa lokalnega, regionalnega in študentskega radijskega ali televizijskega programa;
- daje pristojnemu ministrstvu predhodno mnenje o dodelitvi ali odvzemu statusa nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa;
- daje pristojnemu ministrstvu predhodno mnenje o omejevanju koncentracije;
- ocenjuje stanje radijskih in televizijskih programov;
- predlaga pristojnemu ministru podrobnejša merila za opredelitev lokalnih in regionalnih vsebin, postopek in pogoje za pridobitev statusa programov posebnega pomena ter merila za vsebine lastne produkcije in druge vsebine radijskih in televizijskih programov iz tega zakona;
- daje soglasje k predpisu, s katerim se določita postopek izdaje, podaljšanja, prenosa, spremembe, preklica, razveljavitve in prenehanja odločbe o izdaji dovoljenja za radijsko in televizijsko dejavnost ter njena vsebina;
- predlaga način in merila za oblikovanje seznama dogodkov, pomembnih za javnost Republike Slovenije, in postopek obveznih posvetovanj med zainteresiranimi stranmi, ter oblikuje predlog agencije za vsebino tega seznama;
- daje soglasje agenciji k strategiji razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji;
- za Državni zbor pripravlja letna poročila oziroma ocene stanja na področju radiodifuzije in predloge za izboljšanje stanja;
- opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom, aktom o ustanovitvi in zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

(2) Svet za radiodifuzijo sestavlja sedem članov, ki jih na podlagi javnega poziva imenuje Državni zbor. Na javni poziv se lahko javijo kandidati s področja prava, telekomunikacij in informatike, avdiovizualne kulture, ekonomije, novinarstva in komunikologije.«

Tretji odstavek se črta.

Sedanji četrti, peti in šesti odstavek postanejo tretji, četrti in peti odstavek.

### **28. člen**

Prvi odstavek 103. člena se spremeni, tako da se glasi:

»(1) Sredstva za delo Sveta za radiodifuzijo zagotovi Agencija za pošto in elektronske komunikacije. S sredstvi po nalogu Sveta za radiodifuzijo upravlja Agencija.«.

Tretji odstavek se dopolni, tako da se pred besedo »izvaja« dodata besedi »zagotovi in«.

### **29. člen**

Naslov sedmega oddelka se spremeni, tako da se glasi:

**»IZVAJANJE RADIJSKE IN TELEVIZIJSKE DEJAVNOSTI«.**

### **30. člen**

Doda se naslov 104. člena, tako da se glasi:

**»Pogoji in merila za izbiro med zainteresiranimi ponudniki programov za pridobitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije«.**

Prvi odstavek spremeni tako da se glasi:

»(1) Postopek javnega razpisa vodi in opravi izbiro agencija na podlagi obrazloženega predloga Sveta za radiodifuzijo in v skladu z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.«.

### **31. člen**

Za 104. členom se doda se nov 104. a člen, ki se glasi:

»Pogoji in merila za izbiro med zainteresiranimi ponudniki programov za pridobitev pravice razširjanja programov na razpisanem območju v digitalni radiodifuzni tehniki

#### 104. a člen

(1) Postopek javnega razpisa za ponudnike programov vodi in opravi izbira agencija ob smiselni uporabi zakona, ki ureja elektronske komunikacije, in na podlagi obrazloženega predloga Sveta za radiodifuzijo.

(2) Agencija v soglasju s Svetom za radiodifuzijo v razpisni dokumentaciji za javni razpis določi pogoje in merila za izbiro ponudnikov za razširjanje radijskih in televizijskih programov na razpisanem območju.

(3) V postopku izbire med zainteresiranimi ponudniki programa na javnem razpisu se upoštevajo zlasti:

- žanrska in tematska ustreznost programske ponudbe;
- obseg lastne produkcije;
- za televizijske programe količina produkcije slovenskih avdiovizualnih del iz 68. člena tega zakona;
- za radijske programe obseg slovenske glasbe iz 67. člena tega zakona;
- trajanje (obseg) programa;
- uravnoteženo poročanje v dnevnoinformativnih programih

(4) Pri izbiri programa imajo prednost:

- programi, ki se na razpisanem območju že razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiodifuzijo;
- prostodostopni (nekodirani) programi.

(5) Agencija o ponudbah odloči z izdajo odločbe, s katero odloči o izbiri ponudnikov in izbranim ponudnikom podeli pravico razširjanja na razpisanem območju v digitalni radiodifuzni tehniki.

(6) Odločba iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi:

- podatke o izbranih izdajateljih;
- podatke o vrsti dejavnosti (radijska ali televizijska);

- imena programov;
- območje pokrivanja.«.

### **32. člen**

105. člen se spremeni, tako da se glasi:

»(1) Dovoljenje za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) izda agencija izdajatelju radijskega oziroma televizijskega programa po postopku in pod pogoji iz tega zakona.

(2) Vložnik vloge za pridobitev dovoljenja mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- registrirana radijska oziroma televizijska dejavnost;
- odločba pristojnega ministrstva o vpisu radijskega oziroma televizijskega programa v razvid medijev.

(3) Vloga za pridobitev dovoljenja mora vsebovati:

- podatke o vrsti dejavnosti (radijska ali televizijska);
- ime programa;
- programske zahteve, ki jih bo izdajatelj upošteval pri razširjanju programa.

(4) Agencija s svojim aktom predpiše, katere programske zahteve mora izdajatelj določiti v svoji vlogi, in pogoje, pod katerimi jih lahko spreminja.

(5) Izdajatelj radijskega ali televizijskega programa, ki je dobil dovoljenje, lahko za razširjanje svojega radijskega ali televizijskega programa dobi pravico do uporabe radijskih frekvenc za razširjanje radijskih in televizijskih programov v analogni tehniki oziroma pravico do razširjanja radijskih in televizijskih programov na razpisanem območju v digitalni tehniki v skladu s tem zakonom in z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

(6) Med trajanjem začasnega preklica dovoljenja imetnik dovoljenja nima pravice izvajati dejavnosti iz tega dovoljenja.

(7) Z razveljavitvijo dovoljenja prenehajo veljati vse odločbe, s katerimi je bila izdajatelju podeljena pravica do uporabe radijskih frekvenc za razširjanje radijskih in televizijskih programov v analogni tehniki oziroma pravica do razširjanja radijskih in televizijskih programov na razpisanem območju v digitalni tehniki.«.

### 33. člen

106. člen se spremeni, tako da se glasi:

»(1) Odločba o dovoljenju iz prejšnjega člena tega zakona ima naslednje obvezne sestavine:

- podatke o izdajatelju programa;
- podatke o vrsti dejavnosti, za katero je dovoljenje izdano (radijska ali televizijska);
- ime programa;
- programske zahteve, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju programa.

(2) Dovoljenje se izda za nedoločen čas.

(3) Agencija natančne podatke o izdaji, spremembi, prenosu, začasnem preklicu in razveljavitvi dovoljenja v osmih dneh sporoči pristojnemu ministrstvu.

(4) Postopek za izdajo, spremembo, prenos, začasen preklic ali razveljavitev odločbe o dovoljenju ter podrobnejše določbe o vsebini dovoljenja v skladu s tem zakonom določi agencija.

(5) Imetnik odločbe o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti lahko svoje pravice iz dovoljenja prenese na drugo pravno ali fizično osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje za pridobitev dovoljenja le ob pogoju, da ob tem ne poseže v programske zahteve iz dovoljenja.

(6) Dovoljenje preneha veljati na podlagi samega zakona:

- če je prenehal obstajati njegov imetnik;
- če je bil program, za katerega je bilo dovoljenje izdano, izbrisan iz razvida medijev pri pristojnem ministrstvu.

(7) V primerih iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka izda agencija ugotovitveno odločbo.«.

### **34. člen**

Prvi odstavek 109. člena se spremeni, tako da se glasi:

»(1) Strokovno nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona izvaja Agencija.«

V drugem odstavku se dodata nova tretja in četrta alineja, ki se glasita:

- »– nadzira izvajanje programskih zahtev, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju svojega programa (tretja in četrta alineja prvega odstavka 106. člena);
- predlaga pristojnemu ministrstvu strategijo razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji.«.

Tretji odstavek se spremeni, tako da se glasi:

»(3) Agencija:

- pisno opozori izdajatelja in odredi, da se kršitve, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določi in ne sme biti krajši od enega meseca in ne daljši od šestih mesecev, kadar ugotovi, da izdajatelj radijskega ali televizijskega programa krši določbe tega zakona ali podzakonskih aktov, sprejetih na njegovi podlagi, ali ratificirano mednarodno pogodbo, oziroma ne izpolnjuje programskih zahtev iz dovoljenja za izvajanje dejavnosti. Rok se lahko podaljša za največ tri mesece;
- začasno prekliče dovoljenje za izvajanje dejavnosti največ za tri mesece, če ugotovi, da po poteku roka iz prejšnje alineje ugotovljene kršitve niso bile odpravljene;
- razveljavi dovoljenje za izvajanje dejavnosti, če ugotovi, da izdajatelj kljub začasnemu preklicu iz prve alineje svoje dejavnosti najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ne uskladi z zahtevami agencije.

Dodajo se novi sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek, ki se glasijo:

»(7) Agencija s splošnim aktom določi metodologijo strokovnega nadzorstva, s katero podrobneje določi način ugotavljanja izpolnjevanja programskih zahtev in omejitev iz 5. in 3. oddelka drugega poglavja ter tretje in četrte alineje prvega odstavka 106. člena tega zakona.

(8) Izdajatelji radijskih ali televizijskih programov morajo najmanj 30 dni hraniti posnetke vsakega posameznega dneva programa z vsemi objavljenimi programskimi in neprogramskimi vsebinami, kakor so bile zaporedno predvajane v 24 urah. V primeru tehnične okvare, ki je povzročila prekinitev snemanja, je izdajatelj o tem dolžan nemudoma obvestiti Agencijo.

(9) Izdajatelji morajo za strokovno nadzorstvo kopije posnetkov iz prejšnjega odstavka izročiti agenciji najpozneje v osmih dneh od prejema njene pisne zahteve.

(10) Z aktom iz sedmega odstavka tega člena agencija določi tudi tehnične značilnosti in opremo posnetkov.«.

### **35. člen**

Naslov devetega oddeleka se spremeni tako, da se glasi:

«FINANCIRANJE AVDIOVIZUALNE PRODUKCIJE NA PODROČJU MEDIJEV«

### **36. člen**

110. člen se spremeni tako, da se glasi:

«(1) Na podlagi tega zakona Republika Slovenija pri pristojnem ministrstvu zagotavlja proračunska sredstva za razvoj avdiovizualne produkcije na področju medijev.

(2) Republika Slovenija v okviru proračunskih sredstev za avdiovizualno produkcijo na področju medijev zagotavlja sredstva za slovenske avdiovizualne projekte, ki prispevajo k razvoju avdiovizualne produkcije na področju medijev in so namenjene televizijskem predvajanju.

(3) Vlada določi način, postopek, pogoje in merila za izvedbo rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje projektov iz proračunskega sklada za avdiovizualne medije, v skladu s tem zakonom in z zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo.«.

### **37. člen**

V prvem odstavku 111. člena se pred besedo »pravna« dodata besedi »fizična ali«.

Drugi in tretji odstavek se spremenita, tako da se glasita:

»(2) Operater opravlja storitve na podlagi obvestila iz 5. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04) in vpisa operaterja v uradno evidenco skladno s petim odstavkom 5. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04).

(3) O prenehanju statusa operaterja oziroma izbrisu iz uradne evidence operaterjev agencija obvesti pristojno ministrstvo.«.

### **38. člen**

Za 114. členom se doda se nov 114. a člen, ki se glasi:

»(1) Za operaterja prizemeljskega digitalnega omrežja se ne uporabljajo določbe 112. člena tega zakona.

(2) Operater prizemeljskega digitalnega omrežja na posameznem območju Republike Slovenije mora pod enakimi pogoji razširjati radijske in televizijske programe, ki imajo dovoljenje iz 104. a člena tega zakona za isto območje.«.

### **39. člen**

V drugem odstavku 115. člena se za besedo »poglavja« doda besedilo »in šesti odstavek 84. člena«.

V tretjem odstavku se za besedo »poglavja« doda besedilo »in šesti odstavek 84. člena« .

### **40. člen**

129. do 148. člen se spremenijo, tako da se glasijo:

»129. člen

(1) Z globo od 250.000 do 20.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

- če se po njegovem mediju z oglasi prizadene spoštovanje človekovega dostojanstva; spodbujajo rasno, spolno ali narodnostno razlikovanje in verske ali politične nestrpnosti; spodbujajo dejanja, ki škodujejo zdravju in varnosti ljudi ali zaščiti okolja ali kulturne dediščine; žalijo verska ali politična prepričanja; škodi interesom uporabnikov (tretji odstavek 47. člena);
- če razširja oglase, katerih pretežno ciljno občinstvo so otroci ali v katerih nastopajo otroci in vsebujejo prizore nasilja, pornografije ali drugih vsebin, ki bi lahko



škodovale njihovemu zdravju ter duševnemu in telesnemu razvoju, ali kako drugače negativno vplivale na dovzetnost otrok (prvi odstavek 49. člena);

- če razširja oglase, s katerimi se neposredno spodbujajo otroci k nakupu izdelkov ali storitev z izkoriščanjem njihove neizkušenosti in lahkovernosti ali s katerimi se neposredno spodbujajo otroci, da bi prepričevali starše ali koga drugega v nakup izdelkov ali storitev ali s katerimi se neposredno spodbuja izkoriščanje posebnega zaupanja otrok v starše, učitelje ali druge osebe ali s katerimi se neupravičeno prikazujejo otroci v nevarnih okoliščinah (drugi odstavek 49. člena);
- če prek televizijskega programa predvaja prizore pornografije in pretiranega nasilja, ki bi lahko resno škodilo duševnemu, moralnemu ali telesnemu razvoju otrok in mladoletnikov (prvi odstavek 84. člena), ali če predvaja televizijske prizore, ki vključujejo nasilje ali seksualnost in le-ti niso del informativnih, izobraževalnih, umetniških in podobnih oddaj, ne da bi pred njihovim predvajanjem objavil sporočilo, da oddaje niso primerne za otroke in mladoletnike do 15. leta starosti ali ne da bi bile te oddaje ves čas njihovega predvajanja označene s predpisanim vizualnim simbolom (tretji in peti odstavek 84. člena).

(2) Z enako globo se kaznuje za prekršek Radiotelevizija Slovenije, če predvaja oglaševalske vsebine na način, ki je v nasprotju s prvim odstavkom 94. člena tega zakona ali če oglaševalske vsebine predvaja na tretjem programu Radia Slovenija (drugi odstavek 94. člena).

(3) Z enako globo se kaznuje izdajatelj elektronske ali tiskane publikacije - pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ali druga pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, ki ponuja pornografske vsebine v elektronskih ali tiskanih publikacijah ter oglasih tako, da so na enostaven način ali na javnih prostorih in površinah dostopne otrokom in mladoletnikom (šesti odstavek 84. člena).

(4) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj elektronske ali tiskane publikacije – fizična oseba, ali druga fizična oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(5) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba izdajatelja državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, in odgovorna oseba Radiotelevizije Slovenija, če stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(6) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

130. člen

(1) Z globo od 250.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

- če oglaševalske vsebine v njegovem programu niso povsem jasno prepoznavne in posebej ločene od drugih programskih vsebin medija (tretji odstavek 46. člena) ali če neodplačno objavljeni oglasi niso posebej označeni kot taki (četrti odstavek 46. člena);
- če prikrito oglašuje (prvi odstavek 47. člena) ali če uporablja tehnične postopke, ki bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem ne omogočajo zavestnega zaznavanja oglaševanih vsebin (drugi odstavek 47. člena);
- če oglašuje alkoholne pijače po medijih ali na nosilcih iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona, razen če zakon ne določa drugače (četrti odstavek 47. člena);
- če kot naročnik oglasa vpliva na programsko zasnovo in uredniško neodvisnost medija (drugi odstavek 50. člena);
- če po radijskem ali televizijskem programu predvaja oglase v nasprotju s 93. členom tega zakona;
- če pri razširjanju oglaševalskih vsebin po računalniških povezavah, katerega namen je neposredno sklepanje pogodbenih razmerij z uporabniki teh povezav, jasno ne označi vsake pobude za sklenitev pogodbe ali če potencialnega pogodbenega partnerja nedvoumno ne opozori na finančne posledice, ki zanj izhajajo iz morebitne sklenitve pogodbe (117. člen);
- če kot sponzor televizijskih programov razširja programske vsebine ali ustvarja avdiovizualna dela (drugi odstavek 52. člena);
- če kot sponzor vpliva na sponzorirane vsebine in njihovo razporejanje v programski shemi ter s tem omejuje uredniško neodvisnost medija (prvi odstavek 53. člena);
- če razširja sponzorirane vsebine, ki spodbujajo prodajo oziroma nakup ali dajanje v najem izdelkov ali storitev sponzorja ali tretje osebe, še posebej s posebnim predstavljanjem teh izdelkov ali storitev (drugi odstavek 53. člena);
- če v nasprotju z zakonom razširja sponzorirana poročila, aktualne ali druge informativne programske vsebine (prvi odstavek 55. člena);
- če jasno ne označi vsake sponzorirane programske enote z navedbo sponzorjevega imena ali njegovega znaka (drugi odstavek 55. člena).

(2) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali izdajatelja državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

### 131. člen

(1) Z globo od 250.000 do 20.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

- če skupni obseg oglasov, TV-prodaje oziroma radijske prodaje in drugih plačanih obvestil v radijskem ali televizijskem programu v nasprotju s tem zakonom presega 20 odstotkov dnevnega oddajnega časa ali 20 odstotkov v celi uri (prvi odstavek 97. člena) ali če skupni obseg oglasov, v katerem niso vključene TV-prodaja in druga plačana obvestila v nasprotju s tem zakonom v televizijskem programu presega 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa (drugi odstavek 97. člena);
- če skupno trajanje prodajnih TV-oken v dnevnem oddajnem času njegovega programa presega tri ure na dan ali če je število prodajnih TV-oken na dan večje od osem ali če niso jasno označena z vidnimi in zvočnimi znaki (četrti odstavek 97.člena).

(2) Z enako globo se kaznuje za prekršek Radiotelevizija Slovenija, če na svojem programu predvaja oglase in druga plačana obvestila v skupnem obsegu, ki presega 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa, ali če na svojem programu predvaja oglase v skupnem obsegu, ki presega deset odstotkov dnevnega oddajnega časa, ali če delež oglasov in drugih plačanih obvestil na njenem programu v celi uri preseže dvanajst minut, v času med 18. in 23. uro pa devet minut na uro (prvi, drugi in tretji odstavek 98. člena).

(3) Z enako globo se kaznuje za prekršek izdajatelj lokalnega, regionalnega, študentskega ali nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, če obseg oglasov in drugih plačanih obvestil na njegovem programu presega 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa ali dvanajst minut na uro ali če na svojem programu predvaja radijsko ali TV-prodajo (peti in šesti odstavek 98. člena).

(4) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba Radiotelevizije Slovenija, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(6) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba lokalnega, regionalnega, študentskega ali nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz tega člena.

### 132. člen

(1) Z globo od 200.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

- če ne razširja programskih vsebin v slovenskem jeziku v skladu z zakonom ali če jih v nasprotju z zakonom razširja brez ustreznega prevoda v slovenščino (prvi odstavek 5. člena) ali če ne razširja v skladu s tem zakonom oglasov v slovenščini oziroma v slovenskem prevodu (prvi odstavek 51. člena);
- če brez vpisa v razvid pri pristojnem ministrstvu izdaja programske vsebine (prvi odstavek 16. člena);
- če izdaja radijski ali televizijski program brez dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (prvi odstavek 105. člena) ali med trajanjem njegovega preklica (šesti odstavek 105. člena);
- če na zahtevo državnih organov ter javnih podjetij in javnih zavodov brez odlašanja brezplačno ne objavi nujnega sporočila v zvezi z resno ogroženostjo življenja, zdravja ali premoženja ljudi, kulturne in naravne dediščine ali varnosti države (25. člen);
- če vsako leto najpozneje do konca februarja Uradnemu listu Republike Slovenije ne sporoči predpisanih podatkov za fizično ali pravno osebo, ki ima v njegovem premoženju najmanj petodstotni delež kapitala ali najmanj petodstotni delež upravljaljskih oziroma glasovalnih pravic ali imen članov uprave oziroma organa upravljanja in/ali nadzornega organa izdajatelja (prvi odstavek 64. člena) ali če v 30 dneh od njihovega nastanka ne sporoči spremembe teh podatkov (drugi odstavek 64. člena);
- če v nasprotju s tem zakonom razširja programske vsebine drugih medijev po računalniških povezavah (drugi odstavek 116. člena).

(2) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

### 133. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

- če kot izdajatelj, ki je uveljavil pravico do kratkega poročanja, ne omogoči izdajatelju, ki dogodka ni mogel posneti, enkratne uporabe svojega posnetka (šesti odstavek 74. člena);
- če kot operater ne razširja v skladu z zakonom programov vseh izdajateljev, ki jim je izdano dovoljenje iz 105. člena tega zakona, če obstajajo tehnične možnosti za kakovosten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterja (prvi odstavek 112. člena) ali če ne razširja v skladu z zakonom radijskih in televizijskih programov iz 76., 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona, če obstajajo tehnične možnosti za kakovosten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterja (drugi odstavek 112. člena);
- če kot operater omogoči izdajatelju, ki spada pod jurisdikcijo Republike Slovenije, razširjanje radijskega ali televizijskega programa, če program ni vpisan v razvid pri pristojnem ministrstvu (četrti odstavek 112. člena);
- če kot operater ne oblikuje programskega sveta (prvi odstavek 114. člena) ali če v programski svet ne imenuje članov v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 114. člena);
- če kot operater razširja radijski ali televizijski program, za katerega njegov izdajatelj nima dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (prvi odstavek 105. člena) ali mu je bilo dovoljenje začasno preklicano (šesti odstavek 105. člena);
- če kot operater prizemeljskega digitalnega omrežja razširja radijski ali televizijski program, ki nima dovoljenja iz 104. a člena tega zakona za območje, ki ga pokriva operater prizemeljskega digitalnega omrežja s svojim signalom.

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

### 134. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik, če ne zvišuje deleža slovenskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času v skladu z drugim odstavkom 87. člena tega zakona.

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega člena.

(3) Z globo 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 135. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek javni zavod Radiotelevizija Slovenija:

- če evropska avdiovizualna dela nimajo večinskega deleža v letnem oddajnem času televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (prvi odstavek 92. člena);
- če slovenska avdiovizualna dela na 1. in 2. televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija skupaj ne zajemajo najmanj petindvajset odstotkov letnega oddajnega časa (drugi odstavek 92. člena);
- če avdiovizualna dela neodvisnih producentov ne zajemajo najmanj deset odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (tretji odstavek 92. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

#### 136. člen

(1) Z globo od 200.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik:

- če v skladu s tem zakonom postopno ne povečuje obsega deleža evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času glede na prejšnje leto (drugi odstavek 89. člena) ali če vsako leto do konca meseca februarja pristojnemu ministrstvu in agenciji ne pošlje razčlenjenih podatkov o doseženem deležu evropskih

avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto, tako kot je določeno v zakonu (prvi odstavek 91. člena);

- če v skladu z zakonom vsako leto ne poveča deleža avdiovizualnih del neodvisnih producentov v programih (drugi odstavek 90. člena).

(2) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja televizijskega programa pravne osebe ali izdajatelja televizijskega programa samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 137. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

- če kot izdajatelj radijskega programa v nasprotju s tem zakonom opravlja tudi televizijsko dejavnost ali če kot izdajatelj televizijskega programa opravlja tudi radijsko dejavnost (59. člen);
- če kot operater, ki izvaja telekomunikacijske storitve, izdaja radijski ali televizijski program brez dovoljenja za opravljanje televizijske ali radijske dejavnosti (61. člen).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 138. člen

Z globo od 90.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek novinar ali voditelj poročil iz 99. člena tega zakona, ki sodeluje pri oglaševanju (prvi odstavek 99. člena).

#### 139. člen

(1) Z globo od 150.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj radijskega programa pravna oseba ali izdajatelj radijskega programa samostojni podjetnik posameznik, če v dnevnem oddajnem času ne predvaja najmanj dvajset odstotkov oziroma

štirideset odstotkov, ko gre za programe RTV Slovenija, slovenske glasbe oziroma glasbene produkcije ustvarjalcev in poustvarjalcev (86. člen).

(2) Z globo 70.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj radijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 140. člen

(1) Z globo od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj splošninformativnega tiskanega dnevnika ali druga pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima v kapitalu oziroma premoženju tega izdajatelja več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajset odstotkov upravljavskih oziroma glasovalnih pravic, če je ob tem tudi izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja radijskega ali televizijskega programa ali pa opravlja radijsko ali televizijsko dejavnost (prvi odstavek 56. člena) ali če ima ob tem več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajsetodstotni delež upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju drugega izdajatelja splošninformativnega tiskanega dnevnika ali v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa (tretji odstavek 56. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja splošninformativnega dnevnika ali druge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 141. člen

(1) Z globo od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj radijskega ali televizijskega programa ali druga pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima v premoženju tega izdajatelja več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajset odstotkov upravljavskih oziroma glasovalnih pravic, tudi če je izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja splošninformativnega tiskanega dnevnika (drugi odstavek 56. člena) ali če ima ob tem več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajsetodstotni delež upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju drugega izdajatelja splošninformativnega tiskanega dnevnika ali v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa (tretji odstavek 56. člena).



(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe izdajatelja radijskega ali televizijskega programa ali odgovorna oseba druge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena

#### 142. člen

(1) Z globo od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oglaševalska organizacija ali druga pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima v premoženju oglaševalske organizacije več kot desetodstotni lastniški delež ali več kot deset odstotkov upravljavskih oziroma glasovalnih pravic, tudi če je izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja radijskega ali televizijskega programa, ali če ima več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajsetodstotni delež upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa (prvi odstavek 60. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba oglaševalske organizacije ali druge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 143. člen

(1) Z globo od 1.000.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik:

- če na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša posamezni dogodek, ki je pomemben za javnost v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU, tako da bi bilo pomembnemu delu gledalcev na tem območju onemogočeno spremljanje tega dogodka (prvi odstavek 75. člena);
- če dogodek iz prvega odstavka 75. člena tega zakona na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša izdajatelj, katerega televizijski program lahko spremlja manj kot petinsedemdeset odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, ali pa je za sprejemanje takega programa potrebno dodatno plačilo (plačljiva TV) poleg RTV-prispevka in običajnega plačila za sprejem televizijskih programov po kablu (tretji odstavek 75. člena);

- če kot organizator pomembnih prireditev in drugih dogodkov, dostopnih javnosti, izdajatelju radijskega ali televizijskega programa ne omogoči, da uveljavi pravico do kratkega poročanja (prvi odstavek 74. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 70.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 144. člen

(1) Z globo 600.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek operater pravna oseba ali operater samostojni podjetnik posameznik:

- če ne prijavi pristojnemu ministrstvu imena in zvrsti vsakega programa, ki ga prenaša in oddaja po svojem telekomunikacijskem sistemu, ali ga ne obvesti o vsaki spremembi teh podatkov v osmih dneh po vključitvi ali izključitvi programa oziroma po nastali spremembi (prvi odstavek 113. člena);
- če ne pošlje pristojnemu ministrstvu v petnajstih dneh od sklenitve kopije vsake veljavne pogodbe ali drugega dokumenta, iz katerega je razvidna urejenost avtorskopравnih razmerij z imetniki pravic do programov, ki jih prenaša in oddaja (drugi in tretji odstavek 113. člena), ali če ne obvesti pristojnega ministrstva o vsaki spremembi ali prenehanju veljavnosti posamezne pogodbe oziroma dokumenta iz 113. člena v določenem roku (četrti odstavek 113. člena);
- če ne pošlje pristojnemu ministru v vednost notranjega pravnega akta ali akta o imenovanju programskega sveta (tretji odstavek 114. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba operaterja pravne osebe ali operaterja samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek operater fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 145. člen

(1) Z globo od 500.000 do 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

- če v 15 dneh od nastanka spremembe oziroma od prenehanja ne prijavi spremembe podatkov iz drugega in tretjega odstavka 12. člena tega zakona ali prenehanja delovanja (prvi odstavek 14. člena);
- če pristojnemu ministrstvu ne da podatkov, kadar jih zahteva zaradi izvajanja veljavnih predpisov o medijih (drugi odstavek 14. člena);
- če kot imetnik dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti agenciji na njeno zahtevo ne pošlje v enem mesecu podatkov iz tretje alineje tretjega odstavka 105. člena tega zakona;
- če Narodni univerzitetni knjižnici ne pošlje obveznega izvoda vsake izdaje tiskanega medija (četrti odstavek 14. člena);
- če za temeljno spremembo oziroma bistveno dopolnitev programske zasnove radijskega ali televizijskega programa ne pridobi predhodnega mnenja agencije (tretji odstavek 17. člena);
- če pri razširjanju programskih vsebin na vidnem mestu vsakega posameznega nosilca teh vsebin ne objavi predpisanih podatkov iz 23. člena ali drugih obveznih podatkov iz 24. člena tega zakona;
- če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa jasno ne označi ponovitve oddaje (drugi odstavek 85. člena).
- če kot izdajatelj televizijskega programa v roku enega leta od uveljavitve tega zakona ne sprejme in javno objavi pravil (etičnega kodeksa), s katerimi določi kriterije ter pogoje za prikazovanje informativnih, izobraževalnih, umetniških in podobnih oddaj, ki vključujejo prizore nasilja ali seksualnosti ali ne sprejme in javno objavi notranje pritožbene poti, ki jih lahko uporabijo gledalci, ki imajo pripombe glede izvajanja teh pravil (drugi odstavek 84. člena).
- če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa Agenciji nemudoma pisno ne sporoči tehnične okvare, ki je povzročila prekinitev snemanja (osmi odstavek 109. člena)
- če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa Agenciji v roku 8 dni ne izroči kopij zapisov vseh objavljenih programskih in drugih vsebin po posameznih dnevih, kot so bile predvajane od 0 do 24 ure (deveti odstavek 109. člena)

(2) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali v izdajatelju samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 60.000 se kaznuje za prekršek izdajatelj fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 146. člen

(1) Z globo od 500.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek študentska organizacija izdajatelj radijskega ali televizijskega programa, če presežek prihodkov nad odhodki od dejavnosti uporablja v nasprotju z določbo prvega odstavka 80. člena tega zakona.

(2) Z enako globo se za prekršek kaznuje izdajatelj nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa- pravna oseba ali izdajatelj lokalnega radijskega ali televizijskega programa iz četrtega odstavka 77. člena tega zakona-pravna oseba, ki presežek prihodkov nad odhodki oziroma dobiček od dejavnosti iz prvega odstavka 81. člena tega zakona uporablja v nasprotju s tem zakonom (drugi odstavek 81. člena) oziroma če plače zaposlenih ter nadomestila za plače članov organov upravljanja in nadzora pri izdajatelju ter druga nadomestila presegajo tarife, ki jih veljavni predpisi in kolektivna pogodba zaposlenih v kulturi določajo za javne zavode (tretji odstavek 81. člena).

(3) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba študentske organizacije izdajatelja radijskega ali televizijskega programa, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 60.000 tolarjev se za kaznuje izdajatelj nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa - fizična osebi, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

#### 147. člen

(1) Z globo od 500.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organ iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, če mediju na zahtevo za dostop do informacije za medije ne da pisnega odgovora, ali bo na zahtevo odgovoril ali bo odgovor zavrnil, najpozneje do konca naslednjega delovnega dne od prejema zahteve ali če mediju ne da resničnih in celovitih informacij v dogovorjenem roku oziroma najpozneje v sedmih dneh po prejemu zahteve, pa bi na podlagi tega zakona to moral storiti (šesti odstavek 45. člena), ali če mediju nemudoma ne pošlje dodatnih pojasnil o zavrnilnem odgovoru iz četrtega odstavka 45. člena (osmi odstavek 45. člena).

(2) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 148. člen

(1) Z globo od 500.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek Uradni list Republike Slovenije, če najpozneje v 15 dneh od prejema naročila za objavo ne objavi predpisanih podatkov iz prvega in drugega odstavka 64. člena tega zakona (tretji odstavek 64. člena).

(2) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba Uradnega lista Republike Slovenije, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

### **41. člen**

Za 148. členom se dodata nov 148.a in 148. b člen, ki se glasita:

»148.a člen

»(1) Z globo od 500.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj, če odgovorni urednik ne objavi popravka, ki ga je prejel v zakonitem roku, na predpisan način in v predpisanem roku, ali ga ni zavrnil v skladu z določbami tega zakona (27. in 31. člen).

(2) Z globo od 100.000 do 1.000.000 SIT se kaznuje odgovorni urednik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

148. b člen

Globe, ki so v tem zakonu predpisane v razponu, se izrečejo v okviru razpona predpisanega po tem zakonu.«.

## **PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**

### **42. člen**

Vlada Republike Slovenije v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda uredbo iz 3. člena tega zakona.

#### **43. člen**

Vsa imena medijev in njihovih rubrik, ki so bila vpisana v razvid medijev pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo nespremenjena.

#### **44. člen**

Organi iz 13. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona pristojnemu ministrstvu sporočijo podatke iz 13. člena tega zakona oziroma ustrezno dopolnijo podatke, ki so jih že poslali pristojnemu ministrstvu v skladu s 153. členom Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/01, 62/03, 113/03 – odločba US, 16/04 – odločba US, 123/04 – odločba US in 96/05 – ZRTVS-1).

#### **45. člen**

Minister, pristojen za kulturo, izda podzakonski predpis iz 21. člena tega zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

Izdajatelji televizijskih programov so dolžni sprejeti in objaviti pravila iz 21. člena tega zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

#### **46. člen**

(1) Agencija v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izda akt iz 32. in 33. člena tega zakona.

(2) Agencija po uradni dolžnosti v enem letu od uveljavitve tega zakona imetnikom dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti, to dovoljenje nadomesti z odločbo o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti iz 33. člena tega zakona.

(3) Imetniki dovoljenj za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti morajo agenciji posredovati podatke iz 32. člena tega zakona za izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od prejema njene zahteve.

(4) Agencija v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izda akt iz 34. člena tega zakona.

(5) Postopki strokovnega nadzorstva na podlagi 109. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/01, 62/03, 113/03 – odločba US, 16/04 – odločba US, 123/04 – odločba US in 96/05 – ZRTVS-1), ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani, se nadaljujejo na podlagi tega zakona ali se s sklepom agencije ustavijo in lahko ponovno začnejo.

#### **47. člen**

- (1) Agencija izda predpis iz 14. člena tega zakona v 90 dneh od uveljavitve tega zakona.
- (2) Agencija predlaga pristojnemu ministrstvu strategijo iz 34. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.
- (3) Svet za radiodifuzijo da soglasje k strategiji iz 27. člena tega zakona v 30 dneh od dneva, ko mu agencija vroči predlog strategije.

#### **48. člen**

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

### **III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV**

#### K 1. členu:

Z Zakonom o medijih se v pravni red Republike Slovenije prenašata naslednji direktivi: Direktiva Sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov 89/552/EGS (UL L št. 202, z dne 30.7.1997, stran 0060) in Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/36/ES z dne 30. junija 1997 o spremembi Direktive 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L št. 298, z dne 17.10.1989, stran 0023).

#### K 2. členu:

Črta se četrti odstavek 4. člena Zakona o medijih, vsebina iz četrtega odstavka pa je urejena v 4a. členu.

#### K 3. členu:

V dosedanji razpravi se je izkazalo, da je nastopil trenutek, ko mora država dodatno oblikovati medijsko politiko in jo premišljeno podkrepiti z državno pomočjo za pluralizacijo in demokratizacijo tiskanih, radijskih in televizijskih medijev ter elektronskih publikacij, za podporo uravnoteženemu razvoju radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega, študentskega oz. nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa. Odsotnost jasne medijske politike bi lahko že kmalu povzročila odtujitev tako programskih vsebin od slovenske kulturne in nacionalne identitete kot tudi od uravnoteženosti slovenskega kapitala (pri čemer ni mišljen le državni kapital) s tujim kapitalom v lastniški strukturi na tem področju. Zato mora Republika Slovenija zagotoviti ustrezna proračunska sredstva in vzpostaviti optimalen mehanizem distribucije teh sredstev, ki bo že v srednjeročnem obdobju zagotavljal povratne dohodkovne učinke. Pri financiranju programskih vsebin medijev gre za optimizacijo trenutno uveljavljene sheme, kakor jo pozna sedANJI Zakon o medijih, torej podporo programskih vsebin medijev in razvoja njihove tehnične infrastrukture preko javnih razpisov na podlagi javnega interesa ki se trenutno izvajajo v okviru Ministrstva za kulturo. Doseganje namena, torej zagotovitve pluralnosti vsebin v medijih, ki je v javnem interesu, bo preko enotno urejenega financiranja programskih vsebin medijev precej lažje in preglednejše. V okviru strokovne komisije, ki bo ministru predlagala razdelitev sredstev v okviru letnih razpisov ne bodo več mogli sodelovati ljudje, ki so interesno povezani z odločitvami te komisije. V okviru financiranja programskih vsebin medijev bo poskrbljeno tudi za financiranje radijskih in televizijskih programov posebnega pomena, ki so z odločbo Ustavnega sodišča, ki je delno razveljavila 82. člen Zakona o medijih, ostali brez stabilnega vira prihodkov. Zakon o medijih je v 82. členu določal, da se programi s statusom lokalnega, regionalnega in študentskega radijskega oz. televizijskega programa, ki sodijo med



programe posebnega pomena v Republiki Sloveniji, financirajo iz 3% RTV prispevka. Po sproženi oceni za presojo ustavnosti je Ustavno sodišče presodilo, da je omenjena določba sporna, saj posega v pravni položaj javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija (glej odločba US U-I-106/01.27 z dne 05. 02. 2004). Drugi razlog, iz katerega je razvidno, da se programi posebnega pomena ne morejo financirati iz prispevka za programe RTV Slovenija, izhaja iz pravnega statusa RTV Slovenija in programov posebnega pomena. Javni zavod RTV Slovenija je organizacija, ki ji je dano pooblastilo za izvajanje javne službe na področju radijske in televizijske dejavnosti. Javna služba na tem področju je po definiciji tista dejavnost, ki je v svojem delovanju odgovorna javnosti. Torej je pripravljena za javnost, financirana s strani javnosti in nadzorovana s strani javnosti. Z izrazom javnost je zajeta vsa populacija države, za katero je organizacija, ki izvaja javno službo na področju radijske in televizijske dejavnosti, dolžna pripravljati svoj program.

Glede na povedano torej sledi, da dejavnost, predvsem pa organiziranost programov s statusom lokalnega, regionalnega ali študentskega radijskega oz. televizijskega programa ne more soditi v okvir javne službe. Kot je namreč znano, so vsi programi, ki so pridobili status lokalnega, regionalnega ali študentskega programa zasebna podjetja, kjer torej niso vzpostavljeni zgoraj naštetih mehanizmi upravljanja in nadzora s strani javnosti. Torej tudi financiranje iz RTV prispevka zaradi navedenih razlogov ne bi bilo upravičeno. Financiranje radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega ali študentskega programa je mogoče urediti le v okviru financiranja javnega interesa na področju medijev, saj ti programi, ob nepridobitnih programih in programih RTV Slovenija, sodijo med programe posebnega pomena za uresničevanje javnega interesa na področju medijev. Javni interes na področju medijev je določen z Zakonom o medijih. 4. člen tega zakona določa, da v javni interes na področju medijev sodi uresničevanje pravice državljanov oziroma državljanek Republike Slovenije, Slovencev po svetu, pripadnikov oziroma pripadnic slovenskih narodnih manjšin v Italiji, Avstriji in Madžarski, italijanske in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji ter romske skupnosti, ki živi v Sloveniji, do javnega obveščanja in do obveščenosti, ohranjanje slovenske nacionalne in kulturne identitete, vzpodbujanje kulturne ustvarjalnosti na področju medijev, kultura javnega dialoga, utrjevanje pravne in socialne države in razvoj izobraževanja in znanosti. Zakon v istem členu določa, da Republika Slovenija podpira medije pri razširjanju programskih vsebin, ki pripomorejo k uresničevanju javnega interesa. Te podpore bodo enakopravno preko javnih razpisov za financiranje programskih vsebin medijev deležni vsi mediji, ne glede na status ali način razširjanja (tisk, radio, televizija, elektronska publikacija). Glede na odločbo Ustavnega sodišča in na zgoraj omenjena dejstva je edina možnost, da se financiranje programskih vsebin lokalnih, regionalnih in študentskih programov uredi v Zakonu o medijih. Ministrstvo predlaga ureditev financiranja v okviru financiranja programskih vsebin medijev.

#### K 4. členu

Tretji člen določa dopolnitev 5. člena Zakona o medijih z določbami o slovenskih naslovihih medijev, ki sodijo pod jurisdikcijo Republike Slovenije. Namen določbe je v varovanju javne rabe slovenskega jezika, na kar v zvezi z imeni medijev, njihovih rubrik oziroma oddaj že dalj časa opozarja Sektor za slovenski jezik Ministrstva za kulturo.

#### K 5. členu:

Člen določa preimenovanje Agencije za telekomunikacije in radiodifuzijo v skladu z Zakonom o elektronskih komunikacijah v Agencijo za pošto in elektronske komunikacije.

#### K 6. členu:

18. člen Zakon o medijih določa, da mora imeti vsak medij odgovornega urednika, ki med drugim odgovarja za vsako objavljeno informacijo. Odgovorni urednik posebnega nacionalnega televizijskega programa, ki je namenjen neposrednim prenosom sej Državnega zbora Republike Slovenije in njegovih delovnih teles ter predvajanju posnetkov teh sej, kadar neposredni prenos ni mogoč, in celovitemu informiranju javnosti tudi o vsem drugem parlamentarnem dogajanju, vključno s sejami Državnega sveta RS, mednarodnimi aktivnostmi parlamenta, posveti v organizaciji Državnega zbora RS oziroma njegovih delovnih teles ali Državnega sveta RS in drugimi aktivnostmi, povezanimi z uresničevanjem ustavnih pristojnosti slovenskega parlamenta, pa svoje klasične funkcije odgovornosti za posredovanje vsebin ne more nositi.

#### K 7. členu:

Spremenjena odstavka bosta omogočala celovito in dejansko uresničevanje ustavne pravice do objave popravka. Predlagani tretji odstavek tako nedvoumno določa, da je pravica do popravka vezana na vsebino objave in da torej oblika objave vsebine v nobenem primeru ne more biti razlog za zavrnitev objav popravka. Predlagani četrti odstavek pa bolj jasno kot doslej določa, da pravica do popravka vključuje tudi pravico, da prizadeti navede oziroma prikaže druga oziroma nasprotna dejstva in okoliščine, s katerimi spodbija ali z namenom spodbijanja bistveno dopolnjuje navedbe v obvestilu.

#### K 8. členu:

Člen bistveno natančneje določa način objave popravka, ob upoštevanju specifik različnih javnih glasil in frekvence njihovega izhajanja. Člen tudi nedvoumno določa, da mora biti morebitna zavrnitev objave popravka obrazložena v pisni obliki in da torej ustna obrazložitev v nobenem primeru ne zadošča. To je bistveno, saj gre za uresničevanje ustavne pravice, ki ima sodno varstvo.

#### K 9. členu:

Glede na to, da je pomembno že to, ali se članek označi kot »popravek« ali kot »prikaz nasprotnih dejstev«, je smiselno, da zakon določa, da mora prizadeti v svoji vlogi za objavo navesti naslov popravka. Če tega ne navede, njegova vloga za objavo popravka ni nepopolna, ampak je odgovornemu uredniku dana možnost, da se sam odloči o tem, kako

bo popravek naslovil oziroma ali ga bo označil kot popravek ali kot prikaz nasprotnih dejstev.

Drugi odstavek 28. člena se črta, ker to vsebino ureja že novi 27. člen.

#### K 10. členu:

S spremenjenim besedilo 31. člena se natančneje določa pogoje za morebitno zavrnitev objave popravka. V javni obravnavi je bilo opozorjeno, da je prihajalo v minulem obdobju do zapletov pri izvajanju dosedanjih določil. Zato je sedaj predlagano nedvoumno določilo, po katerem je lahko podpisan pod zahtevo za objavo popravka ali pooblaščen oseba organa oziroma pravne osebe, ali pa oseba, ki je s strani tega organa oziroma pravne osebe posebej pooblaščen za stike z javnostmi (mediji). Prav tako je jasno določeno, da lahko obseg odgovora tudi preseže obseg samega zapisa, kadar je to nujno zaradi predstavitve nasprotnih dejstev oziroma okoliščin, s katerimi prizadeti zanika navedbe v obvestilu. Spremenjeno besedilo jasneje določa tudi, da je zavrnitev objave dopustna le ob izpolnitvi obeh pogojev: če prizadeti navedb v obvestilu niti ne zanika (delno ali v celoti) in niti ne navede okoliščin ali nasprotnih dejstev, s pomočjo katerih bi lahko zanikal navedbe v obvestilu ali pa bi jih bistveno dopolnil.

#### K 11. členu:

Dolgotrajna sojenja po opozorilih EU pomenijo kršitev človekovih pravic že sama po sebi, tu pa gre že sicer za očitno kršitev ustavne pravice do odgovora, ki ima pogosto nepopravljive posledice celo v primeru, če se po daljšem obdobju sojenja na koncu presodi v korist pritožnika.

Za uresničevanje teh določb je potrebno o samem postopku obvestiti inšpektorja za medije, saj bo le tako lahko inšpektor izvajal določbe zakona.

#### K 12. členu:

Spremeni se naslov sedmega oddelka v »INFORMACIJE ZA MEDIJE; Dostop do informacij za medije«.

#### K 13. členu:

13. člen določa novo besedilo sedanjega 45. člena Zakona o medijih. Novo besedilo 45. člena določa informacije za medije in njihovo posredovanje ter pravice medijev do pritožbe pri organu, pooblaščenemu za dostop do informacij javnega značaja v primeru neupravičenega neposredovanja odgovorov na vprašanja. Pri tem se sklicuje na Zakon o dostopu do informacij javnega značaja, a kot *lex specialis* določa za medije oz. novinarje primernejše roke.

Novo besedilo določa sodobnejšo dikcijo v delu, ki se nanaša na način pridobivanja informacij za medije. Hkrati določa roke tako za medije, kot za zavezance za dajanje

informacij, kar se je glede na veljavno zakonodajo v praksi pokazalo kot večja pomanjkljivost.

#### K 14. členu:

14. člen daje pristojnemu ministrstvu pravico odločanja o izdaji soglasja za pridobitev več kot dvajset odstotnega lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa ali izdajatelja splošno-informativnega tiskanega dnevnika. Diskrecijsko pravico lahko izvaja le na podlagi relevantnih podatkov in mnenj, ki mu jih posredujejo institucije pristojne za nadzor nad trgom vrednostnih papirjev in varstvo konkurence, podatek o pokritosti Republike Slovenije z radiodifuznimi signali pa si mora pristojno ministrstvo zagotoviti s strani Agencije za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto.

V tem členu je natančneje opredeljeno, kaj se všteva v 20 odstotni delež, za katerega je potrebno pridobiti soglasje.

Sedmi odstavek 14. člena določa razmerje med Svetom za radiodifuzijo in pristojnim ministrstvom pri podeljevanju soglasja. Ta rešitev je povezana z novim sistemom pridobivanja relevantnih mnenj in podatkov, ki je opisan v prejšnjem odstavku.

V primeru, da pride do lastniške koncentracije na področju medijev brez soglasja ministrstva, predlog besedila člena določa tak pravni posel za ničen, natančnih sankcij namreč trenutno veljavni zakon ne predvideva.

#### K 15. členu:

V kolikor slovenski izvajalec izvaja delo tujih avtorjev in se delo posname v Sloveniji, gre za slovensko produkcijo, ki se obravnava kot delo slovenskega ustvarjalca. Gre za sleherno ustvarjanje in poustvarjanje, ne glede na stil in jezik. Temu besedilo trenutno veljavnega zakona ne ustreza, besedna zveza »v slovenskem izrazu« ni primerna, bolj primerna pa bi bila besedna zveza »slovenskega izvora«.

#### K 16. členu:

Evropska direktiva o čezmejni televiziji (89/552/EGS in 97/36/ES) določa, da so neodvisni producenti tisti, ki so neodvisni od izdajatelja. Iz prakse izhaja, da za ustrezen prenos tega določila v našo zakonodajo zadostuje že določba brez zadnjih dveh odstavkov 73. člena ZMed. Zaradi prevelike regulacije na tem področju bi utegnilo priti do nedopustnih omejevanj neodvisnih producentov iz držav članic EU, hkrati pa bi bilo iz istega razloga ogroženo tudi razdeljevanje javnih sredstev slovenskim neodvisnim producentom. Oboje bi se negativno odrazilo na izpolnjevanje zahteve po programskih deležih del neodvisnih producentov, ki jih prav tako predpisuje omenjena direktiva.

#### K 17. in 18. členu:

Besedilo člena določa dodatne pogoje za pridobitev statusa lokalnega programa posebnega pomena, hkrati pa se dodatni pogoji pridobitve navezujejo tudi na regionalne programe posebnega pomena, ki so sicer določeni v 79. členu trenutno veljavnega zakona. V skladu s posebnim javnim interesom na področju medijev, ki ga programi posebnega pomena izpolnjujejo in glede na precejšnja javna sredstva, ki so v ta namen za te programe v skladu z novelo zakona zagotovljena iz proračuna, predlagatelj predlaga možnost izpolnitve dodatnega pogoja, ki bo zagotovil, da pri zainteresiranih programih posebnega pomena, ki bodo prednostno obravnavani pri razdeljevanju sredstev, ne bo prevladal komercialni interes in maksimiziranje dobička, ampak pravica prebivalcev lokalnih in regionalnih področij do obveščenosti, čemur bodo namenjena tudi sicer precejšnja javna sredstva. Da bo učinek kar najboljši, predvsem pa zaradi strokovne priprave programskih vsebin, predlagatelj tudi predlaga dopolnitev zakonskih pogojev za pridobitev statusa posebnega pomena s pogojem, ki bo zagotovil, da bo vsak izdajatelj takega programa imel sklenjene pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas s polnim delovnim časom sklenjene vsaj z dvema delavcema.

Zakon o medijih predvideva zgolj sofinanciranje (ne pa celotno financiranje), zato mora razliko izdajatelj poiskati v svojem ekonomskem okolju. Izdajatelji, ki delujejo na demografsko ogroženem območju (zaradi demografskih značilnosti torej oglaševalsko nezanimivem okolju) ali gospodarsko nerazvitih območjih (kjer ni zadostne baze oglaševalcev) se torej soočajo z dejstvom, da nimajo danih pogojev za zagotovitev tistega dela lastnih sredstev v ekonomskem okolju, ki bi zadoščal za ustvarjanje lastne produkcije v obsegu kot jo zahteva zakon.

Zaradi navedenega je pomembno, da se 4. odstavek 77. člena ohrani, smiselno ga je dopolniti predlaganim besedilom. S tem dosežemo, da lahko tak status pridobi izključno izdajatelj, ki ima plačno politiko usklajeno z javnimi zavodi s področja kulture in vsa pridobljena sredstva usmerja izključno v bogatitev lastne programske produkcije

#### K 19. členu:

Lokalnim in manjšim regionalnim radijskim postajam ni dana možnost pridobitve nepridobitnega statusa, čeprav naj bi bil ta status namenjen predvsem tistim, ki sprejmejo določbe 2. in 3. odstavka 81. člena. Realne možnosti za to jim jemlje 1. odstavek tega člena, ki postavlja še dodaten pogoj in sicer 30 % lastne produkcije v 24. urnem času, to je 8 ur lastne produkcije dnevno. Lokalne postaje za tak obseg nimajo niti sredstev niti ustrezne količine dogajanja v lokalnem okolju.

Možnost pridobitve tega statusa pa je izrednega pomena, saj je nepridobitnost zapisana kot prednostni kriterij pri dodeljevanju sredstev za financiranje programskih vsebin medijev. Pričakovati je, da bodo določbe 2. in 3. odstavka 81. člena sprejele predvsem tiste manjše postaje, ki so bile v preteklosti prikrajšane in si resnično želijo nadomestiti zamudo v razvoju.

#### K 20. členu

Četrti odstavek 82. člena se črta, ker je v nasprotju z načelom sprememb in dopolnitev zakona o avtorski in sorodnih pravicah. Spremembe avtorske zakonodaje določajo obvezno sporazumevanje med avtorji in uporabniki, kar pomeni, da popusti dogovorjeni neposredno v pogajanjih med avtorji in uporabniki (RTV programi) predvsem glede na konkretno delo, ki ga avtor daje v uporabo. Splošno določanje tarif po novi zakonodaji ne obstaja, torej tudi splošna znižanja niso možna.

Tarife so po avtorski zakonodaji izraz uspešnih pogajanj/trgovanja s pravicami. Avtor je torej tisti, ki ima izključno pravico, da določi, kolikšno nadomestilo je ustrezno za določeno vrsto uporabe njegove intelektualne lastnine. Črtanje četrtega odstavka 82. člena bo avtorjem torej neposredno omogočilo, da v okviru pogajanj o tarifah, po lastni presoji določijo popuste tistim RTV programom, ki izpolnjujejo njim primerne programske zahteve in druge pogoje za izboljšanje poslovanja. To je pomembno tudi pri nadzoru nad uporabo varovanih del. Možnost dajanja popustov s strani slovenskih avtorjev RTV programom bo, glede na zgoraj navedene kriterije, pozitivno vplivalo na programsko ponudbo slovenskih avdiovizualnih del v RTV programih.

Peti odstavek se črta, ker bodo merila zajeta v aktu, ki bo urejal sofinanciranje projektov v okviru financiranja programskih vsebin medijev.

### **K 21. členu:**

Zaščito otrok in mladoletnikov, oziroma 84. člena Zakon o medijih spreminjamo na iniciativo Mirovnega inštituta, ki je večkrat opozarjal, da bi bilo potrebno bolj natančno opredeliti ukrepe za zaščito otrok in mladoletnikov v vseh medijih, ter predpisati njihove obveznosti in določiti sankcije v primeru njihovih kršitev.

Prvi odstavek tega predloga ohranja osnovno vsebino prvega odstavka obstoječega 84. člena in prepoveduje prizore pornografije in pretiranega nasilja, ki bi lahko resno škodovalo razvoju otrok in mladoletnikov.

Predlagani drugi odstavek dovoljuje objavljanje prizorov nasilja in seksualnosti v okviru umetniških, informativnih, izobraževalnih in podobnih oddaj na podlagi estetskih in etičnih kriterijev, ki ji izdajatelji televizijskih programov sami vnaprej sprejmejo. Izdajatelji televizijskih programov bi bili na podlagi zakona zavezani sprejeti lastna interna pravila (etične kodekse), s katerimi bi vnaprej opredelili estetske in etične kriterije in pogoje za prikazovanje oddaj in prizorov, ki vključujejo nasilje in seksualnost. RTV Slovenije je sprejela že 18. maja 2000 »Poklicna merila in načela novinarske etike v programih RTV Slovenija«, ki urejajo tudi to vsebino. V teh pravilih bi morali predvideti tudi notranje pritožbene poti, ki bi jih lahko uporabili nezadovoljni gledalci, ki bi menili, da izdajatelj ni spoštoval zakonskih in notranjih pravil glede objavljanja takšnih prizorov. Gre za samoregulacijske mehanizme, ki pa se s tem, da so obvezni, približujejo so regulacijskim mehanizmom.

V drugih televizijskih oddajah bi bili prizori, ki vključujejo nasilje ali seksualnost, dovoljeni z ustrezno zvočno in vizualno označbo. Predpisano je, da mora biti pred začetkom predvajanja objavljeno ustrezno sporočilo o neprimernosti oddaje za otroke in mladoletnike, med predvajanjem pa bi morale biti označene z ustreznim vizualnim simbolom. Predpisovanje simbolov v veljavnem zakonu ni podrobneje predpisano, zato je izvajanje prepuščeno dogovoru izdajateljev televizijskih programov, ki so se dogovorili na pobudo Sveta za radiodifuzijo. Še večja pomanjkljivost sedanje ureditve je, da nihče ne spremlja in sankcionira spoštovanje teh pravil. Izvajanje teh določb izvajata Ministrstvo za kulturo in Svet za radiodifuzijo. Slednji naj bi v svojem letnem poročilu Državnemu zboru posebej ocenil izvajanje določb tega člena o zaščiti otrok in mladoletnikov.

Predlagani člen v petem odstavku ob upoštevanju prvega odstavka in pogojev iz drugega in tretjega odstavka omogoča v času med 24. in 5. uro predvajanje programskih vsebin, ki vsebujejo prizore nasilja in seksualnosti ter jih žanrsko ni mogoče uvrstiti v informativne, izobraževalne ali umetniške zvrsti.

Predlog v šestem odstavku skuša urejati dostop do pornografskih vsebin tako v tiskanih kot v elektronskih publikacijah za otroke in mladoletnike. Pri elektronskih medijih gre predvsem zato, da je treba pred dostopom do pornografskih vsebin na nek način zahtevati izrecno soglasje za vstop v takšne vsebine oziroma potrdilo, da je uporabnik polnoleten. Pri tiskanih medijih in oglasih pa skuša regulirati dostopnost takšnih vsebin na javnih prostorih, to je v izložbah prodajaln tiska in v samih prodajalnah. Pornografske vsebine naj bi bile torej na zunaj prikrite oziroma razstavljene na takšen način, da niso dostopne otrokom in mladoletnikom (na primer na najvišjih policah v prodajalnah). Nadzor nad izvajanjem te določbe naj bi izvajali pristojni inšpekcijski organi, gre predvsem za tržni in medijski inšpektorat, ki bosta lahko predlagala sankcioniranje kršitev teh določb.

#### K 22. členu:

Namen določanja minimalnega deleža slovenske glasbe v programih radijskih medijev je vzpodbujanje kulturne ustvarjalnosti in ohranjanje slovenske nacionalne in kulturne identitete, česar trenutno veljavno zakonsko besedilo z zahtevanim deležem desetih odstotkov ne zagotavlja v dovoljšnji meri. Za razvoj ustvarjalnosti na tem področju je nujen dvig deleža na raven, ki je primerljiva z drugimi državami Evropske Unije, ki ščitijo nacionalno produkcijo in ustvarjalnost. Glede na to, da je RTV nacionalni medij, ki se financira iz RTV naročnine, je smiselno, da nosi večjo vlogo pri pokrivanju nacionalnih interesov in pri promociji slovenske glasbe. 40% slovenske glasbe na radijih RTV bi pomenilo zelo pomemben premik pri podpori domači produkciji. RTV ima poleg usposobljenih glasbenih urednikov zelo velik glasbeni arhiv in je to tudi dodaten razlog zato, da je lahko njegova obveza, pri pokrivanju nacionalnih interesov večja. Pri RTV-ju je tradicija, ki jo ima, dodatno zagotovilo, da bo teh 40% predstavljala kvalitetno izbrana slovenska glasba .

K 23, 24. in 25. členu:

23., 24. in 25. člen predloga sprememb določajo ustrežnejše določbe o izvzetosti od pravila o izpolnjevanju deležev avdiovizualnih del, ki so predpisane z direktivo EU (Direktiva o televiziji brez meja, 89/552/EGS in 97/36/ES) za izdajatelje televizijskih programov, ki pripravljajo vsebine, namenjene lokalnemu občinstvu. Besedilo na ustrežnejši način uveljavlja določbe direktive v slovenskem pravnem redu.

K 26. členu:

Drugi, tretji in peti odstavek 92. člena ZMed se usklajuje z novim Zakonom o RTV Slovenija.

K 27. členu:

27. člen upošteva pristojnosti Sveta za radiodifuzijo glede na pristojnosti Agencije za pošto in elektronske komunikacije, operativnost in financiranje Sveta.

Sprememba hkrati upošteva, da sedmi odstavek 14. člena tega zakona določa razmerje med Svetom za radiodifuzijo in pristojnim ministrstvom pri podeljevanju soglasja. Ta rešitev je povezana z novim sistemom pridobivanja relevantnih mnenj in podatkov, ki je opisan v obrazložitvi 14. člena tega zakona, s čimer bodo razrešene tudi praktične in vsebinske zagate v zvezi z delitvijo pristojnosti na relaciji pristojno Ministrstvo za kulturo – Agencija za pošto in elektronske komunikacije – Svet za radiodifuzijo, do katerih prihaja v praksi.

Hkrati besedilo člena razširja nabor možnih kandidatov za člane Sveta za radiodifuzijo, vendar pa hkrati ohranja strokovne pogoje, ki jih morajo člani izpolnjevati.

K 28. členu:

28. člen določa vir financiranja Sveta za radiodifuzijo glede na spremembe financiranja Agencije za pošto in elektronske komunikacije po zakonu, ki ureja elektronske komunikacije. Člen hkrati določa, kdo izvaja tehnično, administrativno in finančno pomoč za delo Sveta.

K 29. členu:

Naslov sedmega oddelka se spremeni v »IZVAJANJE RADIJSKE IN TELEVIZIJSKE DEJAVNOSTI«.

K 30., 31., 32. in 33. členu:

30., 31., 32. in 33. člen spreminjajo besedilo 104, 105. in 106. člena Zakona o medijih zaradi uskladitve z novo zakonodajo na področju telekomunikacij (Zakon o elektronskih komunikacijah) in zato nujnimi spremembami postopkov za izdajo dovoljenj za izvajanje



radijske in televizijske dejavnosti, predvsem za primere, ko dejavnost ni vezana na uporabo frekvenc.

Podrobneje je opredeljen postopek izdajanja dovoljenj za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti, spremembe pa uvajajo tudi novo poglavje, ki ustvarja razmere za pridobitev radijskih frekvenc za opravljanje digitalne radiodifuzije, kar je v skladu s tehnološkim napredkom na področju radiodifuzije. Določbe so nujno potrebne, saj nas sosednje države in druge članice EU na področju digitalizacije radiodifuznega oddajanja že prehitujejo.

#### K 34. členu:

Tretji odstavek 109. člena ZMed se spreminja glede na spremembe zakonodaje na področju telekomunikacij. Novi Zakon o elektronskih komunikacijah ne pozna več preklica in začasnega preklica, temveč uvaja termin razveljavitve odločb oz. dovoljenj.

Besedilo se spreminja glede na določbe 27. člena tega zakona ter dopolnjuje z nalogami Agencije pri pripravi Strategije razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji.

#### K 35. členu:

Spremeni se naslov devetega oddelka v »FINANCIRANJE AVDIOVIZUALNE PRODUKCIJE NA PODROČJU MEDIJEV«.

#### K 36. členu:

110. člen Zakona o medijih se spremeni zaradi odločb Ustavnega sodišča o razveljavitvi 107. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 113 z dne 20.11.2003), ki je določal plačilo za razširjanje programskih vsebin in razveljavitvi šestega in sedmega odstavka 112. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 123 z dne 18.11.2004), ki sta nalagala operaterjem plačilo pristojbine za tehnično razširjanje programskih vsebin v višini 8% prihodka operaterja, ki ga ta dobi od vsakega uporabnika njegovih storitev. V 110. členu Zakona o medijih so pri virih financiranja navedene letne pristojbine za razširjanje programskih vsebin iz 107. člena in mesečne pristojbine za tehnično razširjanje programskih vsebin iz 112. člena Zakona o medijih. Sklad za avdivizualne medije z razveljavitvijo navedenih členov drugih virov financiranja razen sredstev iz državnega proračuna nima in ne predvideva nobenega drugega namenskega vira, zato ni potrebno ločeno vodenje prejemkov in izdatkov, kar naj bi proračunski sklad omogočal.

#### K 37. členu:

37. člen dopolnjuje besedilo 111. člena ZMed, ker veljavna dikcija ne upošteva dejstva, da dejavnost operaterjev (lahko) opravljajo tudi fizične osebe.

Besedilo se usklajuje z Zakonom o elektronskih komunikacijah.

**K 38. členu:**

Zaradi predlagane podlage za izbiro programov za razširjanje v digitalnih multipleksih in zaradi omejene kapacitete digitalnega prizemeljskega omrežja so zlasti neprimerna sedanja določila prvega in drugega odstavka 112. člena ZMed, ki določajo obveznost vseh operaterjev, da pod enakopravnimi pogoji omogočijo razširjanje vseh programov, za katere obstajajo tehnične možnosti za kakovosten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterjev, ter neodplačno razširjanje vseh programov posebnega pomena. Enako velja tudi za določbo petega odstavka 112. člena ZMed, ki predvideva možnost razširjanja programov, ki jih določi programski svet operaterja.

**K 39. členu:**

Drugi in tretji odstavek 115. člena ZMed je potrebno spremeniti zaradi spremembe 84. člena ZMed, ki v šestem odstavku ureja dostop do pornografskih vsebin v elektronskih publikacijah.

**K 40. členu:**

Gre za uskladitve z novim Zakonom o prekrških.

V členih od št. 129 do 148 ZMed, ki jih spreminja predlagani 32. člen tega zakona, se poimenovanje sankcije »denarna kazen« nadomešča s poimenovanjem »globa«, kar je v skladu z 2. odstavkom 4. člena ZP-1, ki določa, da je sankcija (med drugim) globa (in ne denarna kazen).

Zneski glob za pravne osebe in samostojne podjetnike posameznike so predpisani v razponih v skladu z 1. odstavkom 17. člena ZP-1, ki določa, da se globa lahko predpiše v razponu ali v določenem znesku in v skladu z 2. alineo 2. odstavka 17. člena ZP-1, ki določa, da se z zakonom ali uredbo Vlade Republike Slovenije lahko predpiše globa v razponu od 100.000 do 30.000.000 tolarjev za pravno osebo in samostojnega podjetnika posameznika.

Zneski glob za odgovorne osebe pravne osebe, za odgovorne osebe samostojnih podjetnikov posameznikov in za fizične osebe so predpisane v določenih zneskih, kar je v skladu s 1. odstavkom 17. člena ZP-1, ki določa, da se lahko globa predpiše v razponu ali v določenem znesku in s 3. odstavkom 17. člena ZP-1, ki določa, da je globa, ki se predpisuje v določenem znesku, lahko predpisana za posameznika in odgovorno osebo v določenem znesku do 150.000 tolarjev. S predpisovanjem glob v določenih zneskih se želi delno tudi poenostaviti oz. razbremeniti delo sodišč, pristojnih za reševanje pritožb na

odločbe prekrškovega organa o prekrških, ker po 2. odstavku 65. člena ZP-1 glede izrečene sankcije ni vezano na odločitev prekrškovnega organa, če v rednem sodnem postopku in na podlagi dopoljenega dokaznega postopka ugotovi dejansko stanje drugače, kakor prekrškovni organ, in bo sodišču v tem primeru prihranjeno upoštevanje splošnih pravil za odmero sankcije iz 26. člena ZP-1 in posebno ugotavljanje obteževalnih in olajševalnih okoliščin v tej zvezi.

V členu, s katerim se spreminjajo kazenske določbe ZMed (členi od št. 129 do 148), se ob odgovornosti pravne osebe za prekršek uvaja odgovornost samostojnega podjetnika posameznika, ob odgovornosti odgovorne osebe pravne osebe pa odgovornost odgovorne osebe samostojnega podjetnika posameznika. Uvedba odgovornosti samostojnega podjetnika posameznika za prekršek temelji na možnosti, ki jo Zakon o prekrških (ZP-1, Ur.l. RS, št. [7/2003](#), [45/2004](#), [86/2004](#), [7/2005](#) Skl.US: U-I-19/05-5, [34/2005](#) Odl.US: U-I-19/05-11, [44/2005](#)) ponuja v 2. odstavku 13. člena, ki določa, da sta pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik lahko odgovorna za prekršek druge osebe, če je v predpisu o prekršku tako določeno. Odgovornost odgovorne osebe samostojnega podjetnika posameznika za prekršek je prav tako uvedena v skladu z ZP-1, ki jo ZP-1 obravnava izenačeno z odgovorno osebo pravne osebe.

S predlagano spremembo [132. člena ZMed](#) se predpisujeta dva nova prekrška (nova tretja alineja), ki sta storjena s tem, da izdajatelj radijskega ali televizijskega programa razširja radijski ali televizijski program, pa ne razpolaga z dovoljenjem za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti oziroma mu je bilo le-to začasno preklicano. Za oba prekrška se predpisuje globa od 200.000 do 15.000.000 tolarjev za izdajatelja – pravno osebo ali izdajatelja – samostojnega podjetnika posameznika, globa 80.000 tolarjev za odgovorno osebo izdajatelja – pravne osebe ali odgovorno osebo izdajatelja – samostojnega podjetnika posameznika ter globa 50.000 tolarjev za fizično osebo, ki stori en ali drug prekršek.

S predlagano spremembo [145. člena ZMed](#) se predpisuje nov prekršek (nova četrta alineja), ki je storjen s tem, da imetnik dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti Agenciji na njeno zahtevo ne posreduje podatkov iz tretje in četrte alineje petega odstavka 105. člena ZMed v roku 1 meseca (zaradi izdaje odločbe o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti). Črta se tudi sedanja prva alineja 1. odstavka 145. člena, saj je dejanje t.j. razširjanje programskih vsebin prek medija, ki ni vpisan v razvid medijev že ustrezno določeno kot prekršek z določbo prve alineje 1. odstavka 132. člena ZMed. Nova tretja alineja opredeljuje obveznost dostave podatkov Agenciji iz tretje alineje 3. odstavka 105. člena, ki opredeljuje eno od obveznih sestavin vloge za pridobitev dovoljenja.

Odgovornost odgovorne osebe izdajatelja – pravne osebe za prekrške iz tega člena je razširjena na odgovorno osebo v izdajatelju – samoupravni lokalni skupnosti, kar je v skladu s Zakonom o prekrških, ki določa, da Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti ne morejo biti odgovorne za prekršek, zakon pa lahko predpiše, da odgovarja za prekršek odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

Za prekršek se predpisuje globa od 500.000 do 2.000.000 tolarjev za izdajatelja - pravno osebo ali izdajatelja - samostojnega podjetnika posameznika, globa 120.000 tolarjev za odgovorno osebo izdajatelja – pravne osebe, izdajatelja – samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorno osebo v izdajatelju – samoupravni lokalni skupnosti ter globa 60.000 tolarjev za fizično osebo.

S predlagano spremembo 147. člena ZMed se spreminjajo pravne opredelitve prekrškov kot posledica predlaganih drugačnih obveznosti zavezancev po 45. členu ZMed in njihovega drugačnega poimenovanja (prej: javne osebe).

**K 41. členu:**

Z določitvijo globe v primeru objave se določi sankcija za tiste medije, ki bi želeli zakon izigravati. V primeru, da medij popravka ne objavi, ga lahko doleti kazen medijskega inšpektorja.

**K 42. členu:**

Gre za prehodne določbe, ki določajo obveznosti Vlade Republike Slovenije in zakonodajalca v zvezi z izvedbo 2. člena tega zakona – financiranje programskih vsebin medijev.

**K 43. členu:**

Prehodna določba, ki iz obveznosti po novem 1. odstavku 6. člena ZMed izvzema tiste medije, ki so bili ob uveljavitvi zakona o spremembah in dopolnitvah ZMed vpisani v razvid medijev.

**K 44. členu:**

13. člen določa dopolnitev evidenc o odgovornih osebah organov za zagotavljanje dostopa do javnih informacij za medije, ki se vodi na pristojnem ministrstvu.

**K 45. členu:**

45. člen določa sprejem podzakonskega predpisa iz 20. člena tega zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona. Prehodne določbe naj bi določile tudi rok, v katerem bi bili izdajatelji televizijskih programov dolžni sprejeti etične kodekse, ki jih predvideva 21. člen tega zakona.

**K 46. členu:**

32. člen določa spremembo in dopolnitve oziroma zamenjavo Pravilnika za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti zaradi sprememb 105. in 106. člena Zakona o medijih, v katerem je predvidena terminološka uskladitev z novo zakonodajo s področja elektronskih komunikacij ter pridobitev novih dovoljenj za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti po tem zakonu.

K 47. členu:

Gre za prehodno določbo v zvezi z roki za pripravo Strategije, katere pripravo podrobneje ureja 34. člen tega zakona.

K 48. členu:

48. člen določa začetek veljavnosti zakona.

## **IV. BESEDILO DOLOČB ZA KATERE SE PREDLAGAJO SPREMEMBE IN DOPOLNITVE**

### **1. člen**

Ta zakon določa pravice, obveznosti in odgovornosti pravnih in fizičnih oseb ter javni interes Republike Slovenije na področju medijev.

### **4. člen**

(1) Republika Slovenija podpira medije pri razširjanju programskih vsebin, ki so pomembne:

- za uresničevanje pravice državljanov oziroma državljanek Republike Slovenije, Slovencev po svetu, pripadnikov oziroma pripadnic slovenskih narodnih manjšin v Italiji, Avstriji in Madžarski, italijanske in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji ter romske skupnosti, ki živi v Sloveniji, do javnega obveščanja in do obveščenosti;
- za ohranjanje slovenske nacionalne in kulturne identitete;
- za vzpodbujanje kulturne ustvarjalnosti na področju medijev;
- za kulturo javnega dialoga;
- za utrjevanje pravne in socialne države;
- za razvoj izobraževanja in znanosti.

(2) Republika Slovenija podpira razvoj tehnične infrastrukture na področju medijev.

(3) Republika Slovenija posebej podpira razširjanje programskih vsebin, namenjenih slepim in gluhonemim, v njim prilagojenih tehnikah, ter razvoj ustrezne tehnične infrastrukture.

(4) Vlada, na predlog ministra oziroma ministrice, pristojne za kulturo (v nadaljnjem besedilu: pristojni minister), določi pogoje, merila in postopek izvedbe rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje ustvarjanja programskih vsebin in razvoja tehnične infrastrukture iz tega člena s sredstvi iz državnega proračuna, v skladu z določbami zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture.

### **5. člen**

(1) Izdajatelj, ki je ustanovljen oziroma registriran v Republiki Sloveniji, mora razširjati programske vsebine v slovenskem jeziku, ali pa morajo biti na ustrezen način prevedene v slovenščino, razen kadar so v prvi vrsti namenjene bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem iz druge jezikovne skupine.

(2) Izdajatelj lahko v tujem jeziku razširja programske vsebine, namenjene jezikovnemu izobraževanju.

(3) Razlog oziroma namen razširjanja programskih vsebin v tujem jeziku mora biti posebej opredeljen na vidnem mestu nosilca teh vsebin z razvidnimi grafičnimi, optičnimi ali akustičnimi znaki v slovenskem jeziku.

(4) Če so programske vsebine namenjene madžarski oziroma italijanski narodni skupnosti, jih lahko izdajatelj razširja v jeziku narodne skupnosti.

(5) Kadar se programske vsebine, zaradi aktualnosti, neposrednosti in avtentičnosti obveščanja javnosti, ali zaradi neizogibnih časovnih, tehničnih ali drugih nepričakovanih ovir, izjemoma razširjajo v tujem jeziku, se uporabi določba tretjega odstavka tega člena.

(6) Določba prvega odstavka tega člena smiselno velja tudi za nosilce informacij iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona.

#### **14. člen**

(1) Izdajatelj mora o spremembi podatkov iz drugega in tretjega odstavka 12. člena tega zakona in o prenehanju delovanja obvestiti pristojno ministrstvo v petnajstih (15) dneh od nastanka spremembe oziroma od prenehanja.

(2) Izdajatelj mora dati pristojnemu ministrstvu tudi druge podatke, kadar jih le-to zahteva zaradi izvajanja veljavnih predpisov s področja medijev.

(3) Izdajatelj radijskega ali televizijskega programa mora vsako leto do konca meseca marca poslati pisno poročilo o izvajanju dejavnosti in uresničevanju programske zasnove Agenciji za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Agencija).

(4) Izdajatelj tiskanega medija mora pošiljati obvezen izvod vsake izdaje Narodni univerzitetni knjižnici.

(5) Podatki iz razvida, razen podatkov o virih in načinu financiranja ter programskih zasnov radijskih in televizijskih programov, ki še niso začeli oddajati, so dostopni zainteresirani javnosti. Način vodenja razvida, ter postopek za vpis v razvid in za posredovanje podatkov iz njega, natančneje določi pristojni minister.

#### **18. člen**

(1) Vsak medij mora imeti odgovornega urednika, ki ga imenuje in razrešuje izdajatelj v skladu s tem zakonom in svojim temeljnim pravnim aktom. Pred imenovanjem ali razrešitvijo odgovornega urednika mora izdajatelj pridobiti mnenje uredništva, če ni v

temeljnem pravnem aktu določen močnejši vpliv uredništva.

(2) Odgovorni urednik odgovarja za uresničevanje programske zasnove ter opravlja druge naloge, določene s temeljnim pravnim aktom izdajatelja.

(3) Odgovorni urednik odgovarja za vsako objavljeno informacijo, če ta zakon ne določa drugače.

(4) Če ima medij več odgovornih urednikov, vsak od njih odgovarja za objave informacij v tistem programskem sklopu, za katerega je odgovoren.

(5) Imenovanje odgovornih urednikov radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija določa poseben zakon.

## **26. člen**

(1) Vsakdo ima pravico od odgovornega urednika zahtevati, da brezplačno objavi njegov popravek objavljenega obvestila, s katerim sta bila prizadeta njegova pravica ali interes.

(2) Objava popravka se lahko zahteva v tridesetih (30) dneh od objave obvestila oziroma od dneva, ko je zainteresirana oseba zvedela za objavo, če zanjo iz objektivnih razlogov ni mogla zvedeti v okviru danega roka.

(3) Z izrazom obvestilo je mišljena objava vsebine, s katero sta lahko prizadeta pravica ali interes posameznika, organizacije ali organa.

(4) Z izrazom popravek ni mišljen samo popravek v ožjem smislu, to je popravljanje zatrjevanih napačnih ali neresničnih navedb v objavljenem obvestilu, ampak tudi navajanje dejstev in okoliščin, s katerimi prizadeti spodbija ali z namenom spodbijanja bistveno dopolnjuje navedbe v objavljenem besedilu.

## **27. člen**

Popravek se mora objaviti brez sprememb in dopolnitev, na enakem ali enakovrednem mestu programskega prostora in na enak ali enakovreden način, kot je bilo objavljeno obvestilo, na katero se popravek nanaša. Popravek ne sme biti nesorazmerno daljši od obvestila oziroma od dela obvestila, na katerega se nanaša.

## **28. člen**

(1) Kdor zahteva objavo popravka, mora navesti obvestilo, na katero se popravek nanaša, in datum njegove objave.

(2) Popravek mora biti objavljen v prvi, če prispe prepozno, pa v drugi izdaji oziroma oddaji medija po prejemu popravka.



(3) V isti izdaji oziroma oddaji medija ne sme biti hkrati s popravkom objavljen komentar tega popravka ali odgovor nanj.

### **31. člen**

Odgovorni urednik mora objaviti popravek, razen v naslednjih primerih:

- če se zahtevani popravek ne nanaša na obvestilo, na katero se sklicuje zainteresirana oseba;
- če zahtevani popravek ne navaja dejstev in okoliščin v zvezi z navedbami v obvestilu;
- če bi bila objava popravka v nasprotju z zakonom;
- če zahteve za objavo popravka s strani državnega organa ali pravne osebe ni podpisala pooblaščenca oseba;
- če je popravek napisan žaljivo;
- če je zahtevani popravek nesorazmerno daljši od obvestila, v katerem so navedbe, zaradi katerih se daje, oziroma od dela obvestila, na katerega se neposredno nanaša;
- če je bila zahteva za objavo popravka dana po preteku roka iz tega zakona;
- če je bila zahtevana objava popravka z isto vsebino, kot jo ima zahtevani popravek, o katerem teče spor pred sodiščem zaradi zavrnitve ali neustreznosti načina njegove objave.

### **34. člen**

(1) V sporih za objavo popravka mora biti prvi narok za glavno obravnavo v osmih (8) dneh od vložitve tožbe pri sodišču.

(2) Toženec mora odgovoriti na tožbo najpozneje na glavni obravnavi.

(3) V vabilu sodišče opozori tožnika, da se šteje, kot da bi umaknil tožbo, če ne pride na prvi narok, toženca pa, da je sodba lahko izdana tudi v njegovi odsotnosti.

### **45. člen**

(1) Državni organi, organi lokalnih skupnosti, posamezniki, ki opravljajo javne funkcije, javni zavodi in javna podjetja, ter druge pravne ali fizične osebe, ki opravljajo javno službo (v nadaljnjem besedilu: javne osebe), morajo dajati resnične, popolne in pravočasne informacije o vprašanjih s svojega delovnega področja za objavo prek medijev.

(2) Za objavo prek medija lahko zbirajo informacije po tem členu uredniki, novinarji in drugi avtorji programskih prispevkov.

(3) Javne osebe s pravnimi akti uredijo način dajanja informacij za javnost, ter določijo

odgovorno osebo, ki zagotavlja javnost dela.

(4) Osebe iz drugega odstavka tega člena imajo pravico dostopa do informacij pod enakimi pogoji. Javne osebe jim lahko odrečejo dajanje informacij le v naslednjih primerih:

- če so zahtevane informacije na predpisan način določene za državno, vojaško ali uradno tajnost ali za poslovno skrivnost;
- če bi to pomenilo kršitev tajnosti osebnih podatkov v skladu z zakonom, razen če se z njihovo objavo lahko prepreči hujše kaznivo dejanje ali neposredna nevarnost za življenje ljudi in njihovo premoženje;
- če bi to škodilo sodnemu ali predkazenskemu postopku.

(5) Javna oseba, ki ne da zahtevane informacije, mora najpozneje do konca naslednjega delovnega dne pisno obrazložiti razloge za zavrnitev, če to zahteva odgovorni urednik medija.

(6) Javna oseba lahko zahteva nadomestilo dejanskih stroškov za prepis zahtevanih informacij.

(7) Avtor programskega prispevka, ki je od odgovorne osebe iz tretjega odstavka tega člena prejel informacijo in odgovorni urednik, nista odškodninsko in kazensko odgovorna za vsebinsko točno objavo te informacije. Za resničnost in točnost takšne informacije odgovarja javna oseba, ki jo je dala.

## **58. člen**

(1) Za pridobitev dvajset (20) ali več odstotkov lastninskega ali upravljalškega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa je potrebno pridobiti soglasje pristojnega ministrstva, ki soglasje izda po predhodnem mnenju Agencije.

(2) Za pridobitev dvajset (20) ali več odstotkov lastninskega ali upravljalškega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja splošno-informativnega tiskanega dnevnika je potrebno pridobiti predhodno soglasje pristojnega ministrstva.

(3) Pristojno ministrstvo izdajo soglasja iz prvega in drugega odstavka tega člena zavrne v naslednjih primerih:

- kadar bi izdajatelj radijskega ali televizijskega programa s pridobitvijo deleža imel prevladujoč položaj na oglaševalskem trgu, tako da bi njegov delež prodaje oglaševalskega prostora v posameznem radijskem ali televizijskem programu presegel trideset (30) odstotkov glede na celoten radijski ali televizijski oglaševalski prostor v Republiki Sloveniji;
- kadar bi si izdajatelj radijskega ali televizijskega programa s pridobitvijo deleža ustvaril prevladujoč položaj v medijskem prostoru, tako da bi sam ali skupaj z odvisnimi podjetji dosegel več kot štirideset (40) odstotno pokritost območja Republike Slovenije s signalom

programov, glede na celotno pokritost tega območja z vsemi radijskimi ali televizijskimi programi;

- kadar bi izdajatelj enega ali več splošno - informativnih tiskanih dnevnikov sam ali prek vpliva na eno ali več odvisnih podjetij s pridobitvijo deleža imel prevladujoč položaj na trgu, tako da bi število prodanih izvodov njegovih dnevnikov preseglo štirideset (40) odstotkov vseh prodanih izvodov splošno - informativnih tiskanih dnevnikov v Republiki Sloveniji.

(4) V delež iz prvega in drugega odstavka tega člena se všttevajo deleži gospodujočega in odvisnih podjetij izdajateljev.

## **67. člen**

(1) Za programske vsebine, nastale v lastni produkciji, štejejo informativne, kulturno-umetniške, izobraževalne, zabavne in kontaktne oddaje, komentirane glasbene, športne in druge oddaje ter druge izvirne programske vsebine, katerih producent je izdajatelj programa sam, ali pa so bile izdelane po njegovem naročilu in za njegov račun.

(2) Če je pri izdelavi programskih vsebin sodelovalo več izdajateljev z vložki, se v delež lastne produkcije vsakemu šteje sorazmeren delež vložka.

(3) V kvoto lastne produkcije se všttevajo tudi premiere in prve ponovitve slovenskih avdiovizualnih del, če ustrezajo tudi pogojem iz 69., 70., 71 in 72. člena tega zakona.

(4) V kvoto lastne produkcije radijskih programov se v skladu z določbami 86. člena tega zakona všteva tudi predvajanje slovenske glasbe. Slovenska glasba po tem zakonu je glasba v slovenskem izrazu, in zajema pojem vokalne, vokalno-instrumentalne in instrumentalne glasbe.

(5) Oglasi, vključno z radijsko in TV - prodajo, ter neplačana obvestila (videostrani), ne štejejo za programske vsebine, nastale v lastni produkciji.

(6) Pristojno ministrstvo, na predlog Sveta za radiodifuzijo, s podzakonskim aktom določi podrobnejša merila za opredelitev vsebin iz tega člena.

## **73. člen**

(1) Neodvisni producent avdiovizualnih del po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: neodvisni producent) je pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje štiri pogoje:

- da je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v Republiki Sloveniji ali v eni izmed držav, članic EU;
- da ni vključena v organizacijsko strukturo oziroma pravno osebnost izdajatelja

televizijskega programa;

- da ima izdajatelj televizijskega programa največ petindvajset (25) odstotni delež kapitala ali upravljalskih oziroma glasovalnih pravic v njenem premoženju;
- da po naročilu posameznega izdajatelja televizijskega programa ustvari največ polovico svoje produkcije na leto.

(2) Neodvisni producent je tudi pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v eni izmed tretjih držav, če evropska dela tvorijo večinski delež njegove avdiovizualne produkcije v zadnjih treh letih in ob tem izpolnjuje pogoja iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka.

(3) Neodvisni producent ne more biti pravna in fizična oseba, katere povprečni delež finančnih sredstev za kritje celotnih stroškov produkcij oziroma koprodukcij, pri katerih je sodeloval v zadnjih treh letih, ne presega deset (10) odstotkov.

(4) Na predlog pristojnega ministra lahko vlada s podzakonskim aktom spremeni višino deleža iz prejšnjega odstavka.

## **77. člen**

(1) Lokalni radijski program je program, ki je namenjen prebivalcem ene ali več lokalnih skupnosti oziroma pokrivanju območja, na katerem živi največ deset (10) odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, in ki v oddajnem času med 6. in 20. uro obsega najmanj trideset (30) odstotkov lokalnih vsebin lastne produkcije.

(2) Lokalni televizijski program je program, ki je namenjen prebivalcem ene ali več lokalnih skupnosti oziroma pokrivanju območja, na katerem živi največ deset (10) odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, in ki v oddajnem času med 8. in 24. uro obsega najmanj trideset (30) odstotkov lokalnih vsebin lastne produkcije.

(3) Minimalni čas oddajanja lokalnega televizijskega programa znaša tri (3) ure dnevno in štiri (4) dni v tednu.

(4) Izjemoma lahko pridobi status lokalnega radijskega ali televizijskega programa tudi program, ki ne dosega predpisanega deleža lokalnih vsebin lastne produkcije iz tega člena, če se tak program razširja na demografsko ogroženem ali gospodarsko nerazvitem območju, in če na tem območju ni drugega lokalnega radijskega oziroma televizijskega programa.

## **78. člen**

(1) Izdajatelj iz tega člena lahko pridobi status lokalnega radijskega oziroma televizijskega programa, če izpolnjuje tudi naslednje posebne pogoje:

- da je v programu zagotovljeno objektivno in nepristransko obveščanje prebivalcev

lokalne skupnosti ter uravnoteženo predstavljanje različnih mnenj in stališč o političnih, kulturnih, verskih, gospodarskih in drugih vprašanjih, pomembnih za njihovo življenje in delo;

- da je imenovan programski odbor, v katerem so zastopani interesi lokalne skupnosti s področja gospodarstva, kulture, izobraževanja in športa ter izdajatelja programa;

- da so programske vsebine pretežno lokalnega značaja in jih sooblikujejo prebivalci lokalne skupnosti;

- da razširjajo programske vsebine iz življenja in dela Slovencev v zamejstvu, pripadnikov italijanske in madžarske skupnosti ter Romov, če so vidne in slišne na območjih, kjer te skupnosti živijo;

- da je v primerjavi z ostalimi radijskimi oziroma televizijskimi programi, ki izpolnjujejo kriterije iz tega člena in oddajajo na istem območju, v dnevnem času tega programa zagotovljen večji delež programskih vsebin lokalnega značaja.

(2) Programski odbor iz druge alineje prejšnjega odstavka, ki ima najmanj tri člane, spremlja uresničevanje programske zasnove, seznanja odgovornega urednika s svojimi stališči in predlogi, daje mnenje k programski zasnovi in opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in aktom o ustanovitvi programskega odbora. Akt o ustanovitvi programskega odbora ter njegove spremembe oziroma dopolnitve mora izdajatelj v petnajstih (15) dneh po sprejemu poslati v vednost Agenciji.

(3) Odločbo o dodelitvi statusa lokalnega radijskega ali televizijskega programa izda Agencija, po predhodnem mnenju pristojnega ministrstva.

(4) Agencija lahko v primeru, če lokalni radijski ali televizijski program ne izpolnjuje več predpisanih pogojev iz tega člena, status z odločbo odvzame in o tem obvesti pristojno ministrstvo.

## **81. člen**

(1) Za nepridobitni program šteje radijski program, ki v dnevnem oddajnem času obsega najmanj trideset (30) odstotkov lastne produkcije informativnih, umetniških, izobraževalnih in kulturno-zabavnih vsebin, in televizijski program, ki v dnevnem oddajnem času obsega najmanj trideset (30) odstotkov vsebin iz tega odstavka.

(2) Presežek prihodkov nad odhodki oziroma dobiček od dejavnosti iz prejšnjega odstavka sme izdajatelj uporabiti samo za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti, v skladu s svojim temeljnim pravnim aktom.

(3) Plače zaposlenih ter nadomestila za plače članov organov upravljanja in nadzora pri izdajatelju ter druga nadomestila (potni stroški, dnevnice itd.) ne smejo presegati tarif, ki jih veljavni predpisi in kolektivna pogodba zaposlenih v kulturi določajo za javne zavode.

(4) Odločbo o dodelitvi ali odvzemu statusa nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, po predhodnem mnenju Sveta za radiodifuzijo, izda pristojno ministrstvo.

## **82. člen**

(1) Republika Slovenija v skladu s 4. členom tega zakona podpira dejavnost radijskih in televizijskih programov iz 76., 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona, ki so posebnega pomena za slovensko kulturo s sredstvi državnega proračuna in RTV prispevka.

(2) Za pripravo programskih vsebin lokalnih in regionalnih ter študentskih radijskih in televizijskih programov se izloči tri (3) odstotke sredstev RTV prispevka.

(3) Za izgradnjo, vzdrževanje in obratovanje oddajno prenosnega omrežja za posredovanje programov iz 77., 79., 80. in 81. člena se sredstva zagotavljajo iz državnega proračuna

(4) Za programe iz prvega odstavka tega člena kolektivna organizacija avtorjev določi posebne do največ dvajset (20) odstotkov znižane tarife za uporabo avtorskih del, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo avtorske in sorodnih pravic.

(5) Natančnejše merila za opredelitev in financiranje lokalnih oziroma regionalnih ter informativnih, kulturnih, izobraževalnih, zabavnih in drugih vsebin iz tega zakona določi pristojno ministrstvo, na predlog Sveta za radiodifuzijo.

(6) Pristojno ministrstvo na predlog Sveta za radiodifuzijo sprejme podzakonski akt, v katerem se v skladu s tem zakonom podrobneje določijo postopek in pogoji za pridobitev oziroma odvzem statusa programov posebnega pomena.

## **84. člen**

(1) Televizijski programi ne smejo predvajati prizorov neupravičenega oziroma pretiranega nasilja, pornografije ali drugih oddaj, ki bi lahko resno škodovale duševnemu, moralnemu ali telesnemu razvoju otrok in mladoletnikov.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se lahko ob upoštevanju osnovnih estetskih in moralnih kriterijev, ki jih sprejme izdajatelj v skladu z načelom objektivnega poročanja o resničnih dogodkih, prikazujejo prizori nasilja v poročilih in aktualno-informativnih oddajah.

(3) Ob upoštevanju kriterijev iz prejšnjih odstavkov lahko televizijski programi od 24 do 5 ure predvajajo tudi programske vsebine, ki vsebujejo prizore nasilja in erotike.

(4) Programske vsebine iz prejšnjega odstavka morajo biti jasno in razumljivo označene z vizualnim simbolom, pred začetkom njihovega predvajanja pa mora biti objavljeno akustično in vizualno opozorilo, da niso primerne za otroke in mladoletnike do 15. leta starosti.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za radijske programe.

(6) Pristojni minister lahko prepíše dodatne ukrepe za varstvo otrok in mladoletnikov v skladu s tem zakonom.

(7) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se lahko nanašajo tudi na varstvo otrok in mladoletnikov pred razširjanjem vsebin iz tega člena prek tiskanih medijev in elektronskih publikacij.

## **86. člen**

(1) Najmanj deset (10) odstotkov dnevnega oddajnega časa vsakega radijskega programa mora obsegati slovenska glasba.

(2) V delež iz tretjega odstavka prejšnjega člena se lahko všteva največ dvajset (20) odstotkov dnevnega oddajnega časa, v katerem se predvaja slovenska glasba.

(3) Določbe tega člena ne veljajo za radijske programe madžarske in italijanske narodne skupnosti.

## **89. člen**

(1) Izdajatelj televizijskega programa si mora prizadevati za to, da bodo evropska avdiovizualna dela obsegala večinski delež njegovega letnega oddajnega časa.

(2) Izdajatelj, ki ne dosega obsega deleža evropskih avdiovizualnih del iz prejšnjega odstavka, mora vsako leto povečevati delež teh del v primerjavi z njegovim obsegom v letnem oddajnem času v prejšnjem letu, pri čemer je minimalni izhodiščni delež dvajset (20) odstotkov letnega oddajnega časa, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) V letni oddajni čas iz tega člena se ne všteva čas, namenjen poročilom, športnim dogodkom, igram, oglaševanju, teletekstu in TV - prodaji.

(4) Določbe tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov iz 77., 79. in 80. člena tega zakona, če je posamezen program namenjen lokalnemu občinstvu in ni vključen v nacionalno programsko mrežo.

(5) Določba drugega odstavka tega člena ne velja za Radiotelevizijo Slovenija.

## **90. člen**

(1) Izdajatelj televizijskega programa si mora prizadevati za to, da bo delež evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov v programih obsegal najmanj deset (10) odstotkov letnega oddajnega časa.

(2) Izdajatelj, ki ne dosega obsega deleža evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov iz prejšnjega odstavka, mora vsako leto povečevati delež teh del v primerjavi z njegovim obsegom v letnem oddajnem času v prejšnjem letu, dokler ta delež ne obsega najmanj deset (10) odstotkov letnega oddajnega časa, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) Vsaj polovica del iz tega člena mora biti izdelana v zadnjih petih (5) letih.

(4) V letni oddajni čas iz tega člena niso vključena poročila, športni dogodki, igre, oglaševanje, teletekst in TV - prodaja.

(5) Določba drugega odstavka tega člena ne velja za Radiotelevizijo Slovenija.

(6) Določbe tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov iz 77., 79. in 80. člena tega zakona, če je posamezen program namenjen lokalnemu občinstvu in ni vključen v nacionalno programsko mrežo.

## **91. člen**

(1) Izdajatelj televizijskega programa mora vsako leto do konca meseca februarja posredovati pristojnemu ministrstvu in Agenciji razčlenjene podatke o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto. Znotraj tega deleža morajo biti posebej prikazani podatki o deležih lastne produkcije, slovenskih avdiovizualnih del ter avdiovizualnih del neodvisnih producentov in podatki o deležu novih avdiovizualnih del iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Izdajatelj, ki v letnem oddajnem času ne doseže večinskega deleža evropskih avdiovizualnih del iz 89. člena tega zakona in deleža avdiovizualnih del neodvisnih producentov iz 90. člena tega zakona, mora v roku iz prejšnjega odstavka pristojnemu ministrstvu in Agenciji poročati o objektivnih razlogih, zaradi katerih ni mogel izpolniti svojih zakonskih obveznosti. Pristojno ministrstvo v soglasju z Agencijo izda mnenje o utemeljenosti izdajateljevih razlogov in sproži druge ustrezne ukrepe.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov iz 77., 79. in 80. člena tega zakona, če je posamezen program namenjen lokalnemu občinstvu in ni vključen v nacionalno programsko mrežo.

## **92. člen**



(1) Evropska avdiovizualna dela morajo zaobsegati večinski delež v letnem oddajnem času televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija.

(2) Slovenska avdiovizualna dela morajo na 1. in 2. TV programu Radiotelevizije Slovenija skupaj obsegati najmanj petindvajset (25) odstotkov letnega oddajnega časa.

(3) Avdiovizualna dela neodvisnih producentov morajo obsegati najmanj deset (10) odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija.

(4) V letni oddajni čas iz tega člena se ne všttevajo oglasi, poročila, športni dogodki, igre, teletekst in TV prodaja.

(5) Določbe drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo za televizijske programe italijanske in madžarske narodne skupnosti.

## **100. člen**

(1) Svet za radiodifuzijo je neodvisno strokovno telo, ki izvaja naslednje naloge:

daje Agenciji pobude za izvajanje strokovnega nadzora nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev iz tega zakona ter sprejema letni načrt izvajanja tega nadzora;

sprejema odločitve o izdaji in odvzemu ter o prenosu dovoljenj za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti ter daje Agenciji obvezujoče predloge in soglasja k izdaji, odvzemu in prenosu dovoljenj za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti;

sprejema odločitve o podelitvi oziroma odvzemu statusa lokalnega, regionalnega in študentskega radijskega ali televizijskega programa in predlaga Agenciji izdajo ustreznih aktov;

daje pristojnemu ministrstvu predhodno mnenje o podelitvi ali odvzemu statusa nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa;

sprejema odločitve za predhodno mnenje Agencije v zvezi z omejevanjem koncentracije;

ocenjuje stanje na področju radijskih in televizijskih programov;

predlaga pristojnemu ministru podrobnejša merila za opredelitev lokalnih in regionalnih vsebin, postopek in pogoje za pridobitev statusa programov posebnega pomena, ter merila za vsebine lastne produkcije in druge vsebine radijskih in televizijskih programov iz tega zakona;

daje soglasje k predpisu, s katerim se določi postopek izdaje, spremembe, podaljšanja ali razveljavitve, ter vsebina odločbe o izdaji dovoljenja za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti;

predlaga način in kriterije za oblikovanje seznama dogodkov, pomembnih za javnost Republike Slovenije, in postopek obveznih posvetovanj med zainteresiranimi stranmi, ter oblikuje predlog Agencije za vsebino tega seznama;

predlaga pristojnemu ministrstvu strategijo razvoja radijskih in televizijskih programov

v Republiki Sloveniji;

- pripravlja za državni zbor letna poročila oziroma ocene stanja na področju radiodifuzije in predloge za izboljšanje stanja;
- izvaja druge naloge v skladu s tem zakonom in aktom o ustanovitvi.

(2) Svet za radiodifuzijo sestavlja sedem (7) članov, ki jih na osnovi javnega poziva imenuje državni zbor. Kandidate predlagajo:

- slovenske univerze (kandidate s področja prava, telekomunikacij in informatike);
- Kulturniška zbornica Slovenije (kandidate s področja avdiovizualne kulture);
- Gospodarska zbornica Slovenije (kandidate s področja ekonomije);
- Društvo novinarjev Slovenije (kandidate s področja novinarstva in komunikologije).

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko državni zbor izbira tudi med kandidati, ki svojo kandidaturo vložijo sami, če so strokovnjaki s področij iz prejšnjega odstavka.

(4) Svet za radiodifuzijo ima predsednika, ki ga imenujejo člani sveta izmed sebe.

(5) Mandat predsednika in članov je pet (5) let. Po izteku mandata so lahko ponovno imenovani.

(6) Natančnejšo organizacijo in način delovanja Sveta za radiodifuzijo v skladu s tem zakonom določi državni zbor v aktu o ustanovitvi.

### **103. člen**

(1) Sredstva za delo Sveta za radiodifuzijo se zagotovijo iz državnega proračuna, na predlog Agencije. S sredstvi po nalogu Sveta za radiodifuzijo upravlja Agencija.

(2) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo, v skladu z aktom o ustanovitvi.

(3) Tehnično, strokovno, finančno in administrativno podporo za delovanje Sveta za radiodifuzijo izvaja Agencija.

### **104. člen**

(1) Postopek javnega razpisa vodi in opravi izbiro Agencija, na podlagi obvezujočega predloga Sveta za radiodifuzijo.

(2) V postopku izbire med zainteresiranimi ponudniki se upošteva zlasti učinkovitost uporabe frekvenc ter naslednja merila glede izvajanja radijske oziroma televizijske

dejavnosti:

- obseg lastne produkcije oziroma produkcije slovenskih avdiovizualnih del iz 68. člena tega zakona;
- politično nevtralnost programa;
- žanrsko in tematsko raznovrstnost programske ponudbe;
- stopnjo razvitosti radiodifuzije na določenem območju;
- doseženo stopnjo pokritosti razpisanega območja z istim programom;
- mnenje pristojnega organa lokalne skupnosti o utemeljenosti pokrivanja območja z novim programom;
- zagotovilo, da lokalna skupnost podpira lokalni oziroma regionalni radijski ali televizijski program;
- ekonomsko stanje prosilca, tehnično in kadrovske usposobljenost za oddajanje radijskega ali televizijskega programa;
- število potencialnih uporabnikov (poslušalcev ali gledalcev);
- dosedanje izkušnje ponudnika na področju radiodifuzije;
- trajanje (obseg) programa.

(3) Nacionalni radijski ali televizijski program ima pri izbiri prednost pred drugimi ponudniki na tistih območjih, ki jih ne pokriva, ali jih ne pokriva na dovolj kvalitetni tehnični ravni.

(4) Pri izbiri se prednostno upošteva poseben pomen radijskih in televizijskih programov iz 76., 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona.

(5) Kadar gre za enake ali podobne programske ponudbe, ima pri izbiri izdajatelja programa, ki bi pokrival manjše območje (ene ali več lokalnih skupnosti oziroma regije), prednost ponudnik s sedežem na območju, kateremu je program namenjen.

(6) Agencija sme med izbiranjem zahtevati od ponudnikov pojasnila, vendar pri tem ne sme zahtevati, dovoliti ali ponuditi možnosti kakršne koli spremembe vsebine ponudbe.

## **105. člen**

(1) Dovoljenje za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) izda Agencija na podlagi postopka, ki ga določa zakon, ki ureja telekomunikacije, in pod pogoji iz tega zakona.

(2) Kadar dejavnost izdajatelja radijskega ali televizijskega programa ni vezana na uporabo frekvenc, Agencija izda dovoljenje brez javnega razpisa, na podlagi odločbe o vpisu v razvid medijev.

(3) Agencija izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka v petnajstih (15) dneh od prejema popolne vloge.

## **106. člen**

(1) Odločba o izdaji dovoljenja iz prejšnjega člena ima naslednje obvezne sestavine:

- podatke o izdajatelju programa;
- podatke o vrsti dejavnosti, za katero je dovoljenje izdano;
- ime programa;
- programske pogoje, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju programa;
- določitev območja pokrivanja z izbranim programom;
- značilnosti in standarde delovanja telekomunikacijskega omrežja, ki se uporablja za izvajanje dejavnosti;
- tehnične pogoje, ki jih mora izdajatelj izpolnjevati za uporabo frekvenc;
- podatke o dodeljenih frekvencah;
- rok za začetek uporabe frekvenc;
- čas veljavnosti dovoljenja.

(2) Zadnje štiri alineje prejšnjega odstavka se ne uporabljajo v primerih, ko se dovoljenje nanaša na programe iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Dovoljenje se izda za določen čas, ki ne sme biti krajši od petih (5) in ne daljši od desetih (10) let, in se lahko podaljša pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja telekomunikacije.

(4) Izdajatelj mora začeti izvajati dejavnost najpozneje v enem (1) letu od dne dokončnosti odločbe o izdaji dovoljenja, razen če je s to odločbo določeno drugače.

(5) Agencija natančne podatke o izdaji, spremembi, podaljšanju ali o preklicu dovoljenja v osmih (8) dneh sporoči pristojnemu ministrstvu.

(6) Postopek za izdajo, spremembo, podaljšanje ali razveljavitev odločbe o izdaji dovoljenja ter podrobnejše določbe o vsebini dovoljenja v skladu s tem zakonom na predlog Agencije in v soglasju s Svetom za radiodifuzijo določi pristojni minister.

## **109. člen**

(1) Strokovno nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona na osnovi pobud Sveta za radiodifuzijo opravlja Agencija.

(2) V okviru strokovnega nadzorstva Agencija:

- nadzoruje izvajanje programskih zahtev in omejitev, ki po tem zakonu veljajo za radijske in televizijske programe (5. oddelek drugega poglavja);

- nadzoruje izvajanje zakonskih določb o radijskih in televizijskih programih posebnega pomena (3. oddelek drugega poglavja).

(3) Agencija ima pravico in dolžnost:

- pisno opozoriti izdajatelja in odrediti, da se nepravilnosti, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določi, in ki ne sme biti krajši od enega (1) meseca in ne daljši od šestih (6) mesecev, kadar ugotovi, da izdajatelj radijskega ali televizijskega programa krši določbe tega zakona ali podzakonskih aktov, sprejetih na njegovi podlagi, ali ratificirano mednarodno pogodbo;
- začasno preklicati dovoljenje za izvajanje dejavnosti največ za tri (3) mesece;
- trajno preklicati dovoljenje za izvajanje dejavnosti, če izdajatelj, kljub začasnemu preklicu iz prejšnje alineje, svoje dejavnosti najpozneje v tridesetih (30) dneh po začetku ponovnega oddajanja ne uskladi z zahtevami Agencije;
- začasno prepovedati objavljane oglaševalskih vsebin (oglasil, sponzorstvo) največ za tri (3) mesece, če ugotovi, da izdajatelj kljub opozorilu in postavljenemu roku iz prve alineje tega odstavka krši določbe zakona, ki urejajo oglaševanje ali sponzoriranje; v primeru ponovne kršitve začasno preklicati dovoljenje za izvajanje dejavnosti; v primeru ponavljajočih se kršitev pa trajno preklicati dovoljenje za izvajanje dejavnosti.

(4) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka pritožba ni dovoljena. Možen je upravni spor.

(5) Če Agencija pri opravljanju strokovnega nadzora ugotovi kršitev, je dolžna podati predlog za uvedbo postopka o prekršku v primeru suma storitve prekrška po tem zakonu.

(6) Če Agencija ugotovi, da se razširja na območje Republike Slovenije iz tujine program v nasprotju s tem zakonom in z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, o tem nemudoma obvesti pristojno ministrstvo.

## **110. člen**

(1) Na podlagi tega zakona Republika Slovenija ustanovi proračunski sklad za avdiovizualne medije pri pristojnem ministrstvu, kot evidenčni račun v okviru računa proračuna, za ločeno vodenje prejemkov in izdatkov z namenom izvajanja državne podpore razvoju avdiovizualne produkcije na področju medijev.

(2) Proračunski sklad za avdiovizualne medije se odpre za obdobje veljavnosti tega člena.

(3) Viri financiranja proračunskega sklada so:

- sredstva iz državnega proračuna;
- letne pristojbine za razširjanje programskih vsebin iz 107. člena tega zakona;
- mesečne pristojbine za tehnično razširjanje programskih vsebin iz 112. člena tega zakona.

(4) Glede obračunavanja in plačevanja dajatev iz prejšnjega odstavka, prisilne izterjave, zamudnih obresti in drugih vprašanj postopka se uporabljajo določbe zakona o davčnem postopku. Pristojno ministrstvo zagotovi pristojnemu davčnemu organu podatke o

zavezancih, ki jih ta potrebuje za izterjavo neplačanih dajatev iz tega člena.

(5) Na predlog pristojnega ministra vlada določi način, postopek, pogoje in merila za izvedbo rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje projektov iz proračunskega sklada za avdiovizualne medije, v skladu s tem zakonom in z zakonom o uresničevanju javnega interesa na področju kulture.

### **111. člen**

(1) Operater po tem zakonu je pravna oseba, ki prenaša in oddaja radiodifuzne programe po prizemeljskih omrežjih, ali prek satelitov, prek kabelsko distribucijskih ali kabelsko komunikacijskih sistemov, ali na kakšen drug način, in tako tehnično omogoča izdajateljem medijev razširjanje programskih vsebin do zainteresirane javnosti.

(2) Operater izvaja storitve na podlagi dovoljenja ali drugega pravnega akta (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje), v skladu z zakonom, ki ureja telekomunikacije.

(3) O preklicu oziroma prenehanju veljavnosti dovoljenja oziroma drugega akta iz prejšnjega odstavka organ, pristojen za telekomunikacije, takoj obvesti pristojno ministrstvo.

### **115. člen**

(1) Elektronske publikacije so mediji, s katerimi fizične ali pravne osebe razširjajo programske vsebine prek računalniških povezav tako, da so dostopne širši javnosti, ne glede na njihov obseg.

(2) Za elektronske publikacije, katerih izdajatelji so pravne osebe, se smiselno uporabljajo določbe od 1. do vključno 8. oddelka prvega poglavja tega zakona.

(3) Za elektronske publikacije, katerih izdajatelji so fizične osebe, se smiselno uporabljajo določbe od 1. do vključno 8. oddelka prvega poglavja tega zakona, razen določb 5., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 19., 20. in 25. člena tega zakona.

### **129. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 2.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj - pravna oseba:

- če se prek njegovega medija z oglasi prizadene spoštovanje človekovega dostojanstva; vzpodbuja rasne, spolne ali narodnostne diskriminacije in verske ali politične nestrpnosti; vzpodbuja dejanja, ki škodujejo zdravju in varnosti ljudi ali zaščitijo okolja ali kulturne dediščine; žali verska ali politična prepričanja; škodi interesom uporabnikov (tretji odstavek 47. člena);
- če razširja oglase, katerih pretežno ciljno občinstvo so otroci, ali v katerih nastopajo otroci, in le ti vsebujejo prizore nasilja, pornografije ali drugih vsebin, ki bi lahko škodovala njihovemu zdravju ter duševnemu in telesnemu razvoju, ali kako drugače negativno vplivale na dovzetnost otrok (prvi odstavek 49. člena);
- če razširja oglase, s katerimi se neposredno vzpodbuja otroke k nakupu proizvodov ali storitev z izkoriščanjem njihove neizkušenosti in lahkovernosti, ali s katerimi se neposredno vzpodbuja otroke, da bi prepričevali starše ali koga drugega v nakup proizvodov ali storitev, ali s katerimi se neposredno vzpodbuja izkoriščanje posebnega zaupanja otrok v starše, učitelje ali druge osebe, ali s katerimi se neupravičeno prikazujejo otroci v nevarnih situacijah (drugi odstavek 49. člena);
- če prek televizijskega programa predvaja prizore neupravičenega oziroma pretiranega nasilja, pornografije ali drugih oddaj, ki bi lahko resno škodovala duševnemu, moralnemu ali telesnemu razvoju otrok in mladoletnikov (prvi odstavek 84. člena), ali če programskih vsebin iz tretjega odstavka 84. člena v nasprotju s tem zakonom jasno in razumljivo ne označi z vizualnim simbolom, ali če pred začetkom njihovega predvajanja ne objavi akustičnega in vizualnega opozorila, da niso primerne za otroke in mladoletnike do 15. leta starosti (četrti odstavek 84. člena).

(2) Enako se kaznuje Radiotelevizija Slovenija, če predvaja oglaševalske vsebine na način, ki je v nasprotju s prvim odstavkom 94. člena tega zakona ali če oglaševalske vsebine predvaja na tretjem programu Radia Slovenija (drugi odstavek 94. člena).

(3) Z denarno kaznijo najmanj 350.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba izdajatelja - pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena in odgovorna oseba Radiotelevizije Slovenija, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(4) Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje izdajatelj - fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

### **130. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 2.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

- če oglaševalske vsebine v njegovem programu niso povsem jasno prepoznavne in posebej ločene od drugih programskih vsebin medija (tretji odstavek 46. člena), ali če neodplačno objavljeni oglasi niso posebej označeni kot taki (četrti odstavek 46. člena);
- če prikrito oglašuje (prvi odstavek 47. člena), ali če uporablja tehnične postopke, ki bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem ne omogočajo zavestnega zaznavanja oglaševanih vsebin (drugi odstavek 47. člena);
- če oglašuje alkoholne pijače prek medijev ali na nosilcih iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona, razen če zakon določa drugače (četrti odstavek 47. člena);

- če kot naročnik oglasa vpliva na programsko zasnovo in uredniško neodvisnost medija (drugi odstavek 50. člena);
- če prek radijskega ali televizijskega programa predvaja oglase na način, ki je v nasprotju z določbo 93. člena tega zakona;
- če pri razširjanju oglaševalskih vsebin prek računalniških povezav, katerega namen je neposredno sklepanje pogodbenih razmerij z uporabniki teh povezav, jasno ne označi vsake pobude za sklenitev pogodbe, ali če potencialnega pogodbenega partnerja nedvoumno ne opozori na finančne posledice, ki zanj izhajajo iz morebitne sklenitve pogodbe (117. člen);
- če kot sponzor televizijskih programov izvaja dejavnost razširjanja programskih vsebin ali produkcije avdiovizualnih del (drugi odstavek 52. člena):
- če kot sponzor vpliva na sponzorirane vsebine in na njihovo razporejanje v programski shemi ter s tem omejuje uredniško neodvisnost medija (prvi odstavek 53. člena);
- če razširja sponzorirane vsebine, ki vzpodbujajo prodajo oziroma nakup ali dajanje v najem izdelkov ali storitev sponzorja ali tretje osebe, še posebej s posebnim predstavljanjem teh izdelkov ali storitev (drugi odstavek 53. člena);
- če v nasprotju z zakonom sponzorira poročila in druge informativne programske vsebine (prvi odstavek 55. člena);
- če jasno ne označi vsake sponzorirane programske enote z navedbo sponzorjevega imena ali njegovega znaka (drugi odstavek 55. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 350.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba izdajatelja, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje izdajatelj - fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

### **131. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 2.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj - pravna oseba:

- če skupni obseg oglasov, TV prodaje oziroma radijske prodaje in drugih plačanih obvestil v radijskem ali televizijskem programu v nasprotju s tem zakonom presega dvajset (20) odstotkov dnevnega oddajnega časa ali dvajset (20) odstotkov v celi uri (prvi odstavek 97. člena), ali če skupni obseg oglasov, v katerem niso vključene TV prodaja in druga plačana obvestila v nasprotju s tem zakonom v televizijskem programu presega petnajst (15) odstotkov dnevnega oddajnega časa (drugi odstavek 97. člena);
- če skupno trajanje prodajnih TV oken v dnevnem oddajnem času njegovega programa presega tri (3) ure na dan, ali če je število prodajnih TV oken na dan večje od osem (8), ali če niso jasno označena z optičnimi in akustičnimi znaki (četrti odstavek 97. člena).

(2) Enako se kaznuje Radiotelevizija Slovenija, če na svojem programu predvaja oglase in druga plačana obvestila v skupnem obsegu, ki presega petnajst (15) odstotkov dnevnega oddajnega časa, ali če na svojem programu predvaja oglase v skupnem obsegu, ki presega deset (10) odstotkov dnevnega oddajnega časa, ali če delež oglasov in drugih plačanih



obvestil na njenem programu v okviru cele ure preseže dvanajst (12) minut, v času med 18. in 23. uro pa devet (9) minut na uro, ali če v svojih programih predvaja radijsko ali TV - prodajo v času od 18. do 23. ure (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 98. člena).

(3) Enako se kaznuje izdajatelj lokalnega, regionalnega, študentskega ali nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, če obseg oglasov in drugih plačanih obvestil na njegovem programu presega petnajst (15) odstotkov dnevnega oddajnega časa ali dvanajst (12) minut na uro, ali če na svojem programu predvaja radijsko ali TV prodajo (peti in šesti odstavek 98. člena).

(4) Z denarno kaznijo najmanj 350.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Z denarno kaznijo najmanj 350.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba javnega zavoda Radiotelevizije Slovenija, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(6) Z denarno kaznijo najmanj 350.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba lokalnega, regionalnega, študentskega ali nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz tega člena.

### **132. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj - pravna oseba:

- če ne razširja programskih vsebin v slovenskem jeziku v skladu z zakonom, ali če jih v nasprotju z zakonom razširja brez ustreznega prevoda v slovenščino (prvi odstavek 5. člena), ali če ne razširja v skladu s tem zakonom oglasov v slovenščini oziroma v slovenskem prevodu (prvi odstavek 51. člena);
- če brez vpisa v razvid pri pristojnem ministrstvu razširja programske vsebine (prvi odstavek 16. člena);
- če na zahtevo državnih organov ter javnih podjetij in javnih zavodov brez odlašanja brezplačno ne objavi nujnega sporočila v zvezi z resno ogroženostjo življenja, zdravja ali premoženja ljudi, kulturne in naravne dediščine, ali varnosti države (25. člen);
- če vsako leto najpozneje do konca februarja Uradnemu listu Republike Slovenije ne sporoči predpisanih podatkov za fizično ali pravno osebo, ki ima v njegovem premoženju najmanj pet (5) odstotni delež kapitala ali najmanj pet (5) odstotni delež upravljalških oziroma glasovalnih pravic, ali imen članov uprave oziroma organa upravljanja in/ali nadzornega organa izdajatelja (prvi odstavek 64. člena), ali če v tridesetih (30) dneh od njihovega nastanka ne sporoči spremembe teh podatkov (drugi odstavek 64. člena);
- če v nasprotju s tem zakonom razširja programske vsebine drugih medijev prek računalniških povezav (drugi odstavek 116. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba izdajateljja - pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 90.000 tolarjev se kaznuje izdajatelj - fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

### **133. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

- če kot izdajatelj, ki je uveljavil pravico do kratkega poročanja, ne omogoči izdajatelju, ki dogodka ni mogel posneti, enkratne uporabe svojega posnetka (šesti odstavek 74. člena);
- če kot operater ne razširja v skladu z zakonom programov vseh izdajateljev, ki jim je izdano dovoljenje iz 105. člena tega zakona, če obstajajo tehnične možnosti za kvaliteten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterja (prvi odstavek 112. člena), ali če ne razširja v skladu z zakonom radijskih in televizijskih programov iz 76., 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona, če obstajajo tehnične možnosti za kvaliteten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterja (drugi odstavek 112. člena);
- če kot operater omogoči izdajatelju, ki spada pod jurisdikcijo Republike Slovenije, razširjanje radijskega ali televizijskega programa, če program ni vpisan v razvid pri pristojnem ministrstvu (četrti odstavek 112. člena);
- če kot operater ne oblikuje programskega sveta (prvi odstavek 114. člena), ali če v programski svet ne imenuje članov v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 114. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 90.000 tolarjev se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

### **134. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa - pravna oseba:

- če ne zvišuje deleža slovenskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času v skladu z drugim odstavkom 87. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 90.000 tolarjev se kaznuje izdajatelj televizijskega programa - fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

### **135. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek javni zavod

Radiotelevizija Slovenija:

- če evropska avdiovizualna dela ne zaobsegajo večinskega deleža v letnem oddajnem času televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (prvi odstavek 92. člena);
- če slovenska avdiovizualna dela na 1. in 2. TV programu Radiotelevizije Slovenija kumulativno ne zaobsegajo najmanj petindvajset (25) odstotkov letnega oddajnega časa (drugi odstavek 92. člena);
- če avdiovizualna dela neodvisnih producentov ne zaobsegajo najmanj deset (10) odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (tretji odstavek 92. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba javnega zavoda Radiotelevizije Slovenija, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

### **136. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa - pravna oseba:

- če v skladu s tem zakonom postopno ne povečuje obsega deleža evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času glede na prejšnje leto (drugi odstavek 89. člena), ali če vsako leto do konca meseca februarja pristojnemu ministrstvu in Agenciji ne posreduje razčlenjenih podatkov o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto, na način, kot je določeno v zakonu (prvi odstavek 91. člena);
- če v skladu z zakonom vsako leto ne poveča deleža avdiovizualnih del neodvisnih producentov v programih (drugi odstavek 90. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo 90.000 tolarjev se kaznuje izdajatelj televizijskega programa - fizična oseba, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

### **137. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

- če kot izdajatelj radijskega programa v nasprotju s tem zakonom izvaja tudi televizijsko dejavnost, ali če kot izdajatelj televizijskega programa izvaja tudi radijsko dejavnost (59. člen);
- če kot operater, ki izvaja telekomunikacijske storitve, izdaja radijski ali televizijski program brez dovoljenja za izvajanje televizijske ali radijske dejavnosti (61. člen).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 90.000 tolarjev se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

### **138. člen**

Z denarno kaznijo najmanj 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek novinar ali voditelj poročil iz 99. člena tega zakona, ki sodeluje pri oglaševanju (prvi odstavek 99. člena).

### **139. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj radijskega programa - pravna oseba:  
- če dnevni oddajni čas ne obsega najmanj deset (10) odstotkov slovenske glasbe (86. člen).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 250.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 80.000 tolarjev se kaznuje izdajatelj radijskega programa - fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

### **140. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj splošno - informativnega tiskanega dnevnika ali druga pravna oseba:  
- ki ima v kapitalu oziroma premoženju tega izdajatelja več kot dvajset (20) odstotni lastniški delež ali več kot dvajset (20) odstotkov upravljalških oziroma glasovalnih pravic, če je ob tem tudi izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja radijskega ali televizijskega programa, ali pa izvaja radijsko ali televizijsko dejavnost (prvi odstavek 56. člena), ali če ima ob tem več kot dvajset (20) odstotni lastniški delež ali več kot dvajset (20) odstotni delež upravljalških oziroma glasovalnih pravic v premoženju drugega izdajatelja splošno - informativnega tiskanega dnevnika ali v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa (tretji odstavek 56. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 250.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz tega člena.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 80.000 tolarjev se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz tega člena.

### **141. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj

radijskega oziroma televizijskega programa ali druga pravna oseba:

- ki ima v premoženju tega izdajatelja več kot dvajset (20) odstotni lastniški delež ali več kot dvajset (20) odstotkov upravljalških oziroma glasovalnih pravic, če je tudi izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja splošno - informativnega tiskanega dnevnika (drugi odstavek 56. člena), ali če ima ob tem več kot dvajset (20) odstotni lastniški delež ali več kot dvajset (20) odstotni delež upravljalških oziroma glasovalnih pravic v premoženju drugega izdajatelja splošno - informativnega tiskanega dnevnika ali v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa (tretji odstavek 56. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 250.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 80.000 tolarjev se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### **142. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oglaševalska organizacija ali druga pravna oseba:

- ki ima v premoženju oglaševalske organizacije več kot deset (10) odstotni lastniški delež ali več kot deset (10) odstotkov upravljalških oziroma glasovalnih pravic, če je tudi izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja radijskega ali televizijskega programa, ali če ima več kot dvajset (20) odstotni lastniški delež ali več kot dvajset (20) odstotni delež upravljalških oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa (prvi odstavek 60. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 250.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 80.000 tolarjev se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### **143. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa - pravna oseba:

- če na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša posamezni dogodek, ki je pomemben za javnost v Republiki Sloveniji ali drugi državi - članici EU, na način, zaradi katerega bi bilo pomembnemu delu gledalcev na tem območju onemogočeno spremljanje tega dogodka (prvi odstavek 75. člena);

- če dogodek iz prvega odstavka 75. člena tega zakona na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša izdajatelj, katerega televizijski program lahko spremlja manj kot petinsedemdeset (75) odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, ali pa je za sprejemanje takega programa potrebno dodatno plačilo (plačljiva TV), poleg RTV prispevka in običajnega plačila za sprejem televizijskih programov prek kabla (tretji odstavek 75.

člena);

- če kot organizator pomembnih prireditev in drugih dogodkov, ki so dostopni javnosti, izdajatelju radijskega ali televizijskega programa ne omogoči izvršitve pravice do kratkega poročanja (prvi odstavek 74. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 70.000 tolarjev se kaznuje izdajatelj televizijskega programa - fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### **144. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 600.000 tolarjev se kaznuje operater - pravna oseba:

- če ne priglasí pristojnemu ministrstvu imena in zvrsti vsakega programa, ki ga prenaša in oddaja prek svojega telekomunikacijskega sistema ali ga ne obvesti o vsaki spremembi teh podatkov v osmih (8) dneh po vključitvi ali izključitvi programa oziroma po nastali spremembi (prvi odstavek 113. člena);

- če ne pošlje pristojnemu ministrstvu v petnajstih (15) dneh od sklenitve kopije vsake veljavne pogodbe ali drugega dokumenta, iz katerega je razvidna urejenost avtorskopравnih razmerij z imetniki pravic do programov, ki jih prenaša in oddaja (drugi in tretji odstavek 113. člena), ali če ne obvesti pristojnega ministrstva o vsaki spremembi ali o prenehanju veljavnosti posamezne pogodbe oziroma dokumenta iz 113. člena v določenem roku (četrti odstavek 113. člena);

- če ne pošlje pristojnemu ministru v vednost notranjega pravnega akta ali akta o imenovanju programskega sveta (tretji odstavek 114. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

#### **145. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj - pravna oseba:

- če pred začetkom izvajanja dejavnosti ne priglasí medija zaradi vpisa v razvid (12. člen);

- če v petnajstih (15) dneh od nastanka spremembe oziroma od prenehanja ne priglasí spremembe podatkov iz drugega in tretjega odstavka 12. člena tega zakona ali prenehanja delovanja (prvi odstavek 14. člena);

- če pristojnemu ministrstvu ne posreduje podatkov, kadar jih le-to zahteva zaradi izvajanja veljavnih predpisov s področja medijev (drugi odstavek 14. člena);

- če Narodni univerzitetni knjižnici ne pošlje obveznega izvoda vsake izdaje tiskanega medija (četrti odstavek 14. člena);

- če za temeljno spremembo oziroma bistveno dopolnitev programske zasnove radijskega

ali televizijskega programa ne pridobi predhodnega mnenja Agencije (četrti odstavek 17. člena);

- če pri razširjanju programskih vsebin na vidnem mestu vsakega posameznega nosilca teh vsebin ne objavi predpisanih podatkov o impresumu (23. člen) ali drugih obveznih podatkov iz 24. člena tega zakona;

- če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa jasno ne označi ponovitve oddaje (drugi odstavek 85. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba izdajatelja - pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 60.000 tolarjev se kaznuje izdajatelj - fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### **146. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek študentska organizacija:

- če presežek prihodkov nad odhodki od dejavnosti uporablja v nasprotju z določbo prvega odstavka 80. člena tega zakona.

(2) Z enako kaznijo se za prekršek kaznuje izdajatelj nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa - pravna oseba, ki presežek prihodkov nad odhodki oziroma dobiček od dejavnosti iz prvega odstavka 81. člena tega zakona uporablja v nasprotju s tem zakonom (drugi odstavek 81. člena), oziroma če plače zaposlenih ter nadomestila za plače članov organov upravljanja in nadzora pri izdajatelju ter druga nadomestila presegajo tarife, ki jih veljavni predpisi in kolektivna pogodba zaposlenih v kulturi določajo za javne zavode (tretji odstavek 81. člena).

(3) Z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba študentske organizacije ali pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo najmanj 60.000 tolarjev se kaznuje izdajatelj nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa - fizična oseba, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

#### **147. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

- če ne da upravičencu iz drugega odstavka 45. člena tega zakona zahtevanih resničnih, popolnih in pravočasnih informacij o vprašanih s svojega delovnega področja za objavo prek medijev, pa bi na podlagi tega zakona to morala storiti (prvi odstavek 45. člena), ali če najpozneje do konca naslednjega delovnega dne pisno ne obrazloži razlogov za zavrnitev, če to zahteva odgovorni urednik medija (peti odstavek 45. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, državnega organa ali organa lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 60.000 tolarjev se kaznuje fizična oseba iz prvega odstavka 45. člena tega zakona, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### **148. člen**

(1) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek Uradni list Republike Slovenije, če najpozneje v 15 dneh od prejema naročila za objavo ne objavi predpisanih podatkov iz prvega in drugega odstavka 64. člena tega zakona (tretji odstavek 64. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba Uradnega lista Republike Slovenije, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.



**IZJAVA O SKLADNOSTI**  
**PREDLOGA ZAKONA ALI DRUGEGA SPLOŠNEGA AKTA S PREDPISI**  
**EVROPSKIH SKUPNOSTI**

**1.) Naslov predloga akta:**

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONA O MEDIJIH

**2.) Skladnost predloga akta z določbami »Evropskega sporazuma o pridružitvi«**

- a) **Navedba določb »Evropskega sporazuma o pridružitvi«, ki se nanašajo na predloženo gradivo:**  
2. in 3. odstavek 99.člena Zakona o ratifikaciji evropskega sporazuma.
- b) **V kakšnem obsegu so iz sporazuma izhajajoče obveznosti izpolnjene:**  
Zakonsko besedilo predstavlja osnovni pravni temelj za polni prevzem obveznosti iz sporazuma.

- c) **Razlogi za neizpolnitev obveznosti:**  
/

**3.) Skladnost predloga akta s predpisi ES**

- a) **Direktive oziroma drugi sekundarni viri prava ES, ki se nanašajo na predlog akta z navedbo usklajenosti (v celoti usklajeno, delno usklajeno, neusklajeno):**

Predpis se usklajuje z določbami Direktive 89/552/EGS in 97/36/ES

- b) **Ali je predlog akta usklajen z ostalimi viri prava ES ?**  
Da.

- c) **Razlogi za delno usklajenost oziroma neusklajenost:**  
/

**4.) Navedba roka predvidene popolne uskladitve akta z zgoraj navedenimi pravnimi viri ES (leto):** 1999

- 5.) Ali so zgoraj navedeni pravni viri ES prevedeni v slovenščino?**  
Ne.

- 6.) Ali je predlog akta preveden in v kateri jezik?**  
Ne.

**7.) Sodelovanje neodvisnih strokovnjakov (PHARE, TAIEX, Komisija ES, države članice ES, SIGMA, OECD, Univerza....):**

Ne.

**8.) Povezava z Državnim programom za prevzem pravnega reda ES in upoštevanje roka za uskladitev:**

Da.

Ime in priimek ter podpis  
vodje pravne službe:

Podpis ministra oziroma  
predstojnika organa:

Marija Stojanović Frković  
Državna podsekretarka

Dr. Vasko Simoniti  
Minister